બનામે ખુદા.

દીવાને ચમન.

મુસન્નફ

ખાક પાએ શાએરાન શીરી સુખન

ખોજા મહમદ હાશમ.

“ચમન.”

ઇ. સ. ૧૯૨૦ જુલાઇ.

બનામે ખુદા.

દીવાને ચમન.

મુસન્નફ

મલેક પાએ શાએરાન શીરીં સુખન

ખોજા મહુમદ હાશમ.

"ચમન."

ઈ. સ. ૧૯૨૦ જુલાઈ.

પ્રકાશક:

ખોજા મહુમદ હાશમ. ૭૯, ટનટનપુરા રોડ,

મુંબઈ.

કીંમત રૂ. ૨.

રૂસ્તમ ન. વાચ્છાગાંધીએ આંજ વર્તમાન પ્રેસમાં છાપ્યું.
નાં. ૨૨-૨૪-૨૬, મીન્ટ રોડ, કોટ, મુંબઈ.

અર્પણ પત્રીકા

આ મારો પ્રથમ પ્રયાસ

શેઠ ખરશેદજી બમનજી ફરામરોજ

ઉર્ફે

રા૦ બીરબલ

જેમના

સાહિત્ય પ્રત્યેની અથાગ સેવા

ઉત્સાહ અને પ્રેમથી

મારા

અંતરમાં ઉપજેલા અત્યંત માન

તથા

એમના મારા પ્રત્યેના

અપ્રતિમ પ્રેમના

સ્મરણરૂપે

તેમના અમર આત્માને

સપ્રેમ અર્પું છું.

મિયાંજી મહમદ હાશમ "ચમન."

શરૂઆતના બે બોલ.

ઉર્દૂ ભાષામાં જેમણે હાલી, ગાલિબ જેવા મહાન કવિઓની ગઝલો તથા દીવાન વાંચ્યાં હોય તેમને આ "**દીવાને ચમન**"માંથી કશું નવું જાણવાનું નહિ મળે એ ખરી વાત છે, પરંતુ તેમના દીવાનની કસોટી પર આ દીવાન કસી જોતાં એમાં કેટલા ટચનું સોનું છે, તેનો તો નિર્ણય કરી શકાશે.

"દીવાને ચમન" માંની ગઝલો લખનાર કવિએ કેવા સંજોગોમાં પોતાના કાવ્ય રચ્યાં છે. તે એક જુદીજ કહાણી છે. સોમાલી લોકના મુલકમાં બેઠાં બેઠાં ઉર્દૂ શાએરોની માત્ર કવિતા વાંચી તે ઢબ ઉપર ગઝલો રચવી એજ એક ખાસ ધ્યાન ખેંચે એવી વાત છે, અને તેમાં જ્યારે એ ગઝલોના વાચકને એમ લાગે કે "**ચમન**" કવિએ એકલી તે ઢબ પર કવિતા રચી નથી, પરંતુ એ નામીચા શાએરોના જેવી અદ્દભૂત કાવ્યશક્તિનું પણ ઘણે ભાગે તેમાં દર્શન કરાવ્યું છે, ત્યારે ખરેખર તેને હેરત ઉપજ્યા વગર રહેશે નહિ. કાવ્યશક્તિ, એકલા વાંચન અથવા અભ્યાસ કે કેળવણીથી આવતી નથી. એ શક્તિ તો કુદરતીજ હોય છે. મહાન કવિઓનાં કાવ્યનો અભ્યાસ તો તે શક્તિને ખીલવે છે યા તો સાચે માર્ગે દોરે છે. શાએર "**ચમન**" ની બાબતમાં પણ એમજ થયું લાગે છે. છૂપી રહેલી પરંતુ કુદરતી કાવ્યશક્તિને હાલી અને ગાલિબ જેવા કવિઓની કૃતિના અભ્યાસે ખીલવી પ્રસિદ્ધિમાં આણી.

"**દીવાને ચમન**" ની ભાષા છે ઉર્દૂ અને તે પણ ઉંચા પ્રકારની ઉર્દૂ, અને લીપી છે ગુજરાતી. મતલબ એવી છે કે ઉર્દૂ લીપી ન જાણનાર પણ ઉર્દૂ ભાષા જાણનાર તેમાંની ગઝલો સમજી શકે. ગુજરાતી બોલનાર **મુસલમાન** કોમમાં એવી જાતના ભાષા જ્ઞાનવાળા મળી આવશે, પરંતુ તેમની સંખ્યા ઘણી ઓછી હશે અને તેમનેજ આ પુસ્તક ઉપયોગી થઇ પડશે, અને તેઓજ તેની કદર કરી શકશે. કેવળ ગુજરાતી જાણનાર તેની અંદર રહેલી ખૂબીઓ સમજી શકશે નહિ, એ દિલગીરીની વાત છે, કારણ જો સમજી શકે તો તેને તેમાંથી ઘણું શીખવાનું તથા સમજવાનું મળે એમ છે. ગુજરાતીમાં પ્રસિદ્ધ થતાં દીવાન અથવા તો ગઝલોના સમૂદાયમાં મળી આવતી ગઝલો માત્ર નામનીજ ગઝલો ગણાય. ગઝલોમાં દર્શાવાતા ભાવ, તેને બંધબેસતા શબ્દો અથવા ભાષા, અને એક જાતની અલૌકીક, ન પકડી શકાય તેવી અસલ ફારસી યા ઉર્દુ ગઝલની લઝઝત, ગુજરાતીમાં આવી શકતાં નથી, તેનાં બે કારણ છે: એક તો આપણી ભાષાનું વળણુજ તેને અનૂકુળ નથી : ભાષાની

genius જ તેવી નથી. બીજું ફારસી, ઉર્દૂ અને અરબ્બી સાહિત્યના અભ્યાસનો અભાવ. માત્ર ભાડૂતી વિચારોથી અથવા તરજુમા કે ભાષાંતરો વાંચવાથી મૂળમાં મળી આવતી જેવી ગઝલ લખાતી નથી. સર એડવીન આર્નોલ્ડ જેવા કોઇકજ વિરલાઓ એવાં પરાક્રમ કરી શકે છે, અને મૂળ ભાષાનો ભાવ બીજી ભાષામાં આબેહુબ ઉતારી શકે છે. આ ગઝલો તો ઉર્દૂમાં લખાઇ છે એટલે તેને અંગે આવા આવા દોષ કાઢવાનું રહેતું નથી. ગુજરાતીમાં ગઝલો લખનાર જો ઉર્દૂ ભાષા સમજી શકતા હોય તો તેમને મારી ભલામણ છે કે આ ગઝલોનું દીવાન તેમણે ધ્યાનપૂર્વક વાંચવું.

ગઝલ ૧૪૯—

"હસ્તીએ ફાનીકો જબ દેખા તો આખર ખાક હય,
ગુલશનો મેહલો મકાનો ઔર ઘર દર ખાક હય;
જબ નઝર કી કબ્ર પર તો લબ પર મેરે આ ગયા,
શહનશાહે હિંદ જો થા સોહી અકબર ખાક હય."

આ આખી ગઝલ વાંચતાં એમ થાય છે કે જાણે હુમાન યા બીજા કોઇ મુંબઇમાં ભજવાતા ઉર્દૂ નાટકમાંનું એ ગાયન હોય. પણ ખરી રીતે એ ઉર્દૂ નાટકનાં ગાયનોમાં ઉંચી જાતની કાવ્યશક્તિ જોવામાં આવે છે. એ ગાયનો લખનાર મુનશી ઘણા કાબેલ, કેળવાએલાં તથા શાએરીના મેદાનમાં કાંઇક કરી બતાવેલું એવા ગુણવાળા પુરૂષો હોય છે, અને તેથી તે માત્ર નાટકનાં ગાયન છે અને તેથી તેમાં કાવ્ય શક્તિ હોય નહિ એમ ગણી તે કાઢી નાંખવાં ન જોઇએ. આ ગઝલ કવિની ઉમદા કાવ્યશક્તિનો નમૂનો છે એટલુંજ નહિ પણ ધર્મ સંબંધે પણ તેમના ઘણા ઉન્નત વિચાર તેમાં જોવામાં આવે છે.

આ સિવાય બીજી ઘણી ગઝલોમાંથી ઉતારા આપી વાંચકનું ધ્યાન ખેંચવાનું મન થાય છે, પરંતુ કેવળ ગુજરાતીજ જાણનારને એવા ઉતારામાંથી ભાગ્યેજ કાંઇ મઝા મળી શકે એમ લાગવાથી તેમ કર્યું નથી.

ગુજરાતી ભાષાના સાહિત્યમાં આ "દીવાન"થી એક કીમતી વધારો થયો છે, એમ કહેવાની જરૂર નથી.

ભરૂચ,
તા૦ ૪ થી માર્ચ સને ૧૯૨૦ } **કૃષ્ણલાલ મોહનલાલ ઝવેરી.**

ઉપોદ્ઘાત.

મારે મારા પુસ્તક વિષે કાંઇ પણ પક્ષપાતી લખવું તે એક પ્રકારની આત્મશ્લાઘા એમ સમજી પ્રથમ મેં ઉપોદ્ઘાત કે પ્રસ્તાવના વિનાજ ચલાવી લેવાનું ધારેલ હતું પરંતુ પુસ્તકનો અધીકારી, વિષય, સંબંધ અને પ્રયોજન આ દિવાનનાં વાંચકોને સમજયા વીના વાંચકવૃંદની સેવામાં જે વસ્તુ અરપણ કરવા ધારેલ છે. તે હેતુ કદાચીત સફળ નહી થાય એ બનવા જોગ હોતાં–કારણ જે એમાં લખેલી મારી અદના કલ્પનાની છાપ ગઝલો મૂખ્યત્વે કરી ઉર્દુ ભાષામાં હોતાં ગુર્જર ભાષા જાણનારને વસ્તુની મહત્વતા ઓછી સમજાયાથી મારે તેઓને જે કાંઇ અર્પવાનું છે તે અધુરૂં રહી જાય એવો ભય ઉત્પન થતાં મારા કેટલાક સ્નેહીઓનો આગ્રહ થતાં બે શબ્દ સ્પષ્ટીકરણાર્થે લખું તો આ સ્થાને અયોગ્ય નહી થાય.

ઉપોદ્ઘાત–લખતાંજ મારા હૃદયને સહજ આંચકો લાગે છે કે કાર્યનું પ્રકાશ કરતાં મારા પોતાના વખાણ કરવા જેવું કદાચ થઈ પડે એમ અંતર પ્રેરણા થાય છે જે પ્રત્યે મને સ્વભાવીક અભાવ છે. તેમજ મારી ગઝલોનાં અંતભાગે મારા આ નાશવંત નામ રૂપને પણ છોડી તખ્ખલુસથી કામ લઇ હું જેવો છું તેવો નિરઅભિમાની રહેવાનું બનતો પ્રયાશ મેં કર્યો છે. અને અભિમાન રૂપી મહા વિપનું કોઇને પણ સ્પર્શ નહી થાઓ એવી અંતરની ભાવના છે. અસ્તુ. એવા એવા કારણે હું મારી પોતાની કૃતિ ઉપર મારા તરફથી કાંઇ પણ નહી ઉચ્ચારતાં મારા એક પ્રિયબંધુ સમાન વિદ્વાન સ્નેહી ખોજા શેરઅલીભાઇ મુલજી જે એક અપ્રસિધ વ્યક્તિ છે તેમના તરફથી મને મળેલા પત્રોમાંનું એક પત્ર હું અત્રે પ્રસિદ્ધ કરવાની રજા લઉં છું જેમાં મારી ગઝલોમાંથી ઉત્પન્ન થતાં ભાવો પ્રકાશમાં આવતી વસ્તુઓનો વિવર્ણ તે ભાઇએ પોતાની અંતર પ્રેરણાથી નિષપક્ષપાતપણે દર્શાવી છે. જે પત્ર વાંચકવૃંદને ઉપોદ્ઘાત રૂપે આ સ્થળે અરપણ કરી વસ્તુનું દિગદર્શન કરાવવાની રજા લઉં છું.

પ્રિય સ્નેહી રા. રા. ચમન

જોગ

મગડાશા (ઇટાલીયન સોમાલી લેંડ

ઇસ્ટ આફ્રીકા.

આપ કુશળ હશો. ઘણા સમયથી આપનાં પત્રની ઉત્કંઠાપૂર્વક રાહ જોઇ આપની કુશળતા ઉપરાંત વિશેશ ભાવના આપની ગઝલોમાંની કોઇક નવી કૃતીનું અમૃતપાન કરવાની હતી.

છેલે આપે મને મુકેલી આપની ગઝલોની દિવાનમાંનાં કેટલાક નમુનાને મનનપૂર્વક વાંચ્યા અને વિમાર્યા. હજી પણ ઉલટથી અવકાશે ફરી ફરીને વાંચું છું. તે પર બે શબ્દ અત્રે ટીકા રૂપે લખું તો આપ ભાઇએ કાંઇ પણ વિપરીત નહીં વિચારશો કે આપની ખુશામદ અર્થે આપને રૂડું મનાવવા કાંઇ પણ મેં લખ્યું હોય. પરંતુ મને જે અંતઃકરણથી આપની ગઝલોમાંથી ઉદ્દભાવતા ભાવો સહૃદયતા તથા અધ્યાત્મીક જ્ઞાનનાં અમૃતમય ઉદ્દગારોનું અવલોકન સહેજ ટાંચણ સાથે કરી પત્ર લંબાવું છું તે દરગુજર કરશો. આપનાં કાવ્યોમાં મેં મારી દ્રષ્ટીએ કેવળ પવિત્ર આત્મીક ઉંચ શ્રેણીનાં ખ્યાલો જોઉં છું–સ્થુળ શરીરનાં દ્રષ્ટાંતો લઇ સુક્ષ્મ શરીર; હૃદયના ભાવોથી પર જઇ કેવળ દિવ્ય પરમાનંદરૂપી જ્યોતિમાં આ જીવાત્માને કેવળ પોતાનાં સ્વ સ્વરૂપનો ભાન કરાવી શાંતિમય અનંત આત્માનંદનાં મહાસાગરમાં તાદાત્મ્ય તદાકાર વૃતિમાં લીન કરાવી શાંત શાંત અદ્વિત્ય આનંદનાં અસીમ મહાસાગરમાં રમણ કરાવનારા આવા ખ્યાલનો સમૂહ છે. તેમાંજ જાણે તલ્લીન થઇ ઓતપ્રોત દિવ્યશાંતીમય એજ વિચારોમાં હું ગુમ થઇ જાઉં છું એવો મને ઘણી વખતે અનુભવ થાય છે.

ઘણી વેળા હું તમારી ગઝલોનું રહસ્ય મારા વેદાંતનાં અલ્પ અભ્યાસ સાથે સરખાવવા લલચાઉં છું. મહાન યોગ વાશિષ્ટની અમૃત સમાન શુદ્ધ વાણીનું પાન કરતાં સઆનંદ એકાગ્રતા થાય તેમ તમારા ગઝલોનું પણ મનન ચાલે છે તેમાં આનંદ લઉં છું–જો કે આપે મારફતની રાહમાં લયલા મજનું જેવા પવિત્ર આત્માઓની અભેદતાનાં દિવ્ય અદ્દભુત અલૌકીક અનિરવચનીય દ્રષ્ટાંતો જેવાંજ

દ્રષ્ટાંતો લઇ તેને સંગીતનાં ક્રમ કે જે સંગીત એક એજ સ્વરૂપનો ધ્વનિ છે તેજ ધ્વનિનાં તારોનું એકીકરણ આપે કરાવી મને આપનાં માટે પ્રેમ અને માન ઉપજાવ્યું છે–મહાત્માઓનાં સંદેશ કહેવડાવનારા આપનાં જેવા અનેક કુદરતી કવિઓ ભારત વર્ષમાં થાઓ–એવી મારી સહૃદય ભાવના છે.

હાલ એજ

લી૦ **શેરઅલી મુલજીભાઇ મહમદનાં**

ઘણા ઘણા દુવા સલામ વાંચશોજી.

ઉપરોકત પત્ર છાપવાની ઇચ્છા ન હતી. ઉપર જણાવ્યું તેમ અધીકારી **વિષય સંબંધ** અને **પ્રયોજન અર્થે** છાપવાની ફરજ પડી છે. જીજ્ઞાસુ વાંચકે એ પરથી પોતાની ઇચ્છાનુસાર સારાંશ લેવો અને જે શુદ્ધ વૃતિએ મારી ભાવનાઓ મેં રાખેલી છે તેને મારા વાંચકો તેવે સ્વરૂપે ગ્રહણ કરે અને તેમને એમાંથી યોગ્ય લાભ મલે તો હું મને કૃત કૃતાર્થ માનીશ. ઉપરાંત મારી ગઝલો શ્રીમાન સાક્ષર રા. રા. કૃષ્ણલાલભાઇ મોહનલાલ ઝવેરી એમ. એ. એલ. એલ. બી. (મુંબઇ સ્મોલ કોઝ કોર્ટના ચીફ જડજ) જેમનાં પ્રત્યે મને બહુ મોટું માન છે તેમનાં હાથમાં આ દીવાનનાં પ્રુફો હાથ આવતાં તેમણે આ પુસ્તકની પ્રસ્તાવના લખી સેવક ઉપર જે ઉપકાર કર્યો છે તે–યથાયોગ્ય શબ્દોમાં દર્શાવવા અશક્ત છું. ઉપરાંત "ગુજરાતી" નાં વર્ષોથી ચાનક આપનાર પોતાનાં ભરકટોરા રંગમાં મરહુમ પારસી સાક્ષર રા. રા. બીરબલે મારી ઘણી ગઝલોનું પ્રસંશાપૂર્વક સ્વીકાર કરી મારી કૃતિને પ્રકાશમાં લાવવા માટે તથા એજ નામાંકીત સાક્ષરે પ્રખ્યાત "સાંજ વર્તમાન"માં "ધકનજી બીન મકનજી"નાં તખ્ખલુસ હેઠળ પોતાના "સમી સાંજના વરઘોડા"માં મારી ગઝલોને અનેકવાર અગ્રસ્થાન આપવાનું ચાલુ રાખેલ તે માટે હું તેમનાં વિયોગી આત્માનો અત્યંત રૂણી છું.

મેં ગુજરાતીનો તો માત્ર એજ ચોપડીનો અભ્યાસ કરેલ. ઉર્દુ ફારસીનો વાંચન મહાવરા શીવાય કાંઇ અભ્યાસ નહોતાં. વળી મારો વસવાટ ઇસ્ટ આફ્રીકા જેવી અજ્ઞાન ભુમીમાં હોતાં મારી ગઝલોમાં

કાંઇ ભાષાભેદ વ્યાકરણની ખામી કાંઇ પણ બીજી ખામીઓ જણાય તો તે માટે વાંચકોએ તેમાં દોષ નહી ગણી મારા પ્રત્યે ઉદાર વૃતિ રાખશે એવી આશા છે.

હું દુર દેશાવર વસ્તો હોતાં આ મારૂં પુસ્તક છપાવવા તથા પ્રુફો તપાસવા વગેરેનું કામ મારા મરહુમ મિત્ર શેઠ ખરશેદજી બમનજી ફરામરોઝ ઉર્ફે રા. રા. બીરબલે ઉલટ અને ઉત્સાહ સહીત માથે લઇ સાંજ વર્તમાન પ્રીન્ટીગ પ્રેસ સાથે બંદોબસ્ત કરેલ પરંતુ તેમની વૃધાવસ્થા અને અંતે અશક્તિને લીધે અચાનક તેમનું અંતકાળ થતાં ટાઇપનાં પ્રુફો સુધારવાનું તેમનાંથી નહીં બની શકતાં અધુરૂં રહી જતાં છેવટે શુદ્ધી પત્રથી ભુલો સુધારવાનો મેં બનતો પ્રયાશ કર્યો છે છતાં જો નજર ચુકથી કયાં પણ અપૂર્ણતા રહી ગયેલી જણાય તો વાંચકવૃંદ દરગુજર કરશે એવી આશા છે.

લી૦ **ખોજા મહમદ હાશમ ચમન.**

મુંબઇ તા૦ ૧–૭–૨૦

દીવાને ચમન.

———:o:———

ગઝલ (૧).

હમ્દે બારી તઆલા.

શજરમે તુ હય ગુલોંમે તુ હય ચમનમેં તુહીં સમાં રહા હે,
હરમમે તુ હય સનમમે તુ હય કમરમે જલવા દીખા રહા હે.
તેરીહી ઉલ્ફતકા જામ પીકર કલીસા કાબ્બોમેં બયઠે હંય સબ,
કોઇ હય બેખુદ કોઇ હે બેકલ કીસીકો મજનું બના રહા હે.
ઝમીંકે નીચે ફલકકે ઉપર તેરીહી કુદરતકો દેખતે હંય,
કહીં હંય સેહરા કહીં હંય ગુલશન કહી તો દરયા બહા રહા હે.
લબોંપે બુલબુલકે નામ તેરા જહાંમે જો હય તમામ તેરા,
સુરાહી સાકીઓ જામ તેરા તુ હમકો ભર ભર પીલા રહા હે.
ચમકતે તારે હય આસમાં પર ધમકતે જવહર હય માઅદનોમેં,
ચમનમે બુલબુલ ચહકચહક કર તેરાહી નગમા સુના રહે હય.
ફલકપે ખુરશીદકા ઉજાલા ઝમીંપે લાખો હય નહરે ઝારી,
જીધરકો આંખે ફીરાકે દેખા તુહી તો કુદરત દીખા રહા હય.
કીસીકો હુસને કમર દીયા હય કીસીકો રૂખબદ અતા કીયા હય,
કોઇ હય કાલા કોઇ હય ગોરા તુ કયા કયા શકલેં બના રહા હય.
કીસીકો ઓજો શરફ દીયા હય કીસીકા રૂતબા ઘટા દીયા હય,
કીસીકો નકશે કદમકી સુરત તુ એક દમમે મીટા રહા હય.
તેરીહી કુદરતકી ખુબીયાં હય જો એક સોયા તો એક જાગા,
કોઇ અદમસે જો આ રહા હય કોઇ ઝમાનેસે જા રહા હય.
કોઇ હય નાલાં કોઇ હય હયરાં કીસીકે ઘરમેં હે બાદશાહી,
કોઇ હય મુફલીસ કોઇ તવંગર કીસીકો દરદર ફીરા રહા હય.
તુહી હય ઝાહેર તુહી હય બાતીન તુ અયાં હય તુહી નેહાં હય,
સમરમે તુ હય હજરમે તુ હય તુ હરસુ જલવા દીખા રહા હય.
"**ચમન**"કા ઉસ્તાદ તુહી તુ હય સબોસે આઝાદ તુહી તુ હય,
તેરીહી કુદરતસે અય ખુદાયા "**ચમન**" યે ગઝલ બના રહા હય.

ગઝલ (૨).

તુમ્હારે હીજ્રમેં હાલત મેરી અયસી મેરી જાં હય,
જીગરમેં દર્દ આહેં સર્દ ચશ્મે ઝાર ગીરયાં હય.
મેરી મૈયતકો ઉઠેરે ખાક કર એહબાબ યું બોલે,
કે ઇસમેં દફ્ન વો હય જીસકે દીલમેં ગંજે અરમાં હય.
તુમ્હી વો હોકે હરદીલમેં જગે કર બેઠ રેહતે હો,
તુમ્હારે ચાહનેવાલે સભી કાફીર મુસલમાં હય.
નહીં બુતખાંનેસે મતલબ ન કાઅબેસે ગર્ઝ હમકો,
હમારા સર વહીં ઝુકતા હય જીસ જા તેરા અયવાં હય.
સબા ગુઝરે અગર તુ કુચયે જાનાસે યું કેહના,
તુમ્હારે આશકે નાશાદકા હાલે પરેશાં હય.
"**ચમન**" દુન્યાપે જબ હમને નઝર કીયે હુવા માઅલુમ,
કે ઇસકા રેહનેવાલા ચાર દીનકા ઇસકા મેહમાં હય.

ગઝલ (૩).

વોહ હમસે ખફા હોકે જાતે રહે હંય,
હમીં દાગે ફુરકત ઉઠાતે રહે હંય.
વોહ ઔરોંકો જલવા દીખાતે રહે હંય,
મગર હમસે મુંહકો છુપાતે રહે હંય.
શહીદોંકે ખુંકો છુપાનેકે ખાતીર,
વોહ હાથોંમેં મેંહદી લગાતે રહે હંય.
નહીં રૂઠનેકા હમારે ઉન્હેં ગમ,
રકીબોંકો જાકર મનાતે રહે હંય.
વોહ મકતલમેં ખંજર નીકાલે ખડે હંય,
જો આશક હય ગરદન કટાતે રહે હંય.
અદમસે મુસાફીર યહાં જીતને આએ,
વોહ આખીરકો હસ્તીસે જાતે રહે હંય.

ચમનમેં જો બુલબુલ ચહકતે રહે હંય,
ઝંબા પર તેરા નામ લાતે રહે હંય.
નહીં હમકો મતલબ હય દયરો હરમસે,
તેરે દરપે સરકો ઝુકાતે રહે હંય.
ઉન્હુંકો ઝમીંપે તડપતે હંય દેખા,
બુતોંસે જો દીલકો લગાતે રહે હંય.
પસે મર્ગ હમ પર હુઇ મેહરબાની,
કભી ફાતેહાકો વોહ આતે રહે હંય.
"**ચમન**" શેઅરગોઇકા દાઅવા નહી હંય,
ઝબાંપે કભી શેઅર આતે રહે હંય.

ગઝલ (૪).

હીજ્રમેં વેહશીયો દીવાના બનાયા તુને,
રાતભર બીસ્તરે ફુરકતપે જગાયા તુને.
કયસે મજનુંકો દાગે ગમે ફુરકત દેકર,
દસ્તમેં ખાર મુગીલાંપે ચલાયા તુને.
શબે દયજુરમે ચોતરફ ઉજાલા દેખા,
રૂખે અનવરસે જો બુરકેકો ઉઠાયા તુને.
તેરે કુશ્તોંકે મઝારોંસે ઝમીં તંગ હુઇ,
વાહ કયા શહર ખુમુશાં યે બનાયા તુને.
તેરે કુચેમેં ગુઝર જબ કીસી આશકકા હુવા,
દુરસે ઝાંકકે મુંહ અપના ફીરાયા તુને.
તેગે અબરૂને તેરી કત્લ કીયા લાખોંકો,
એક ઇશારેમેં હઝારોંકો મીટાયા તુને.
ઝેરે મરકદ તો નહી નીંદ હમેં આતી હય,
આનએ તારમે કયું હમકો સુલાયા તુને.

આહ યે દેખકે ક્યા રશ્ક મુજે આતા હય,
બઝમે ઇશરતમેં રકીબોં બીઠાયા તુને.
દેખે બીરબલકે કટોરેકા અગર રંગ કોઇ,
યે ઝબાંસે કહે કયા રંગ જમાયા તુને.
કયા તડપતા હય શબો રોઝ જુદાઇમેં તેરે,
રૂખે પુરનુર "ચમન"કો ન દીખાયા તુને.

ગઝલ (૫).

તેરે હુસ્નકી જબસે શોહરત હુઇ,
કઇ દર્દમંદોકો વહશત હુઇ.
અગર જામે જમ હો લગાએ ન મુંહ,
હમેં મયકે પ્યાસે નફરત હુઇ.
પસે મર્ગ બક્શાશ હું કબ્રમે,
સીતમગરકે કુચેમેં તુરબત હુઈ.
જો તાલીબ હંય ઝરકે ઉન્હોંસે કહો,
ન ભેગી કહાંતક જો દૌલત હુઇ.
ઝમાના તુ હરદમ બદલતા રહા,
કીસીકી નહીં એક હાલત હુઇ.
યેહ નેકીકા બદલા ઝરા દેખ લો,
હમારે લીયે કબ્ર જન્નત હુઇ.
સનમને સરેબામ જબ કી નઝર,
કમરસે કમરકો અદાવત હુઇ.
અજબ હમકો દાગે જુદાઇ મીલા,
સનમ સુબહદમ જબકે રૂખસત હુઇ.
તેરી ચાલને સોતે ફીતને જગાએ,
બપા હરકદમ પર કયામત હુઇ.
મર્ઝે ઇશ્કકા કોઇ ચારા નહીં,
મસીહા બી આએ ન સેહત હુઇ.

ગુનેહગાર ભાગે કયામતમે જબ,
પકડનેકો પીછેસે રેહમત હુઇ.
અબસ કરતેહો ફીક્ર કત્લે "ચમન,"
સુના કયા નહીં ઉસકી રેહલ્લત હુઇ.

ગઝલ (૬).

અગર વોહ શોખ બનકર સરે બાઝારસે નીકલે,
સદા સલ્લેઅલાકી હરદરો દીવારસે નીકલે.
વફાદારીકી બુ આએ હમારે ખુને નાહકસે,
સદાએ મરહબા કાતીલ તેરી તલવારસે નીકલે.
અરે સૈયાદ તુને કીયું જલાયા આશયાનેકો,
તડપતે લોટતે રોતે હુવે ગુલઝારસે નીકલે.
ઝમાનેકી યેહ ગરદીશને હમે ચક્કરમેં ડાલા હે,
કભી ઘરમેં કભી હમવાદીએ પુર ખારસે નીકલે.
ફીરાકે યારને હમકો રૂલાયા હય જલાયા હય,
કોઇ સુરત નહીં જો ગમ દીલે બીમારસે નીકલે.
પીલા વોહ બાદએ ગુલગું તેરે મેહમાંકો અય સાકી,
નસેમેં ચુર હો તોબા લબે મયખ્વારસે નીકલે.
પસે મુરદન મુજે જબ લે ચલો ગોરે ગરીબાં તક,
ડહરના જબ જનાઝા કુચએ દીલદારસે નીકલે.
ફરીશ્તો પુછતે હો કયા હીસાબે માલો ઝર હમકો,
કફન દો ગઝકે માલીક બનકે હંય ઘરબારસે નીકલે.
કસોટીકી "ચમન" હમને જો ઇન અહબાબ યારોંકી,
જીન્હેં હમ ફુલ સમજેથે વોહીતો ખારસે નીકલે.

ગઝલ (૭).

બુતોંકે ચાહનેવાલે પરેશાં હોતે જાતે હંય,
લગાતે હંય જો દીલ ગયરોસે હયરાં હોતે જાતે હંય.
કભી બીસમીલ કભી ઝખમી બનાતી હય તેરી આંખે,
જીગરકે પાર તેરે તીર મીઝગાં હોતે જાતે હંય.
બીઝાંકે હાથસે વયરાં ગુલીસ્તાં હોતે જાતે હંય,
બસાએ ઘર હુએ દો દીનમેં વયરાં હોતે જાતે હંય.
કભી ઝુલફેં કભી મેંહદી કભી સુરમા કભી શાના,
મીટાનેકો હમારે કયસે સામાં હોતે જાતે હંય.
ચમક બીજલીકી દેખી યાદ આઇ સુરતે જાના,
હમારે દીદએતર અબ્રે બારાં હોતે જાતે હંય.
કરારો સબ્રો તસકીં હોગએ રૂખસત મુસીબતમેં,
ગમો રંજો અલમ બીસમીલકે મેહમાં હોતે જાતે હંય.
સરે મકતલ લીએ ખંજર ખડે હંય કેસી શોખીસે,
હઝારો આશકે નાશાદ કુરબાં હોતે જાતે હંય.
ખુદાયા ઇન બુતોંકે દીલ હંય કયા ફોલાદકે ટુકડે,
મેં ગીરિયાં હોતા જાતા હું વોહ ખંદા હોતે જાતે હંય.
"**ચમન**" મુશકિલ પડે તો કોન આકર ટાલ દેતા હંય,
પુકારા યા **અલી** તો કાર આસાં હોતે જાતે હંય.

ગઝલ (૮).

અદુ પર સદા મેહરબાની હુઇ,
યહાં હીજ્રમેં નોહાખ્વાની હુઇ.
સતાકર રૂલાકર જલાકર બુતો,
અજબ તુમકો હય શાદમાની હુઇ.

દરખ્તે ચમન સીંચે હય અશ્કસે,
અજબ ઇશ્કમે બાગબાની હુઇ.
નઝાકતસે કી જબકે સયરે ચમન,
કલી ફુલકી પાની પાની હુઇ.
યહાં સુબહ રોતેહીકી હય બસર,
યહાં હાથમેં સુરમા દાની હુઇ.
દવાઓસેં કુચ્છભી નહી ફાયદા,
કઇ દીનસે હંય નાતવાની હુઇ.
દરે યાર તક અબ રસાઇ નહી,
સગોકી વહાં પાસબાની હુઇ.
ન પત્થર ભી ફેંકે "ચમન"કી તરફ,
અદુપર સદા ગુલફીશાની હુઇ.

ગઝલ (૯).

વસ્લે જાના હો અગર દીલકી દવા હો જાયગી,
મેરે સરસે હીજ્રકી આફત જુદા હો જાયગી.
ચાંદનીમે બામપે ઝુલફે દુતા મત ખોલીઓ,
અય સનમ યે ચાંદપર કાલી ઘટા હો જાયગી.
વકતે આખીર હંય મેરી બાલીંપે બયઠા હય સનમ,
આતે આતે કયા મેરી નાઝાં કઝા હો જાયગી.
મત ચલો ઠુકરાકે યે પા ઝેબકે જંકારસે,
પન ફેખો ફીસ્સુરકી હસ્ત સદા હો જાયગી.
કુચએ જાનાકા કોઇ રાસ્તા દેખા નહી,
હાં હમારી રાહબર બાદે સબા હો જાયગી.
માઝેં ખુ પર કોઇભી નુસખા નહીં ગાલીબ હુવા,
ઝેરે મરકદ અય "ચમન" હમકો શફા હો જાયગી.

યાર મુજસે આ મીલે ઓર અયશકા સામાન હો,
કબ મેરી મકબુલ યા રબ યે દુઆ હો જાયગી.

ગઝલ (૧૦).

દેખકર જલવેકો તેરે દીલ દીવાના હો ગયા,
પર પતા પાયા નહીં હય એક ઝમાના હો ગયા.
વાઅદએ દીદાર તુમસે હો નહી સકતા વફા,
રાતકો મેહદી લગાનેકા બહાના હો ગયા.
અય મસીહા કયું ખડે હો હીજ્રમેં કયસી શફા,
કુમ્બે ઇઝની કેહ ચુકે મુરદા જીલાના હો ગયા.
દાસ્તાં મેરી સુની કેહને લગે યું દોસ્તો,
લયલીઓ મજનુસે અફ્ઝું યેહ ફીશાના હો ગયા.
આશકોંકો કુચ્છ નહીં રેહતી હય પરવા જાનકી,
મકતલે માઅશુકમેં જો સર કટાના હો ગયા.
બખ્ત હો બેદાર તો હંય સેંકડો ગમખ્વાર યાર,
વક્ત બદ આયા તો ફીર અપના બેગાના હો ગયા.
અય "ચમન" અબ કુચ કરના ચાહીએ ઇસ દહરસે,
તુરબતોમેં મેરે યારોકા ઠીકાના હો ગયા.

ગઝલ (૧૧).

હમકો સતા રહે હંય દીલકો લુભાનેવાલે,
દેખો ચલે ગએ હંય મુંહકો ફીરાનેવાલે.
બેતાબ હીજ્રમેં હું રહલતકી યે ઘડી હય,
અબ આ મેરે મસીહા મુરદા જીલાનેવાલે.
શબે વસ્લમેં યે ચેહેરા ઝેરે નીકાબ કીયું હય,
કયું બોલતે નહીં હોં મુંહકો છુપાનેવાલે.

વહાં અયશ ઓર ખુશી હય યહાં રંજ ઓર અલમ હય,
હયરાં હો રહે હય દીલકો લગાનેવાલે.
આલે નબીકે ગમમે દીલ જીનકે જલ રહે હંય,
ફીરદોસકે ચમનકો વોહી હય પાનેવાલે.
મુસાને તુરપર જા તેરી તજલ્લી દેખી,
હમકોભી કુચ્છ દીખા દે જલવા દીખાનેવાલે.
આઓ અભી હો બયઠો ઇતનેમેં કયા હય જલદી,
કયરો કીધર ચલે હો દામન છુડાનેવાલે.
કોઇ ચારાગર નહીં હય ઇસ બે બસીમેં અપના,
સબ ઝુલ્મ કર રહે હય દીલકો દુખાનેવાલે.
હમતો **ચમન** અકેલે મરકદમેં સો રહે હંય,
હર રોઝ આ રહે હંય હસ્તીસે આનેવાલે.

ગઝલ (૧૨).

ગુસ્સા ચેહેરે પે હય યે શીકલ બનાઇ કયસી,
નાઝો અંદાઝસે યે આંખ ફીરાઇ કયસી.
સુનતેઝર થે તેરે જલવેકે હઝારો આશિક,
લનતરાની કીયે આવાઝ સુનાઇ કયસી.
વાર કરતેહી જુદા ગરદને ઝુકઝુકકે હુઇ,
બલ કમરપે ન પડા દેખો સફાઇ કયસી.
કયું તબીબો મુજે હરરોઝ પીલાતે હો દવા,
દીલ લગાનેકી ભલા હોવે દવાઇ કયસી.
બાઅદ મરનેકે નીશાં ભી નહીં રેહને દેતે,
ઠોકરે મારકે તુરબત હે મીટાઇ કયસી.
કીસ પે હોતા હય સીતમ કોન યે ચીલ્લાતા હય,
કુચએ યારસે આવાઝ યે આઇ કયસી.
ઝુલ્મ કરતે હંય હિન્દે કુચ્છ નહીં મીલતી હય સઝા,
ચુપકે કયું બયઠા હય ખાલીક યે ખુદાઇ કયસી.

મયકશો આઓ ઝરા બાદાકશી હોજાએ,
બાગમેં કાલી ઘટા દેખ લો છાઇ કયસી.

કુચ્છ નહીં શેઅરો સુખનકા હમેં દાઅવા હય "ચમન,"
કુચ્છ નહીં જાનતે ફીર ઓર બડાઇ કયસી.

ગઝલ (૧૩).

કભી સુરત દીખાતે હંય તો દીલ અપના લુભાતે હંય,
કભી આંખોમેં આતે હંય કભી દીલમેં સમાતે હંય.

હમારી હે યહી કીસમતકે વોહ હમસે નહીં મીલતે,
સુનાહે ઘર રકીબોંકે હમેશાં આતે જાતે હંય.

કભી તો ખ્વાબમેં આ કર દીખા દો ચહરએ ઝેબા,
હઝારોં મહેનતોંસે દીલકો ફુરકતમેં સુલાતે હંય.

બુતોંકો કુચ્છ નહીં હય આશકોકી જાન જો જાએ,
નઇ બેદાદ હરદમ આશકોકે સરપે લાતે હંય.

સરે મકતલ પડે હંય કુસ્તગાને નાઝકે લાશે,
નહીં ગુસલો કફન દેતે હંય ના તુરબત બનાતે હંય.

હુવા કયા હઝરતે ફરહાદકો શીરીંકી ઉલફતમેં,
સરે કોહ ફોડકે પત્થર જો યે રસ્તા બનાતે હંય.

લરઝતાહે બદન ગુસ્સેસે કયું ચીતવન ચડાઇ હય,
ઝરા અલતાફસે દેખો કે રોરો હમ મનાતે હંય.

"ચમન" કુચ્છ મશગલા અપના નહીં હે શેઅરગોઇકા,
કભી દીલમેં જો આતા હય તો કયા ગઝલે બનાતે હંય.

ગઝલ (૧૪).

આજ ઘર મેરે વોહ મેહમાં હો ગએ,
દીલકે સારે પુરે અરમાં હો ગએ.

ઉનકો લીપટાયા ગલેસે પ્યાર કર,
હઝરતે દીલ કયસે શાદાં હો ગએ.

હેડનેસે ઝુલ્ફેં ઉનકી ખુલ ગઇ,
માર કાલે કયા પરેશાં હો ગએ.

ઓસા ઉનકે લબકા ચોરીસે લીયા,
મુસકુરાકર ઔર નાઝાં હો ગએ.

જબ નઝર ઉંચી કી દેખા નાઝસે,
પાર દીલસે તીરે મીઝગાં હો ગએ.

બન સંવરકે સયરકો જબ વોહ ચલે,
નાઝરી હયરતસે હયરાં હો ગએ.

અય અજલ કયું કર સતાતી હય હમેં,
અબતો હમ જીનેસે હંયરાં હો ગએ.

કયસા આયા હે ઝમાના દોસ્તો,
દીલસે રૂખસત દીનો ઇમાં હો ગએ.

કયસે કયસે આશકાને બાવફા,
કુચએ કાતીલમેં કુરબાં હો ગએ.

હમ બુલાતે હંય નહી આતી હે તુ,
અય કઝા ઓરોપે એહસાં હો ગએ.

અય "**ચમન**" હમભી ખુદાકે ફઝલસે,
લાયકે મેહફીલે ખુબાં હો ગએ.

ગઝલ (૧૫).

બેહકાયા કીસને આજ જો મું'હ ફેર ચલ ગએ,
ઉલફત હમારી ભુલ ગએ યું બદલ ગએ.
હીજ્રે સનમસે ઝાઅફો નકાહત હય ઇસ કદર,
ગેહ ગીર પડે કભી તો કભી હમ સંભલ ગએ.
અયસા જલાયા હીજ્રે સનમને શએ ફીરાક,
બીસ્તરકે તાર સોઝે જીગરસે હંય જલ ગએ.
જખ્મસે મીલા હય દાગે ફીરાકે પરીરૂયાં,
અયશો સુરૂર દીલસે હમારે નીકલ ગએ.
મકતલમેં જબ તલબ હુઇ ઇસ ખસ્તા હાલકી,
કયા કયા ખુશીસે શાદ હો હમસરકે બલ ગએ.
ફુરકતને કીસકી મેરે જીગરકો જલાયા હય,
સીનેમેં દાગ દાગ મેં ગુલઝાર ફુલ ગએ.
કયા કયા કરૂં મેં વસફે જમાલે પરીરૂયાં,
ગોયા કે હુસ્નો નુરકે સાંચેમે ઢલ ગએ.
હાંહાં "**ચમન**" લીખો ન બોહોત દાસ્તાને ઇશ્ક,
ઇસ રાહમેં લાખો કફે અફસોસ મલ ગએ.

ગઝલ (૧૬).

હસીનાને જહાં કયા હુસ્નપર મગરૂર હોતે હંય,
સતા કર આશિકે નાશાદકો મસરૂર હોતે હંય.
જીન્હે સૌવદા હય ઝુલફોંકા કભી રાહત નહીં પાતે,
કભી બેખુદ કભી બીસમીલ કભી રંજુર હોતે હંય.
પીલા દે બાદએ ગુલગુંકે પયમાનો પે પયમાને,
કંહી હમ એક દો સાગીર કયા મખમુર હોતે હંય.

હુવા હય જબસે મસકન ઘર હમારા ઉસ પરીરૂકા,
હમેશાં શામકો રેશન ચીરાગે તુર હોતે હંય.
ફરીશ્તો હીજ્રે જાનામેં હમેં કબ હોશ આતા હય,
હમારે નામએ આઅમાલ કયું મસતુર હોતે હંય.
તેરી કીસમત નહીં અચ્છી તો ફીર હમસે શીકાયત ક્યા,
દીલે નાદાં તેરે અરમાં હંમેશા ચુર હોતે હંય.
ઝગડતે હો જો નાહક હમસે ઉસમે ફાયદા કયા હય,
તુમ્હારી તલ્ખ બાતોંસે હમે નાસુર હોતે હંય.
"ચમન" દેખા જો હમને ગૌરસે સારે ઝમાનેકો,
ઝનોસે કયસે કયસે પેહલવાં મજબુર હોતે હંય.
"ચમન" હમકો ગઝલ લીખનેમે યે રૂત્બા હુવા હાંસીલ,
સબુકે શાએરાને વકતમેં મશહુર હોતે હંય.
ચમન દેખા જો હમને ગૌરસે સારે ઝમાનેમેં,
ઝનોસે કયસે કયસે પેહલવાં મજબુર હોતે હંય.

ગઝલ (૧૭).

તહે ચરખે કોહન રહેને ન પાએ શાદમાં હો કર,
કીસીને હાલે દીલ પુછા-નહીં હય મેહરબાં હો કર.
જલાતે હો સરે મેહફીલ મુઝે પરવાનેકી સુરત,
કભી ઐાસા નહીં દેતે હો લબકા મેહરબાં હો કર.
બહારે હુસ્ને દોરોઝા પે કયું મગરૂર હોતે હો,
કોઇ દીનમેં યે મીટ જાએગી પામાલે ખીઝાં હો કર.
નીકલવાતે હો કયું દરસે ઝરા મેરા કહા માંનો,
પડા રેહને દો મુજકો દરપે સંગે આસતાં હો કર.
મુસવ્વર ખેંચલા તસવીર ઉનકે રૂએ ઝેબાકી,
ખુદાકે ફઝલસે રાઅના હુવે હંય વોહ જવાં હો કર.

બતાઓ કીસલીએ દયરો હરમ દોનો બનાએ હંય,
કે વોહ રેહતા હય હર દીલમેં મકીને લામકાં હો કર.
જીગરમેં આગ લગતી હય કીસીકે સોઝે ફુરકતસે,
હમારા શોઅલઓ અવીશ નીકલતા હય ધુવાં હો કર.
તેરાહી નામ લેતે હંય સનમખાનેમેં કાઅબેમેં,
કભી નાકુસસે નીકલા કભી શોરે અઝાં હો કર.
તુમ્હારે અબરૂઓ મઝગાંને યે નકશા બનાયા હય,
જીગરકો છેદ ડાલા આહ કયા તીરો કમાં હો કર.
સુનાતે ગાલીયાં કયું હો નહી યે તુમકો શાંયાં હય,
કહેન કયું બાત યે કરતે હો કયું નાઝુક દેહાં હો કર.
"ચમન"વોહ શોખ બનઠન કર તુમ્હારે ઘરમે
જબ આએ,
મના લેના બીડા લેના ઝરા શીરીં ઝબાં હો કર.

ગઝલ (૧૮).

સનમકે હીજ્રમેં મરતા હું ઉલફત હો તો અયસી હો,
પડા હું દુર દીલબરસે જો ફુરકત હો તો અયસી હો.
ચડા કર ફુલ જબ રોને લગે વોહ કબ્રે આશીક પર,
સદા કબ્રોસે યેહ આઇ મોહોબ્બત હો તો અયસી હો.
તુમ્હારે હુસ્નકે આગે ગુલોંકી કયા હકીકત હય,
જો સુરત હો તો અયસી હો જો રંગત હો તો અયસી હો.
ગુલીસ્તાંમેં ગએ જબ સેઅરકો સરવે રવાં બોલા,
હમારી કયા હકીકત હય જો કામત હો તો અયસી હો.
શબે વાઅદાકો વોહ આકર હમારે બરમે આ બયઠે,
લગે યુ નાઝસે કેહને જો ખીલવત હો તો અયસી હો.
રફીકોંને મુજે તુરબતમેં રખ કર રાહ લી ઘરકી,
ન છોડા દાગે ફુરકતને રીફાકત હો તો અયસી હો.

પસારે પાંઉ સોતે હંય લહદમેં બેખબર હો કર,
નહીં કુચ્છ રંજ દુન્યાકા જો રાહત હો તો અયસી હો.
ઉખાડા બાબે ખયબરકો અલીને એક ઉંગલીસે,
જો કુવ્વત હો તો અયસી હો જો તાકત હો તો અયસી હો.
ઝરા જો હાથ છુટે હંય તો વોહ સુરજાએ જાતે હંય,
તબીયત હો તો અયસી હો નઝાકત હો તો અયસી હો.
તેરે દીલમેં કદુરત હય ફીર ઓરોંકો નસીહત કયા,
સફાઇ દીલકી કરનેસે તહારત હો તો અયસી હો.
ખુલી હય હસરતે દીદારમેં ઝેરે કફન આંખે,
જો હસરત હો તો અયસી હો જો ચાહત હો તો અયસી હો.
બનાકર ઇશ્કકો મેહમાં કબાબે દીલ ખીલાએ હંય,
જો દાવત હો તો અયસી હો ઝીયાફત હો તો અયસી હો.
"ચમન" મેરી ગઝલ સુન કર મેરે એહબાબ કેહતે હંય,
ફસાહત હો તો અયસી હો બલાગત હો તો અયસી હો.

ગઝલ (૧૯).

કુચએ જાનામેં તુરબત હો ગઇ,
દોસ્તો કયા મેરી કીસમત હો ગઇ.

કોનસા દીલ હય કે જીસમેં તુ નહી,
હર જગે તેરી સકુનત હો ગઇ.

હીજ્રે જાનાને સતાયા હય મુઝે,
અય જુનું યે મુજકો વેહશત હો ગઇ.

ઇશ્કમેં કામીલ હુવા હું દોસ્તો,
આશીકોમેં મેરી શોહરત હો ગઇ.

ફીરતે ફીરતે દસ્તમેં લપલા બતા,
કયા તેરે મજનુંકી હાલત હો ગઇ.

રાહ તકતે હંય સુબ્હસે શામ તક,
રાત આતેહી કયામત હો ગઇ.
અપના કુચ્છ શેવા નહીં હય અય "ચમન,"
શેઅરગોઇ પર તબીઅત હો ગઇ.

ગઝલ (૨૦).

હસ્તીએ ફાનીસે દો દીનમેં સફર હો જાએગા,
છોડ કર મેહલો મકાં જંગલમેં ઘર હો જાએગા.
તાક કર દેખો મુઝે ઉસકી ઝરા પરવા નહીં,
તીરે મીઝગાંકે લીએ સીના સીપર હો જાએગા.
ચાંદનીમેં બામપે સયરે કમર મત કીજીઓ,
દેખ કર જલવેકો શરમીંદા કમર હો જાએગા.
જબ ગલીમે યારકી પહોંચે તો પહોંચાના પયામ,
કયા હમારા કામપે બાદે સહર હો જાએગા.
કયું ભવેં તનતી હંય કયું આંખે તુમ્હારી લાલ હય,
યે નીગાહેં દેખકર જખમી જીગર હો જાએગા.
અએ "ચમન" કયું ફીક્ર કરતે હો વતનમેં જાનેકી,
જબ ખુદા ચાહેગા ઉસ દીનકો સફર હો જાએગા.

ગઝલ (૨૧).

ગરીબોં પર તુમ્હારી મેહરબાની હો તો બેહતર હો,
કોઇ દીન આનકર સુરત દીખાની હો તો બેહતર હો.
પસે મુર્દન મેરી તુર્બત બનાના કુએ કાતીલમેં,
ગલીમેં યારકી મેરી નીશાની હો તો બેહતર હો.
ઉઠાએ તો વહી ઉઠેં બીઠાએં તો વહીં બયઠેં,
હમારી ઇન બુતોં પર હુકમરાની હો તો બેહતર હો.

તપે હીજ્ર સનમસે બીસ્તરે ગમપર ગીરાયા હય,
મસીહા કુચ્છ ઇલાજે નાતવાની હો તો બેહતર હો.
ફીરાકે મોસમે ગુલને તેરી જા'કો જલાયા હય,
અભી મોકુફ બુલબુલ નૌહા ખ્વાની હો તો બેહતર હો.
હમે મતલબ નહીં હય જામે કવસરસે મેરે સાકી,
ઝરાસી જો શરાબે અરગવાની હો તો બેહતર હો.
મેરે ઘરમેં જો આએ હો સુને કુચ્છ ગુફતગુ મેરી,
કભી તો દાસ્તાને ગમ કહાની હો તો બેહતર હો.
ફીરીશ્તો કયું ડરાતે હો વતનસે છુટ આએ હંય,
નએ મેહમાનકી કુચ્છ મેહમાની હો તો બેહતર હો.
ચીરાગે દાગે દીલકી રોશની હોતી હય તુરબતમેં,
સરે મરકદ નહીં શમઅ જલાની હો તો બેહતર હો.
સરે મેહશર ન હો પરદા બુતોંકે રૂએ રોશન પર,
હમારી દો ઘડી આંખે લડાની હો તો બેહતર હો.
"ચમન" દુશમન હમારે કેહરકી બીજલીસે જલ જાએ,
રકીબોં પર ખુદાકી મેહરબાની હો તો બેહતર હો.

ગઝલ (૨૨).

ન જીયા જાતા હય અબ ઇશ્કકે બીમારોંસે,
જાન જાતી હય મેરી હીજ્રકે આઝારોંસે.
અય જુનું ફુરકતે જાનામેં હુવા હય સવદા,
સરકો ટકરાતે હંય ફીરતે હંય દરો દીવારોંસે.
આપકા હુસ્ન હસીનોસે નીરાલા દેખા,
ચાંદસી રોશની હોતી હય કહીં તારોંસે.
લડખડાતે હંય કદમ જોશે નીશેમેં સાકી,
તવબા તવબાકી સદા હય લબે મયખ્વારોંસે.
બોકે સૈયાદસે હંય છોડ નશેમન નીકલી,
બુલબુલે શોર મચાતી હુઇ ગુલઝારોંસે.

તેરે કુચેમે નયા ગંજે શહીદાં હય બના,
કયા ગલે મીલતે હંય આશક તેરી તલવારોંસે.
કોઇ સુરતસે નહી હોતા વીસાલે જાના,
રાત ભર જલતા હું મેં હીજ્રકે અંગારોંસે.
ઇશ્કબાઝીકા મેરા હોસલા દેખો તો ઝરા,
દીલ લગાયા તો લગાયા ઇનહી અઇયારોંસે.
યું તો કેહનેકો રફીકોંને મોહબ્બત બાંધી,
બુએ ઉલ્ફત નહીં આતી હય મેરે યારોંસે.
હશ્રમે નાદીમો હયરાન ખડે રોતે હંય,
રહમસે કામ લે ખાલીક તું ગુનેહગારોંસે.
અય "ચમન" દુશ્મનોંકે બીચ બસર કરતે હંય,
રખતા ઉમ્મીદકો કુચ્છ મેં મેરે ગમખ્વારોંસે.

ગઝલ (૨૩).

મસીહા લે ખબર અબ જાન કુચ્છ બાકી હંય બીસમીલમેં,
ભરીં હય હસરતે કયા કયા હમારે ખાનએદીલમેં.
મુજે મેહસુબ કરતે હો ભલા કયું બેવફાઓમેં,
વફાદારી સમાઇ હય હમારે આબ ઓર ગીલમેં.
તુમ્હારે ખાલકે આગે હકીકત ચાંદકી કયા હય,
ફઝુ હય રોશની મેહતાબસે રૂખસારકે તીલમેં.
હમારી યે કહાં કીસમતરસાઇ હો તેરે દર તક,
ખુશા કીસમત હય પરવાનેકી વોહ જલતા હય મેહફીલમેં.
મુજે કયું પય બ પય યે હીચકીયાં આતી હય અય યારો,
તલબ મેરી હુઇ હય આજ કયા દરબારે કાતીલમેં.
પડા હું બેહરે ઉલફતમેં નહી મીલતા કીનારા હય,
બહા જાતા હું અય યારો ઉમીદે વસ્લે સાહીલમેં.
અકબ નાકા ચલા આતા હય સરકો પીટતા રોતા,
બીઠાલે કયસકો લયલા જરા તું અપની મેહફીલમેં.

તજસ્સુસ મગર મીલતા નહી હય વો જહાંઆરા,
ફીરાકે દીલરૂબામેં કયા પડા હું સખ્ત મુશકીલમેં.
તુમ્હારે તીરે મીઝગાંને જીગરકો છેદ ડાલા હય,
અભી તાકત નહીં હય અય સનમ ઝખમોકી ઘાયલમેં.
મેરે દુશ્મન "**ચમન**" મુંહસે મુજે મેહબુબ રખતે હંય,
છુપાએ ઝેહર ફીરતે હંય હમારે વાસ્તે દીલમેં.

ગઝલ (૨૪).

તુમ્હારે સોઝે ફુરકતને જલાયા હય જલાયા હય,
હમારા નામ હસ્તીસે મીટાયા હય મીટાયા હય.
પરેશાં હાલ હું યા રબ બુતોંકી આશનાઇસે,
બુકાકર ખુનકા દરયા બહાયા હય બહાયા હય.
ફીરા દો ખંજરે બુરરાં અગર આવે તબીઅતમેં,
તુમ્હારે સામને સરકો ઝુકાયા હય ઝુકાયા હય.
નઝરે ભર જીસ તરફ દેખા તેરા જલવા નઝર આયા,
મેરે નયનોંમે બસ તુંહી સમાયા હય સમાયા હય.
જો આશક હંય ઉસે પરવા શહીદોકી નહી રેહતી હય,
ગલા કયા શવકસે કાતીલ કટાયા હય કટાયા હય.
પસે મુર્દન મેરી તુર્બતકો ઠુકરાયા કીયા ઉસને,
નીશાંને તુર્બતે આશક મીટાયા હય મીટાયા હય.
"**ચમન**" શોઅરાંઓકા એહસાંન ભુલેંગે કીસી ઉનવાં,
શરાબે માઅરેફત હમકો પીલાયા હય પીલાયા હય.

ગઝલ (૨૫).

રાતભર ઇસ નાતવાંકો કયા રૂલાયા યારને,
દેખકર તીરછી નઝરસે મુહ ફીરાયા યારને.
કયું શફક ફએલી હુઇહે આસમાં પર દોસ્તો,
કયા ભલા દસ્તે હીનાઇકો દીખાયા યારને.

ક્યા શબે મેઅરાજકા રૂત્બા બયાં હો દોસ્તો,
મુસ્તુફાકો અર્શે આઝમ પર બુલાયા યારને.
કીસ કદર થી નાતવાની ગશ પે ગશ આતે થે ક્યા,
દર્દ સબ જાતા રહા જલવા દીખાયા યારને.
જબ મેરી તુર્બતપે શમ્એ ગુલ ચડાને આય વોહ,
હસરતોંસે ઝેરે મરકદ ક્યા જલાયા યારને.
ક્યું મેરી ગરદન ભલા બારે ગીરાં તન પર હુઇ,
ક્યા હમારે કત્લકા બેડા ઉઠાયા યારને.
કીસ કદર થા પ્યારો ઉલ્ફત થે નહી એકદમ જુદા,
ખાકમેં આખર "ચમન" હમકો મીલાયા યારને.

ગઝલ (૨૬).

નહિ મતલબ હે કાબેસે સનમસે આશનાઇ હે,
ઉસીકો પૂજતેહેં હમ ઉસીસે લવ લગાઇ હે.
કીસીને કુચ્છ નહિ પૂછા ગુઝરતા ઇશ્કમેં ક્યા હે,
સીતમ ઇઝહાર કરનેકી કસમ હમને ભી ખાઇ હે.
ઝીનાકા મશગલા ઘરમેં વઝીફે લબપે હય બાહેર,
દીખાનેકી અરે ઝાહેદ તુમ્હારી પારસાઇ હે.
તસવ્વુર રહેતાહે હરદમ તુમ્હારે રૂએ રૌશનકા,
તેરી તસ્વીર અય જાના મેરે દીલમે સમાઇ હે.
શહીદાને મોહબ્બતકો બડા રૂત્બા હુવા હાંસીલ,
દરે જન્નતપે હુરાંને જીનાંકી પેશવાઇ હે.
શબે વસ્લત ઝરા બુરકેકો સરકાઓ કહા માનો,
હયાઓ શર્મસે ક્યું કર ભલા ગરદન ઝુકાઇ હય.
ભલા ક્યું રોશની ફૈલી હુઈ હય મેરી તુરબતમે,
સરે મરકદ કીસીને આજ ક્યા શમ્અ જલાઇ હય.
બુલાનેકો ગયા કોઇ તો જુઝલાકર યે ફરમાયા,
નહિ આ સકતે હય કેહ દો અભી મેંહદી લગાઇ હય.
ચમન જબ મર્ગને ઘેરા તો રીશ્તે તુટ જાતે હય,
અઝીઝો અકરબાકી જીતે જી તક આશનાઇ હય.

ગઝલ (૨૭).

ફુલા ફુલા કબ તક ગુલેસ્તાં રહેગા,
ખીંઝાસે ન આખીર યે સામાં રહેગા.
સીલાનેસે નાસેહ [illegible] ફાયદા કયા,
હમેશાં મેરા [illegible] દામાં રહેગા.
અબસ હાથ ધોતે હો કયા ફાયદા હય,
સદા રંગે ખુને શહીદાં રહેગા.
કોઇ દીનમેં અપના યહાંસે સફર હય,
ન અયશો તરબકા યે સામાં રહેગા.
નિકલ જાયેંગીં હસરતે દીલ તુમ્હારી,
સનમ આકે શબકો જો મહેમાં રહેગા.
નહિ આકે મસકન બનાતે હો દીલમે,
હમારા દીલેઝાર વઐરાં રહેગા.
ન હાજી રહે નમાઝી રહેંગે,
નહિ સાકીને બઝમે રંદાં રહેગા.
ઝુકાયા હય ગરદન ફીરા દીજે ખંજર,
તુમ્હારા બડા હમપે અહેસાં રહેગા.
બુરે કાર કરકે વઝીફે હય પડતે,
ભલા ઉનકા કયા દીનો ઇમાં રહેગા.
ચમન મોત વોહ હય ન છોડા કીસીકો,
ન કાફીર રહા ના મુસલમાં રહેગા.
ચમન જબ તલક ઉસ્કી હય મહેરબાની,
તેરા બખ્ત બેદાર તાબાં રહેગા.

ગઝલ (૨૮).

કીસીકી જાન જાતી હય કીસીકો શાદમાની હય,
કહીં હય અયશકા સામાં કહીં ગમકી કહાની હય.

બુતાને માહવરાકી આદતેં હરદમ બદલતી હય,
કીસીસે પ્યારો ઉલફત હય કીસી પર ઝુલ્મરાની હય.
પીલા દે સાકીયા જીતની શરાબે અરગવાની હય,
કે હય બરસાતકા મોસમ હમે જોશે જવાની હય.
ચલો અય હઝરતે દીલ કુચએ જાનામેં જાના હય,
તહે શમશીરે કાતીલ શવકસે ગરદન કટાની હય.
સનમકે હીજ્રમેં દેખો હમારા હાલ કયસા હય,
જીગરમેં દર્દ હય આંખોંસે અશકોકી રવાંની હય.
પહાડોમેં સીતારોમેં ઝમીનોમેં મકાનોમેં,
ગુલોમેં બર્ગમેં સુમ્બુલમેં તેરીહી નીશાની હય.
તસવ્વુરકે તરીકેમેં "**ચમન**" હમ મસ્ત રેહતે હય,
ઇસીકો પુજતે હંય હમ ઇસીસે આશકાની હય.

ગઝલ (૨૯).

કોઇ દીન હમભી વસ્લે યાર દેખેંગે ઝમાનેમેં,
કફસસે છુટ પહોચોંગે હમારે આશયાનેમેં.
નીપટ જાઓ ગલેસે આહમારી આરઝુ નીકલે,
ભલા કયા ફાયેદા નાહક હમારા દીલ જલાનેમેં.
બુતો કયું કર સતાતે હો હમારા હાલ તો દેખો,
સહી તકલીફ ઇઝા કયા તુમ્હીસે દીલ લગાનેમેં,
ભટકતા હું મેં સેહરામેં ગીરેબાં ચાક હય સારા,
બનાતે ઝુલ્ફેં હો તુમ નાઝસે આઇનાખાનેમેં.
હમીં મસરૂર રહેતે હંય હંમેશા દીલ લગાનેમેં,
તુમ્હી હોશ્યાર હો માઅશુક આશકકો સતાનેમેં.
ફીરાકે યારને યારો મુજે દર દર ફીરાયા હય,
ન દીલ લગતા હય ગુલશનમેં ન સેહરામેં ન ખાનેમેં.
"**ચમન**" ઇસ ચર્ખકે કયા કયા બદલતે રંગ હંય દેખે,
કોઇ હય કાખમે શાદાં કોઇ હય કેદખાનેમેં.

ગઝલ (૩૦).

રવાના હસ્તીએ ફાનીસે કલ યે કારવાં હોગા,
ન હમ હોગે ન તુમ હોગે ન શાહીકા નીશાં હોગા.
ચહકતી હય ચમનમેં બુલબુલે કયા ગુલ મહકતે હય,
ન ગુલ હોગા ન ગુલશન ઓર ન કોઇ બાગબાં હોગા.
ચમકતે હંય જો મીસલે ગુલ વોહ કલ સોએગે તુરબતમેં,
નહી કુચ્છ રોશની હોગી અંધેરા પાસબાં હોગા.
અગર કુચ્છ લીઝઝતે દુન્યા ઉડાની હય ઉડા લીજે,
નહી માઅલુમ કલકા રોઝ હમપર કયા ગીરાં હોગા.
મેરા દીલ કય હય એક રાઝકી બાતોકી ખાતીરકો,
જો આયા રાઝ ઇસમે વોહ ન મેહશર તક અયાં હોગા.
ભરી હંય હસરતે કયા કયા હમારે દીલમે અય યારો,
હમારી આહો સોઝાંસે લરઝતા આસમાં હોગા.
• પડી હંય કત્લગાહે નાઝમે કીસ કીસકી યે લાશે,
કે જીસકો દેખકર હયરાં હરેક પીરો જવાં હોગા.
મકાનોમેં સીતારોમેં ઝમીનોમેં ઝમાનોમેં,
તેરાહી નુર અય દાવર સદા જલવે કુનાં હોગા.
સનમખાનેમેં કાઅબેમેં તુજહીકો દેખ લેતે હંય,
નહી ઇસ નુરસે ખાલી કભી કોઇ મકાં હોગા.
"**ચમન**" હમ ઝીંદગી કાટેંગે અપની અયશો અસરતસે,
- નહી કુચ્છ રંજ હોગા જબ તલક વોહ મેહરબાં હોગા.

ગઝલ (૩૧).

પડા હય ઇશરતોમેં વોહ ભલા આઝાર કયા જાને,
તબીબોકે સીવા કુચ્છ મર્ઝકો બીમાર કયા જાને.
હમેશા બયશો શરઆ હો રહા હય લાખો ચીઝોકા,
કભી ઓ બેશ કીંમતમેં ભલા બાઝાર કયા જાને.

હઝારો ખુન કરતી હેંય ચમક કર બર્ક કે માનીંદ,
મુએ મઝલુમ ઝાલીમ વોહ ભલા તલવાર કયા જાને.
ગુલીસ્તામેં ગુલોંકી સયર કરતે હેંય ખુશીસે હમ,
શમીગે ગુલકો અય યારો ભલા ગુલઝાર કયા જાને.
સનમકી આંખકો દેતે હેંય તશબ્બીહ ફુલ નરગીસસે,
યહી રતબા હય ઉસકા નરગીસે બીમાર કયા જાને.
અબસ ગાના સુનાના હય નહી જો ઇસકા શાયક હો,
ગધેકો ફાડ ડાલો શવકસે દીવાર કયા જાને.
શહનશાહોકી દરબારોમેં લાખો આતે જાતે હેંય,
હમારા ઇસ કદર રતબા હય વોહ દરબાર કયા જાને.
હસીનોસે ગલે મીલનેકી ઉમ્મીદેં હેંય લાખોકો,
મેં હું કીસકે ગલેમેં વોહ ગલેકા હાર કયા જાને.
જીન્હે હેંય રોશની આંખોકી વોહ નીઝઝારા કરતે હેંય,
જો હય મેહરૂમ આંખોસે વોહ રૂએ યાર કયા જાને.
તડપતે લોટતે રોતે ગલીમે યારકી આએ,
પડે હેંય ખાકપર વોહ કુચએ દીલદાર કયા જાને.
"ચમન" જો કદરદાં હય ઇસ ગઝલકી દાદ દેવેગા,
નહીં જો કદર વાલા વોહ મેરે અશઆર કયા જાને.
કીયા દાઅવા અનલહક્કકા ગયા વોહ જાનસે મારા,
ચડા મનસુર સુલી પર ભલા વોહ દાર કયા જાને.

ગઝલ (૩૨).

બહારે જાંફીઝાં હય ગુલશનોમેં ગુલ મહકતે હેંય,
ચમનમે કીસ અદાઓ નાઝસે બુલબુલ ચહકતે હેંય.
બહારે આ રહી હેંય યાર બીન કયા કીજીએ ઉનકો,
હમારી ચશ્મે તરસે ખુનકે બાદલ બરસતે હેંય.
હુવા મકતલમેં કુશ્તા કોન વોહ હમસે નહીં કેહતે,
બતા અય તેગ કીસકે ખુનકે કતરે ટપકતે હેંય.

નહી ખીલવતમેં આતે હંય નહીં ચેહરા દીખાતે હંય,
ખુદાકા શુક્ર હમકો રૂઝને દરસે જજકતે હંય.
મસીહા લે ખબર અબ ઝીંદગી દુશવાર હય હમ પર,
તેરે દીદારકો પ્યારે મેરે અરમાં તરસતે હંય.
તેરી કુદરત તેરી હીંમત તેરી તાકત બયાં કયા હો,
તેરેહી નુરસે અફલાકપર તારે ચમકતે હંય.
શબે વસ્લત વોહ આ કર બન ગએ હંય શર્મકે પુતલે,
ઝરા જો હાથ છુટે હંય તો પેહલુસે સરકતે હંય.
પડે હંય ઝેરે મરકદ છોડ કર હસ્તીએ ફાનીકો,
મગર દીલમેં હમારે ખારે અરમાં કયા ખટકતે હંય.
તેરે કુચેમે આ કર કત્લગાહી દેખ લેતે હંય,
કંઇ ઝખમી કંઇ બીસમીલ કંઇ ઘાયલ તડપતે હંય.
"ચમન" જલસેમે જાનેકી ભલા તાખીર કયું કી હય,
ચલો જલદી વહાં સબ આપહીકી રાહ તકતે હંય.

ગઝલ (૩૩).

શબે તારમે મેરે યારને જુંહીં રૂખસે પરદા ઉઠા લીયા,
હુઇ રોશની વોહ જહાનમેં કે અંધેરા સારા મીટા દીયા.
મેરે પાસ આયા વોહ માહરૂ લગા કરને પ્યારકી ગુફતગુ,
કભી સોખીયોંસે હંસા દીયા કભી ઝીળકિયાં દે રૂલા દીયા.
ગયા જબ મેં કુચએ યારમે કયા ખુશી હુઇ દીલે ઝારમે,
કભી મુંહસે હમકો ફીરા લીયા કભી ચેહરા અપના દીખા દીયા.
નહીં નીંદ આતી હય હીજ્રમેં નહીં તાલ અબ મેરે સબ્રમેં,
કહો કીસ ખતાપર આપને મુજે દીલસે અપને ભુલા દીયા.
મેરા લાશા ઝેરે મઝાર હય ન કોઇ અનાસ ન યાર હય,
મુજે દોસ્તોને યહાં પે લા ઇસ અંધેરે ઘરમેં સુલા દીયા.
અય કઝા તુજે હમ મારે કયું તેરા નામ મુંહપે લાએ કયું,
તુને કયસે કયસે હંસી જવાનો ખાકમેં હય મીલા દીયા.

અએ "ચમન" હંમેશા ખુશી રહો તુમ્હે રંજો ગમભી કભી ન હો,
જો અદુ તુમ્હારે હંય જાનકે ઉન્હી નારે ગમસે જલા દીયા.

ગઝલ (૩૪).

મેરે દીલમેં પ્યારે સદા તુ મકીં હય,
સીવા તેરે કોઇ ભી મેરા નહીં હય.

ચમકતી હય બીજલી બરસતી હંય બુંદેં,
મેરે બરમે કોઇ નહી નાઝનીં હંય.

ફીરાકે સનમમે હુવા હય યે સવદા,
કહીં મેરા દામન કંહી આસતીં હય.

મેરી આહે સોઝાંકી તાસીર દેખો,
ફલક કાંપતા હય લરઝતી ઝમીં હય.

તેરે હુસ્નસે હર તરફ હય ઉજાલા,
તેરે રૂખસે મેહતાબ ભી શરમગીં હય.

નીગાહોંસે રહેતા હય તુ દુર કોસો,
તસબુરમેં હરદમ હમારે કરીં હંય.

શબે વસ્લ હાં અબતો મુહસેં નીકાલો,
તુમ્હારે લબો પર હમેશા નહીં હંય.

કીયા વાઅદા ઉસને હય આનેકા શબકો,
નહીં ઉનકી બાતોંકા હમકો યકીં હંય.

મસીહા ઝરા મેરી બાલીપે આના,
મરીઝે મોહોબ્બતકી અબ વાપસીં હંય.

સભી જા તેરા નુરહી દેખતા હું,
અયાં હય નેહાં હય યહી હય વહીં હંય.

લહદ પર મેરી એક ચમન ખીલ રહા હય,
કહીં સબઝઓ ગુલ કહીં યાસમીં હય.

જુદાઇમેં તેરી હઝારો હય રોતે,
જો હર કલ્બ મેંહઝું તો હરદીલ હઝીં હય.

ગઝલ કયસી પડકર સુનાઇ હય હમકો,
"**ચમન**" ઇસ બયાં પર તુમ્હે આફ્રીં હય.

ફ્કત ઉસકી કુદરતસે હું શેઅર કેહતા,
"**ચમન**" મેરા ઉસ્તાદ કોઇ નહીં હંય.

ગઝલ (૩૫).

ઉલફતમેં માહવશકે લુટાતે હય અપના ઘર,
લો દેખ લો અશ્કોસે બહાતે હય અપના ઘર.
સોઝાક આતશકકા મઝા ઉનસે પુછીએ,
જો રંડીયોકે ઘરમેં બનાતે હંય અપના ઘર.
આશક હંમેશા રેહતે ઝલીલોં ખ્વાર હંય,
દીલ ઔર જીગરકે સાથ જલાતે હંય અપના ઘર.
આનેકા વાઅદા હય કીસી મેહરૂકા શામકો,
લાઅલો ગોહરસે આજ બસાતે હંય અપના ઘર.
મર્ગે પીદરકે બાઅદ નઝર પાસ કુચ્છ રહા,
લડકે જવાન અયસા ઉડાતે હંય અપના ઘર.
હમતો "**ચમન**" ન છોડતે પર ઇખ્તયાર કયા,
દેખો જનાબે મર્ગ છુડાતે હંય અપના ઘર.

ગઝલ (૩૬).

હમારે ઘરમે યા રબ આજ વોહ મેહમાન હો જાએ,
નીકલ જાએ મેરી હસરત તેરા એહસાન હો જાએ.
તેરે ઇસ હુસ્ને ઝેબાકી કરૂં તાઅરીફ મેં કયા કયા,
તેરા જલ્વા અગર દેખે કમર હયરાન હો જાએ.
હમારી આરઝુ ઇતની હય અહમદ રોઝે મેહશરમેં,
હમારે સરપે તેરા સાયએ દામાન હો જાએ.
તડપતા હું શીસકતા હું નહીં કુચ્છ ચયન આતા હય,
નીગાહે લુત્ફ અએ ઝાલીમ તેરી એક આન હો જાએ.

વફાદારીકી બુ આતી નહી હય ઇન હસીનોસે,
ખુદાયા કુચએ ખુબાં અબી વયરાન હો જાએ.
ઝમાનેને સમોકો ખાકમેં આખીર મીલાયા હય,
ભલા કયા ફાયદા દો દીન કોઇ સુલતાન હો જાએ.
નીકલ જાએ જો ઉમ્મીદે દીલે નાદાનકી યા રબ,
રવાના તેરી દરગાહમે "**ચમન**"કી જાન હો જાએ.

ગઝલ (૩૭).

ગર નહી આતે તો હમકો ખત તો ભીજવાયા કરો,
કુચ્છ પયામે વસ્લસે ઇસ દીલકો બેહલાયા કરો.
મત નીકાલો બઝમસે મુજકો ખુદાકે વાસ્તે,
કફશ રખનેકે મકાંપર મુજકો બીઠલાયા કરો.
કોઇ શબ તો આહી જાએગા તુમારે દામમે,
ચાંદનીમેં બામપે મત ઝુલ્ફ સુલજાયા કરો.
અબ તો ફુરકતસે તુમ્હારી ઝીંદગી ભાતી નહીં,
હીજ્રસે અબ અએ સનમ હમકો ન તડપાયા કરો.
આજ મુદતસે કીયા હય આપને વાઅદા વફા,
કુચ્છ મઝા આ જાએ જો સીનેસે લીપટાયા કરો.
એકહી જલવા હય કાફી ઇસ મરીઝે ઇશ્કકો,
લનતરાનીકી નહીં આવાઝ સુનવાયા કરો.
તુમને છોડા હય અકેલા ઇસ "**ચમન**"કો દોસ્તો,
કોઇ દીન તો ફાતેહાકો કબ્ર પર આયા કરો.

ગઝલ (૩૮).

દીલ મેરા આજ દોસ્તો જલજલકે રેહ ગયા,
નખલે ઉમીંદે નાતવાં ફલફલકે રેહ ગયા.

શમઅ જલી પરવાના જલા દીલ મેરા જલા,
જો આયા તેરી બઝમમેં જલજલકે રેહ ગયા.
અય નાઝની બતાઓ કહાં જીસપે નાઝ થા,
જોબન જો થા ઉભારપે ઢલઢલકે રેહ ગયા.
કીસકા પતા "ચમન" ન મીલા રાહે ઇશકમેં,
મેંભી તલાશે યારમે ચલચલકે રેહ ગયા.

ગઝલ (૩૯).

કુશ્તએ નાઝકા દીદાર દીખાઓ તો સહી,
યું નહી આતે તો અબ ખ્વાબમેં આવો તો સહી.
કત્લ કરતે હો તો અબ દેર લગાઇ કયું હય,
દસ્તે નાઝુકસે ઝરા તેગ ચલાઓ તો સહી.
ઘરમે આનેકા અગર આપકો મનઝુર નહીં,
ચશ્મે પુર નમમેં કભી આકે સમાઓ તો સહી.
મેરે મદફનમેં અંધેરાહી નઝર આતા હય,
શમઅ તુર્બત પે કોઇ આકે જલાઓ તો સહી.
વકતે આખીર હય મુઝે હીમકીયાં આનેકા લગી,
દમ નીકલ જાએ ઝરા સામને આઓ તો સહી.
ખાનએ દીલમે ઝરા આકે હમારે બયઠો,
ટુટે ફુટે દીલે વયરાંકો બસાઓ તો સહી.
કત્લ કર છોડ દીયા યે કહીં દસ્તુર નહી,
કુશ્તએ નાઝકી અબ કબ્ર બનાઓ તો સહી.
અબસે આતા હય નઝર દામમે આ જાએંગે,
ઝુલ્ફે શબગુંકો ઝરા ઔર બડાઓ તો સહી.
ઝીંદગી ભર ન હમેં હાથ લગાયા અફસોસ,
અબ જનાઝેકો મેરે હાથ લગાઓ તો સહી.
જીબકીયાં દેતે હો મેહફીલસે નીકલવાતે હો,
કયા ખતા મુજસે હુઇ આપ બતાઓ તો સહી.

ઇશ્કકી રાહમે ગશ ખાકે પડા હું ઝખમી,
સખીઓ તસકીન ઝરા આકે ઉઠાઓ તો સહી.
હુરે બેહલાનેકો જી મેરા ખડી હંય દેખો,
જલ્દ અય દોસ્તો તુર્બતમે લીટાઓ તો સહી.
રંજો ગમ આકે હુવે હંય શબે હીજરાં મેહમાં,
સખીઓ તસકીન મેરે પાસસે જાઓ તો સહી.
કુચ્છ નહીં હોએગા કમ ઇસકા "**ચમન**" હય ઝામીન,
દોલતો માલ રાહે હકમે લુટાઓ તો સહી.

ગઝલ (૪૦).

તલાશે યારમેં સેહરા બયાબાં દેખ લેતે હંય,
કીસી સુરત તડપકર શામે હીજરાં દેખ લેતે હંય.
જલાએ હંય હંસીનોને મેરી તુર્બતપે શોખીસે,
વફાદારી હસીનોકી ચીરાગાં દેખ લેતે હંય.
અબસ હય ઝીક્ર જન્નતકા હમારે સામને વાએઝ,
હંમેશા શવકસે હમ કુએ જાના દેખ લેતે હંય.
મેરી ચશ્મેરવાંકે સામને તેરી રવાની કયા,
બરસ અબ ઝોરસેં અય અબ્રે બારાં દેખ લેતે હંય.
કીસી સુરત નઝર આતી નહીં હય જબ્બે તેરી સુરત,
તેરે જલ્વેકે ખ્વાહાં માહે તાબાં દેખ લેતે હંય.
નહીં હય ખોફ હમકો તીર ઓર તલવારસે યારો,
હમેંશા તેગે અબરૂ તીરે મીઝગાં દેખ લેતે હંય.
દીખાઇ કુચ્છ નહીં દેતા તુમ્હારે હીજ્રમેં જાના,
મગર હાં સબકો કુચ્છ ખ્વાબે પરેશાં દેખ લેતે હંય.
બયાબાંમેં ભટકતે હંય નહીં કુચ્છ હાથ આતા હય,
લેગેં દામનમેં કુચ્છ ખારે મુગીલાં દેખ લેતે હંય.
હુવા હય ઇનકેલાબ અયસા ઝમાનેકા અરે યારો,
રફીકો આશનાકો દુશ્મને જાં દેખ લેતે હંય.

બુલંદ હોતી હય કુરકતમેં દીલે આતશકદેસે કયા,
ફીરસ્તે આસમાં પર આહે સોઝાં દેખ લેતે હંય.
બુલંદ ઇકબાલ થા જબતક હઝારો આશના પાએ,
મુસીબતમેં વફાદારીએ યારાં દેખ લેતે હંય.
હીલાયે ઇદકા નીઝઝારા કરનેસે નહીં મતલબ,
રફીકો જાકે હમ અબરૂએ જાના દેખ લેતે હંય.
કભી વાઅદા વફાઇ કી નહીં હય આપને હમસે,
તુમ્હારે આજકે ભી અહદો પયમાં દેખ લેતે હંય.
ફુટે ઝખમોંપે શબ ભર આહો નાઅલા કર છીડકતે હંય,
સુબ્હ હોતે "ચમન" ખાલી નમકદાં દેખ લેતે હંય.

ગઝલ (૪૧).

ગુનાહોંમે જો હય સરસાર વોહ કીસ કામકા બંદા,
નહીં વોહ કુફ્રકા બંદા ન વોહ ઇસલામકા બંદા.
મનઅ કરતા હય કયુ ઝાહેદ મુજે તુ બાદાનોશીકા,
હુવાહું દીલસે મેં સાકી સુરાહી જામકા બંદા.
તુમ્હારે હુસ્નકી સરકારકા સચ્ચા હું મેં ખાદીમ,
રકીબે રૂસીયાહ તો હો ગયા હમ નામકા બંદા.
હરમકે તવાફકા કયું કર દીલાતા શવક હય વાએઝ,
કરૂં કાઅબેકો કયા મેં હું બુતે ગુલફામકા બંદા.
હઝારો હો ગએ આઝાદ સૈયાદોકે ફન્દોસે,
નહી છુટે તુમ્હારે ગેસુઓકે દામકા બંદા.
તુજે ખીદમત જો કરતી હય તો કર અશરાફ લોગોકી,
ઉસીસે મોત બેહતર હય જો બદનામકા બંદા.
નહી મેહસુબ કરતાહું કીસીકો તેરે બંદોમે,
કોઇ હય સુબ્હકા બંદા કોઇ હય શામકા બંદા.
નીકલવાતેહો કયું દરસે કહાં જાએ વોહ ફરમાઓ,
તેરે ચોખટ તેરે દરકા તુમ્હારે દામકા બંદા.

ઝમાનેપે નઝર કી ગૌરસે તો યેહ હુવા માઅલુમ,
જીસે દેખા "ચમન" પાયા ઉસીકો દામકા બંદા.

ગઝલ (૪૨).

આંખોકો ઇશતિયાક હય દીદારે યારકા,
દીલકો હય શવક વસ્લે બુતે ગુલઉઝારકા.
શમ્અ જો સાથ દેતે થી વોહભી જલ મુકી,
ફુરકતમેં કોઇભી નહી ઇસ દીલફીગારકા.
બુલબુલો શોર કરતી હય કયું કર મુજે બતા,
અબતો કરીબ વકત હય ફસ્લે બહારકા.
વાઅદેપે વાઅદે કરકે ન આએ હય મેરે ઘર,
અરમાન રેહ ગયા હમેં બોસો કીનારકા.
વહશી હુવાહું ઓર મુજે કુચ્છભી કલ નહી,
સૌદા હુવા હય આપકે ઝુલફોકે તારકા.
ઝુલફે દોતાકે ઝેહરસે બચતા નહી કોઇ,
ઇસાકે પાસભી નહી ચારા ઉતારકા.
ગમઝો અદાઓ નાઝ ઉઠાઉંગા આપકે,
હમ્માલ હોગયાહું મેં ઉલફતકે બારકા.
રખ્ખે કદમ ન આપને ઘરમે મેરે કભી,
આતા હય રશ્ક ઝેરે કદમકે ગુબારકા.
અયશો મઝેકે દીન ગએ આઇ મુસીબતે,
હોતા હય ઇનકેલાબ એ લેલોનીહારકા.
તુર્બતમેં નીદંભી નહી આતી કભી મુઝે,
ભુલા નહી મઝા અભીં પેહલુએ યારકા.
કસરે બુલંદ જીનકી સકુનતકી જાએ થી,
ઉનકો નસીબ હો ગયા ગોશા મઝારકા.
ઝરરા જો થા "ચમન" સો વોહ ખુરશીદ હો ગયા,
કરતા હય શુક્ર રેહમતે પરવરદેગારકા.

ગઝલ (૪૩).

નહી શીરીં ઝબાં જબ તક સુખનવર હો નહીં સકતા,
મીલા જીસકો ન કુદરતસે વો શાએર હો નહી સકતા.
મુસલમાં સંગે અસવદકો અબસ દેતા હય તુ બોસે,
કભી ઇનસાનસે બેહતર યે પત્થર હો નહીં સકતા.
બ્રહ્મન બુતપરસ્તીમે તુઝે કુચ્છભી નહી હાંસીલ,
બનાયા તેરે હાથોકા યે દાવર હો નહીં સકતા.
હઝારો નાઝનીનો હમે ઉલફત જીતાઇ હય,
સીવા તેરે હમારા ઓર દીલબર હો નહીં સકતા.
ચબાકર પાન નીકલે હો પડા સુરમાં હય આંખોમે,
લબે રંગીકે કાબીલ લાઅલે અહમર હો નહીં સકતા.
બનાતે હય તુમ્હેં જો ગોશવા હય લીજીએ સાહેબ,
મેરે અશ્કોંસે બેહતર ઓર ગૌહર હો નહીં સકતા.
થકાયા હય તુમ્હે રોરો શીકાયત ઉસકી કરતે હો,
તવક્કુફ એક પલભી દીદએ તર હો નહી સકતા.
ફીરીશ્તો લાએહો કયું કર હમારે વાસ્તે છોટા,
ગુનાહોંકે લીએ કાફી યે દફતર હો નહીં સકતા.
ખુદાયા હમ ગરીબોં પર કયામત રોઝ આતી હય,
બુતોંકે વાસ્તે કયા રોઝે મેહશર હો નહીં સકતા.
બડાઇ હય શુજાઅતકી તો ઉસસે કયા ભલા હાંસીલ,
મરે જબ તક ન મયદાંમે બીરાદર હો નહી સકતા.
"ચમન" શોહરત હુઇ અપને સુખનકી દો જહાનોમેં,
બીલા તાઇદે યઝદાં અયસા જવહર હો નહી સકતા.

ગઝલ (૪૪).

અબ બીઝાં આઇ ચમનકો કયા કરે,
બુલબુલે બોલી વતનકો કયા કરે.

કુચ્છ નહીં દેતે હો હમસર માહો ઝર,
લેકે હમ દો ગઝ કફનકો કયા કરે.
વાઅદા કરકે વોહ ન આયા મેરે ઘર,
ઉસ બુતે પયમાંશીકનકો કયા કરે.
સાકીયા દે દે શરાબે અરગવાં,
યે તેરે જામે લબંનકો કયા કરે.
કુચએ જાનામેં જાનેદે હમેં,
નાસેહા તેરી અદનકો કયા કરે.
ચાહતે હંય અયશકા સામાં મુદામ,
અય ખુદા રંજો મરનકો કયા કરે.
આખીરશ હોગા વોહ કીડોકી ગીઝા,
દીલરૂબા નાઝુક બદનકો કયા કરે.
સુંઘતે હંય ઝુલફે જાનાકી જો બુ,
વોહ ભલા મુશ્કે ખુતનકો કયા કરે.
જબ જવાં થે ચાહ થી હરએકકો,
પીરીમે બોલે "ચમન" કો કયા કરે.

ગઝલ (૪૫).

નઝરભર જીસ તરફ દેખા તેરી કુદરતકી ખુબી થી,
બુતોંકે હુસ્ન ઝેબામેં તેરી હીકમતકી ખુબી થી.
શમઅમેં ઓર મુજમેં શરત થી તા સહર જાગેંગે,
નહી વોહ મુજસે ઝીતી યે તેરી કુરકતકી ખુબી થી.
શબે હીજરાં કરારો સબ્રને હુમલા કીયા મુજપર,
પછાડા ઉનકો એક પલમેં મેરી હીંમતકી ખુબી થી.
હંમેશા ચાક કરતા થા નહે લા કર પેહનાતે થે,
સદા થા ખદશા દીન યે મેરી વેહશતકી ખુબી થી.
હુવે મુફલીસ જો ઝરવાલે નહીં હય પુછતા કોઇ,
ઝુકાતે થે જો સર પેહલે સો દવલતકી ખુબી થી.

રખા રોઝા હય આહેદને નઝર હય ગયર ઉસમે,
નહીં ઇસમે ખતા કોઇ યે બદ નૈયતકી ખુબી થી.
બડાયા ઇસ કદર ઇસલામ જો સારે ઝમાનેમેં,
નઝર કર ગોરસે દેખા તો યેહ હઝરતકી ખુબી થી.
પકડકર હાથ મેહફીલમે રકીબોંને કહા નીકલો,
નીકાલેસે ન નીકલે યે તેરી ઉલફતકી ખુબી થી.
પસે મુરદન હુઇ વોહ રૌશની દાગોંકી તુરબતમેં,
શહેનશાહોંકે મેહલોંસે મેરી તુરબતકી ખુબી થી.
કમીને જાતે હંય જીસ જા નહીં હય પુછતા કોઇ,
જહાંમે જીસ તરફ દેખા વહાં ઇઝઝતકી ખુબી થી.
કહાં શેઅરો સુખન યારો કહાં અદના "ચમન" યારો,
ગઝલ લીખી હયે જો અયસી મેરી કીસમતકી ખુબી થી.

ગઝલ (૪૬).

ગુઝરતી હય જો ફુરકતમેં દીલે બીમારસે પુછો,
તુમારી ખસલતોંકો જા કીસી અગયારસે પુછો.
નહીં વોહ ઝુમતી શાખેં નહીં બુલબુલકી વોહ બાતેં,
ખીઝાંને કયા ગુઝારા વોહ કીસી ગુલઝારસે પુછો.
શરાબે અરગવાં પી દીલ જીગર દોનો જલાએ હંય,
નીશેને કયા તુમ્હારી કી કીસી મયખ્વારસે પુછો.
ગુમાયા માલો ઝર અપના ઉડાએ દર્દ હંય કયા કયા,
હુવા બદનામ કયસા રંડીયોંકે યારસે પુછો.
તુમ્હે હય ખોફ વાઅદે મર્ગ ઠુકરાએંગે વોહ તુરબત,
હીફાઝત વોહ કરેગી કતલગાહે યારસે પુછો.
પતા દેંગે અરે મજનું તેરી લયલાકા સેહરાઇ,
ન પત્તોંસે ન ફુલોસે ન કુચ્છભી ખારસે પુછો.
કભી દરબાંસે જા પુછા તો વોહ ઝુંજલા કયું બોલા,
રકીબાં આતે જાતે હંય વોહ ઇસ દીવારસે પુછો.

પતા દેતે હંય હમ રેહતે હંય તારે ઝુલ્ફે જાનાંમે,
ન કુચ્છ તસબીહસે પુછો ન કુચ્છ ઝુન્નારસે પુછો.
"ચમન" ફીકરે સુખનને મુજકો દીવાના બનાયા હંય,
લીખે કયા મેહનતોસે વોહ મેરે અશઆરસે પુછો.

ગઝલ (૪૭).

અય બુતો કયું યેહ ચમન મેહરકે કાબીલ ન રહા,
કયું નીકલવાતેહો કયા લાયકે મેહફીલ ન રહા.
બીજલીયાં કયા હય મેરી આહે રસાકે આગે,
અબ્ર રોનેમેં કભી મેરે મુકાબીલ ન રહા.
કત્લગાહ રોતી થી શમશીરે સીતમ થી નાલાં,
મે વોહ કુશ્ત હું કે જીતા મેરા કાતીલ ન રહા.
બાલે રૂખ દેખકે અખતરને છુપાયા મુહકો,
તેરે રૂખસારકે આગે મહે કામીલ ન રહા.
એકહી દીલ થા સો જલજલકે સીધારા અફસોસ,
કયું તલબ કરતે હો પેહલુમે કોઇ દીલ ન રહા.
ઝુલ્મસે કામહી લેતે હંય જહાંમે અફસોસ,
સચ તો યે હય કે જહાંમે કોઇ આદીલ ન રહા.
કત્લ કર ટુકડે કીયે દીલકે હઝારો તુને,
કયુ ભલા મેહરકે કાબીલ દીલે બીસમીલ ન રહા.
વસ્લકે શવકમેં કયું કર તું બહા જાતા હય,
ઇશ્ક વોહ બેહર હય જીસકા કહીં સાહીલ ન રહા.
કયા ખીઝાને હય ઉજાડા યે ગુલીસ્તાનોકો,
ન વોહ ફુલોકા મહક શોરે એનાદીલ ન રહા.
દીલ લગાના હય અબસ દેખો ચમન આખીરકો,
ગુલબદન માહે લકા કુરશ માએલ ન રહા.
હમતો કેહતે હંય "ચમન" કુચ્છ નમઝા આએગા,
ખાક દેખેંગે કટોરોંકો જો બીરબલ ન રહા.

ગઝલ (૪૮).

કીસ અદાઓ નાઝસે મુહ મોડકર જાતે રહે,
હમ અકેલે રેહ ગયે વોહ છોડ કર જાતે રહે.
મયને બીઠલાયા થા દીલમે ઉનકો કીસકીસ પ્યારસે,
કુચ્છ નહી માના મેરા દીલ તોડ કર જાતે રહે.
કયસે કયસે ગુલ બદન આએ હંય દેખો ખાકમેં,
કસરો અયવાં કયસે સામાં છોડ કર જાતે રહે.
આરઝુ નીકલી નહી દીલકી ઇસ સરામેં દોસ્તો,
હઝરતે ફરહાદ પત્થર ફોડ કર જાતે રહે.
દસ્તબસ્તા ઇસ લીયે હંય અબદમેં આખીર સનમ,
દે ગવાહી લોગા હાથોં જોડ કર જાતે રહે.
જબ પ્યામે યાર આયા કુચ્છ નહીં કેહરે "ચમન,"
હો ગએ તૈયાર દમમે દોડતે જાતે રહે.

ગઝલ (૪૯).

ફીરાકે યારમે આહો બુકા હય મશગલા અપના,
હુઇ ઉમરે રવાં આખીર ન નીકલા મુદદઆ અપના.
તજસસુસ દયરો કાઅબેકી કલીસો હો ગઇ બેદમ,
શરાબે માઅરેફતને દીલમે દીખલાયા ખુદા અપના.
નીગાહોમે સમા કર ફીર કભી સુરત ન દીખલાઇ,
હુવા લબરેઝ આખીર અએ સનમ નામે બકા અપના.
શબે હીજરાં દુઆએં કરકે હાથોકો થકાયા હય,
કીસી સુરત નહી હોતા હય વોહ બુત બેવફા અપના.
અબસ હય ગીરયએ યા અકલકા શોઅરા ઝમાનેમે,
બુલંદ હોતા હય પુરકતમેં સીવા શોરે બુકા અપના.
હમે જાના હય જીસ જા ઉસ ઝમીંસે હમ નહી વાકેફ,
ન ઘર અપના ન દર અપના ન કોઇ આશના અપના.

ગુઝર જબ હો ગયા શેહરે ખમુશામે મેરા યારો,
નઝર જબ તુરબતેં આઇ તો ઉસ દમ દીલ જલા અપના.
વીદાઅ કરનેકો આએ હંય હઝારો યાર મીલમીલ કર,
અદમકી સેઅરકો જાતા હય દેખો કાફલા અપના.
તરીકે ઇશ્કમે ચલચલકે આખીર હો ગએ બેખુદ,
હુવા અએ દોસ્તો આખીર ન તય વોહ મરહલા અપના.
ફસાતા હય મુઝે હરદમ વોહ અઇયારોંકે ફન્દોમેં,
શીકાયત હો કીસીકી કયા યે દીલસે હય ગીલા અપના.
"ચમન" હમકો ખુશામદસે નહી કુચ્છભી ઇલાકા હય,
અભી હય ચાહતે ઉસકો કે જીસસે દીલ મીલા અપના.

ગઝલ (૫૦).

તેરી ઝુલફોંકી ઝંજીરોંસે કબ આઝાદ હોતે હંય,
નહી વોહ કટતી લાખો અગર હદાદ હોતે હંય.
પસે મુરદનભી તુરબતમેં નહી રાહત મીલી હમકો,
સબાકે હાથસે ગલીયોંમેં હમ બરબાદ હોતે હંય.
ગુલીસ્તાંમે નઝર આઇ જો તેરી કામતે ઝેબા,
ઝુકાયા સરવને સર ઓર ખીજલ શમશાદ હોતે હંય.
બનાયા જીનકો હય તુને વોહ બનબનકે નહી ઠેહરે,
ફીનાઅતદાર કલ અએ યાર આદમઝાદ હોતે હંય.
અબસ શેહેરે ખમોશા પર નઝર નફરતકી કરતે હો,
નીકલવાતે હો જીનકો વોહ યહાં આબાદ હોતે હંય.
અબસ જાતા હય અએ દીલ તુ પરીરૂયોંકે કુચેમે,
ગયેકો કાટને લાખો વહાં જલ્લાદ હોતે હંય.
તઅજ્જુલ હોતે હો કયું કર ફીસાને ઇશ્કકે સુન કર,
દીખાએ રૂખ અગર શીરીં તો હમ ફરહાદ હોતે હંય.
શમીમેં કુચએ જાના હમે લાકર સુઘાતી હંય,
તેરે એહસાન હમપર હરઘડી અએ બાદ હોતે હંય.

"ચમન" તલમીઝ હંય હમ શાએરાને હીંદકે બેશક,
સુખનવર દુરસે અપને યહાં ઉસ્તાદ હોતે હંય.

ગઝલ (૫૧).

કહાં મેં હું કહાં તુમ હો નહી વોહ બોજ મીલતી હય,
સીતમકી આશનાઇ હય તબીઅત મેરી જલતી હય.
હુવા હય હીજ્ર વોહ દુશ્મન નહી આરામ દેતા હય,
પસે મુર્દન હમારી ખાક તુરતબમે પીગલતી હય.
તેરી તસવીર જબસે ખાનએ દીલમે મકીં દેખી,
સદાએ મરહબા સહ્લે અલા દીલસે નીકલતી હય.
ભરેથે સર ગુરૂરીસે વોહ ખાલી હોગએ કયસે,
યહી ઇબરત હય યારો રંગ દુન્યા કયા બદલતી હય.
બુલંદીસે યહાં પસ્તી હય પસ્તીસે બુલંદી હય,
યે ચકકી આસમાંકી રોઝ કયસી ચાલ ચલતી હય.
કહાં કીસમત હમારી દસ્તબોસી હો તેરી હાંસીલ,
તુમ્હારે હાથકે ખાતીર હીનાભી હાથ મલતી હય.
પડી હય મુશકીલેં કયા કયા હમે રાહે મોહબ્બતમેં,
મદદ કરનેકો તુ આએ તો યે મુશકીલભી ટલતી હય.
તુમ્હારે હુસ્નકા જલવા કભી જો દેખ લેતા હું,
જુદા હોતા હય ગમ દીલસે તબીઅત કુચ્છ બેહલતી હય.
શબાબ આયા હય ઉસકા કુચ્છ મઝા હમકોભી દીખલાઓ,
ખુદાકા શુક્ર હય દેખો જવાની કયસી ફલતી હય.
"ચમન" હમ કીસ મઝેસે કબ્રમે ભી શેઅર લીખતે હય,
નહી હય કુચ્છ અંધેરા શમઅ દાગે યાર જલતી હય.

ગઝલ (૫૨).

અય સનમ કુચ્છ હમસે બોલો કયું ખફા હોને લગે,
મેહરકે બદલે યે કીયું ઝુલ્મો જફા હોને લગે.

ક્યું નહી હો બોલતે હમસે બતાઓ અએ સનમ,
ક્યા ભલા તુંમ ગયરસે દીલસે ફીદા હોને લગે.
ક્યા શબે હીજરાં અઝીયત દી હય હમને કર બુલંદ,
સાકી હમસે અએ સનમ દસ્તે દુઆ હોને લગે.
લાખ થે વાઅદે કીયે કસમેભી ખાઇથી હઝાર,
અહદો પયમાં તોડ કર ક્યું બેવફા હોને લગે.
હાથ મલમલકે કીએ રંગી બુતોંકે હીજ્રમેં,
વાં હીનાકે હાથ રંગી દસ્તો પા હોને લગે.
ક્યું કીએ પયદા પરીરૂ જો ફંસે હમ જાલમે,
હીજ્રકે સદમેસે હંયરાં યા ખુદા હોને લગે.
હમ ન ફંસતે અય પરી હરગીઝ તુમ્હારી જાલમેં,
દુશમને જાં યે તેરે નાઝો અદા હોને લગે.
અએ "ચમન" દુશ્મન મેરે મરનેકી કરતે હંય દુઆ,
કર મદદ બારે ખુદા દુશ્મન સીવા હોને લગે.

ગઝલ (૫૩).

નઝર જબ ગૈરસે કી અએ સનમ આખીર નહી કોઇ,
ખુદાકા શુક્ર મીલ બયઠે હંય હમ આખીર નહી કોઈ.
કઝાને યે પુકારા જાકે કબરોં પર ગરીબોંકી,
અલાયા સાકેનલ એહલે અદમ આખીર નહી કોઇ.
તેરાહી નામ બાકી હંય ઝમીનો આસમાંકે બીચ,
પરસતીશ કયા કરે દયરો હરમ આખીર નહી કોઇ.
નહીં જીતા રહા જાહેલ નહીં બાકી રહા ગાફીલ,
જો દેખા ગૈરસે એહલે કલમ આખીર નહીં કોઇ.
બદન કીડોંને ખાયા હય પડા હય ખાક પર સોતા,
તેરા અય શહનશાહ જાહો હશમ આખીર નહીં કોઇ.
અમીરો લે ગએ ક્યા સાથ ખાલી હાથ જાતે હો,
તુમ્હારે સાથ હય ઝુલ્મો સીતમ આખીર નહી કોઇ.

લીપટ જાઓ ગલેસે ફીક્ર હય બાગે સહરકી કયા,
બનાઓ ઘર મેરા બાગે ઇરમ આખીરં નહીં કોઇ.
ગએ હંય કાફેલે આગે રસાઇ ઉનસે કરની હંય,
ઉઠાઓ દોસ્તો જલદી કદમ આખીર નહીં કોઇ.
"ચમન" સૈયાદકે ફંદેમેં ઇઝાએં ઉઠાઇ હંય,
જો છુટે ઇસ કફસસે દર્દો ગમ આખીર નહીં કોઇ.

ગઝલ (૫૪).

તેરી ખાતીર ગીરેબાં ચાક હું મેં,
ઉડાતા જંગલોમેં ખાક હું મેં.
અબસ ઝાહેદ મુઝે તુ હય સતાતા,
ખુદાકા શુક્ર દીલસે પાક હું મેં.
ખુદીકો છોડ કર દેખા તો જાના,
યે દીલ કાઅબા હય ઉસકા તાક હું મેં.
હુઇ હય જબ તલક કહેતા હય આદમ,
તુહીં હય પાક ઓર નાપાક હું મેં.
મકીં હંય દીલમેં વોહ તુને ન જાના,
કહા કયું સાહેબે ઇદરાક હું મેં.
બુલંદી મત સુના ઔરોંકો તેરી,
યે કેહતા રેહ ખસો યા શાક હું મેં.
"ચમન" મુજકો નહીં કુચ્છ ભી ગરૂરી,
મેં કેહતા હું કે મુશ્તે ખાક હું મેં.

ગઝલ (૫૫).

વસ્લકા શરબત પીલાતે કયું નહીં,
ચેહરએ ઝેબા દીખાતે કીયું નહીં.
ઉમ્ર ગુઝરી રોતે રોતે અય સનમ,
દો ઘડી હમકો હંસાતે કયું નહીં.

હો ગઇ ઉલ્ફત હઝારોંસે તુમ્હેં,
બઝમમેં હમકો બીઠાતે ક્યું નહીં.
ગુમ હુવા હું મે તરીકે ઇશ્કમેં,
અએ ખીઝર રસ્તા બતાતે ક્યું નહીં.
ખાકસારીસે મીલેગા વોહ હમે,
ખાકમે હમકો દબાતે ક્યું નહીં.
હય અંધેરા કુચ્છ નહીં આતા નઝર,
શમઅ તુરબતપે જલાતે ક્યું નહીં.
ક્યું તસવ્વફમેં પડે હો રાત દીન,
અએ "ચમન" કાઅબે કો જાતે ક્યું નહીં.

ગઝલ (૫૬).

હમપે કુચ્છ ઝુલ્મો સીતમ કુચ્છ મેહરબાની ચાહીએ,
મુસકુરા કર કોઇ દીન સુરત દીખાની ચાહીએ.
રોઝ રોતી હંય જફાએ હમપે અએ બારે ખુદા,
દર્દો ગમકે સાથ કુચ્છભી શાદમાની ચાહીએ.
તુહીં લગતા હય બુતોંસે ફીર શીકાયત હય અબસ,
અએ દીલે નાદાન કુચ્છ ઇઝા ઉઠાની ચાહીએ.
આફતે રાહે મોહબ્બત કીસલી ઝીલીંગે હમ,
જોકે આના હો વોહ હમકો પેશ આની ચાહીએ.
તલ્ખ બાતોકી નહીં હંય તાબ સુનનેકી સનમ,
કુચ્છ મઝેકી ગુફતગુ હમકો સુનાની ચાહીએ.
શાએરીમે લુત્ફ આતા હય ચમન હર ચીઝસે,
બાઅદ મુર્દન કબ્રમેંભી શેઅરખ્વાની ચાહીએ.
ચેહરએ જાનાકે કાબીલભી નહીં કોઇ નીકાબ,
ચાદરે મેહતાબ ઉસ ગુલપર ઉઢાની ચાહીએ.

ગઝલ (૫૭).

ઉસ માહરૂકે ઇશ્કમે મજનુન હો ગએ,
જલવા જો દેખા યારકા મફ્તુન હો ગએ.
યે ઇશ્ક વોહ હય જીસ્મે હઝારોને જાન દી,
દીલકો લગા લગાકે કંઇ ખુન હો ગએ.
જો મુશકુરાતે હો તો ચમક દેખ દેખ કર,
દંદાંસે શરમગીં દુરે મકનુન હો ગએ.
ખીદમતકે વાસ્તે જો બુતોને હમે રખા,
કીંમતમેં હુસ્નકી વંહી મરહુન હો ગએ.
દુરીમે કુચ્છ નહીં હય મીલાવટમેં હય સભી,
દુન્યા હુઇ જો જમઅ કાફે નુન હો ગએ.
યે ફુલ ઝડતે હંય જો ઝબાંસે મેરી **ચમન**,
મશહુર ખલકમેં મેરે મઝમુન હો ગએ.

ગઝલ (૫૮).

દીલકો કીસી પરીસે લગાના ન ચાહીએ,
કુચેમે બેવફાઓંકે જાના ન ચાહીએ.
દીલ દેતે હો બુતોંકો કયું સોચો અએ આશકો,
કાઅબેમે ઇન બુતોકા ઠીકાના ન ચાહીએ.
દર્દો અલમ કીસીકે ન આગે કરો બયાં,
ગયર અઝ ખુદા કીસીકો સુનાના ન ચાહીએ.
આનેમે ગર ખુશી હય તો આજાઓ અય સનમ,
કલકલકા રોઝ હમકો બહાના ન ચાહીએ.
સોઝે ફીરાકને હમે મજનું બના દીયા,
ઇતના સનમ કીસીકો સતાના ન ચાહીએ.
શમઅ મેરે મઝારપે કયું કર જલાઇ હય,
જલતે હુંવેકો ઓર જલાના ન ચાહીએ.

ઉસકો સીવા કીસીકે ન આગે ઝુકો **ચમન,**
સરકો કીસીકે પાસ ઝુકાના ન ચાહીએ.

ગઝલ (૫૯).

રાત દીન વિર્દે ઝબાં નામે સનમ રેહતા હય,
મેરે દીલમેં ન બુતો શવકે હરમ રેહતા હય.
ફૂલકા નામ નહીં હીંમતે મરદાં અએ દીલ,
વાદીએ ઇશ્કમેં કાંટો પે કદમ રેહતા હય.
હમતો મુશ્તાક હંય ઉસ ઘરકે ખુદાયા પોંહચા,
અપની નઝરોંમેં કહાં બાગે ઇરમ રહેતા હય.
જબસે પયદા હુવે ખાલી ન રહા દીલ અપના,
ખાનએ દીલમે મેરે હીજ્ર સનમ રેહતા હય.
દુશ્મની છોડકે અબ બાંધી હય ઉલફત હમસે,
જાતા જીસ જા હું વહાં યાર બહમ રેહતા હય.
વોહ તો ઘર છોડકે જાતાહી રહા હય અફસોસ,
ખાનએ યારમેં અબ યારકા ગમ રેહતા હય.
જો નહી ડરતે હંય શમશીરો સીનાસે અએ "**ચમન**"
ઉનકે જીગરોંમેં સદા ખોફે કલમ રેહતા હય.

ગઝલ (૬૦).

મેહબુબકા જલવા મુઝે યા રબ નઝર આએ,
અયસા નસીબ હો મેરા વોહ મેરે ઘર આએ.
જલવા જો દીખે આપકા અએ નાઝનીન વોહ,
ચેનેકા બામ પે તુમ્હે છુપકે કમર આએ.
દસ્તે દુઆ ઉઠાએ હંય રોતા હું હીજ્રમેં,
કુચ્છભી દુઆએ વસ્લમેં યા રબ અસર આએ.
જાગા નસીબ મેરા વોહ આએ હંય રાતકો,
બરસો ન વસ્લકી કભી યા રબ સહર આએ.

હો મેહરબાન તુ તો સબા કામ હો મેરા,
ઉનકે મીજાઝકી હમે કુચ્છ કુચ્છ ખબર આએ.
સીચા હય આંસુઓસે ગુલીસ્તાને ઇશ્કમે,
નખલે ઉમીદમેં મેરે યા રબ સમર આએ.
નાસેહ નસીહતોંકા તેરે રખદો તાકપર,
ગુજરી જો હીજ્રમેં સુને મુહકો જીગર આએ.
હમ તો પડે હંય દુર "ચમન" અરઝે હીંદસે,
દીખલાએ શાએરી કોઈ એહલે હુનર આએ.

ગઝલ (૬૧).

મેહફીલમે ઝુમતા જો જામે શરાબ આયા,
સુઝી વોહ મસ્તીયાંકે શબ ભર ન ખ્વાબ આયા.
ઓરોંકો દેખતે થે પરદા ઉઠા ઉઠા કર,
હમપર નઝર જો આઇ મુંહ પર નીકાબ આયા.
તુરબતપે વોહ જો આએ કુચ્છભી ન સાથ લાએ,
ઠોકર લગાકે બોલે રોઝે હીસાબ આયા.
છુપકે રકીબસે વોહ આએ તો મુંહસે નીકલા,
કાંટોસે છુપકે છુપકે મેરા ગુલાબ આયા.
શબે વસ્લકે મઝે વોહ હમસે ન કોઇ પુછે,
સુઝી વોહ મતીસ્યા કે શબ ભર ન ખ્વાબ આયા.
થે વસ્લકી ખુશીમે ગુઝરીથી શબ હંસીમેં,
મુર્ગે સહર જો બોલા હમપર અઝાબ આયા.
થી આરઝુ કે ઉનસે હમભી કભી મીલેંગે,
કાતીલ વોહ બનકે બયઠે જબકે શબાબ આયા.
નાસેહને કી નસીહત ઉનકો "ચમન" ન માના,
વાએઝ હમારે આગે લેકર કીતાબ આયા.

ગઝલ (૬૨).

ઇશ્કસે મેરી તબીઅત હટ ગઇ,
આશકોમેં મેરી કીંમત ઘટ ગઇ.
અએ અસીરાને કફસ જાતા હું મે,
ઉમર મેરી નાતવાનો કટ ગઇ.
લગતે લગતે ઠોકરે લાખો મુદામ,
આખરશ તુરબત હમારી મીટ ગઇ.
દીલ લગાનેકા શીલા મુજકો મીલા,
ગમસે મેરી હાય છાતી ફટ ગઇ.
રેહઝનોકે હાથસે અએ ફીખિયા,
ઇશ્કકી દૌલત હમારી લુટ ગઈ.

ગઝલ (૬૩).

મેરી નઝરોમેં વોહ નાઝુક બદન આએ તો મેં જાનું,
કોઇ દીન સામને નાવકફીગન આએ તો મેં જાનું.
યેહ કહેતે હંય જો મીલતે હંય નહી વોહ દુર મનઝીલ હય,
ભલા કયું કર વોહ મેં માનું વતન આએ તો મેં જાનું.
યેહ કેહતે હંય કે ઝુલફે યારસી ખુશબુ નહીં કોઇ,
બરાબર ઝુલ્ફકે મુશ્કે ખુતન આએ તો મેં જાનું.
હઝારોં આશનાઓંને વફાદારી જીતાઇ હય,
વોહ કયું માનું ભલા વકતે કફન આએ તો મેં જાનું.
જલાતી આહે સોઝા હંય ફલકકો લોગ કેહતે હંય,
જમીંપર ટુટકે ચરખે કોહન આએ તો મેં જાનું.
હઝારો વાઅદે કરતે હંય મગર ઉસકા યકીં કયું હો,
મેરે પેહલુમે વોહ નાઝુક બદન આએ તો મેં જાનું.
ડરાતે હો મુઝે કયું કત્લસે વોહ કીસ તરફ માનું,
હમારે દફનકે ખાતીર કફન આએ તો મેં જાનું.
યેહ કેહતે હો કે બોસોંકી તુમ્હે ખયરાત બખશેંગે,
લબોં પર નાઝસે નાઝુક દહન આએ તો મેં જાનું.

મુસાફીર આતે જાતે હંય હમે ઉનસે નહીં મતલબ,
વોહ બોલે ખયરસે મેરા "**ચમન**" આએ તો મેં જાનું.

ગઝલ (૬૪).

ન ગુરફે પે જાકે કમર દેખતે હંય,
મગર યારકી હાં કમર દેખતે હંય.
દુઆઓને અપના અસર કુચ્છ દીખાયા
વોહ હમસે મીલા કર નઝર દેખતે હંય.
પયામે પરીરૂ સુનાનેકો આ જા,
તેરી રાહ બાદે સહર દેખતે હંય.
જો આતા હય લબપર નીકલતા હય મુંહસે,
ન અનજામ ઉસકા બસર દેખતે હંય.
હુવે દીલ લગાકર ઝમાનેમેં રૂસવા,
મોહોબ્બતકા અપના સમર દેખતે હંય.
કફસમેં રહેંગે ભરોસા નહી હંય,
હમારે વોહ પર નોચકર દેખતે હંય.
નહી હોશ રેહતા હય કોઇ પરીરૂ,
ટહલતે હુવે બામ પર દેખતે હંય.
ઝમાનેમેં અપના નહી કોઇ યાવર,
નઝર આએ દુશ્મન જીધર દેખતે હંય.
તબીબોને આ કર પીલાઇ દવાએં,
નહીં ઉસકા કુચ્છભી અસર દેખતે હંય.
હુઇ ઉનકો બીનાઇ જલ્વેસે તેરે,
જો હસ્તીકો શમસો કમર દેખતે હંય.
મસીહા તુ આ જા દમે આખેરી હય,
તેરી રાહ શામો સહર દેખતે હંય.
નહી હમસે કોઇ ભલાઇ હુઇ હંય,
હય ગાફીલ ન ઝાદે સફર દેખતે હંય.

"ચમન" શુક્ર કરતે હંય ખાલીકકા હરદમ,
સુખુન અપના એહલે હુનર દેખતે હંય.

ગઝલ (૬૫).

કભી અશ્કબાર હું મેં કભી બેકરાર હું મેં,
તેરે વસ્લકા અએ પ્યારે ઉમ્મીદવાર હું મેં.
કીસ કીસ મઝેસે અએ દીલ સોતેથે સાથ મીલ મીલ,
અબ ખાકકે બીછોને ઝેરે મઝાર હું મે.
પુછા મીજાઝ ઉનસે બોલે વોહ મુસકરા કર,
ગાહ હું ખીઝાં કોઇ દીન ફસ્લે બહાર હું મે.
આઅલાસે તુ હંય આઅલા અદનાસે મે હું અદના,
ઝેરે કદમકા તેરે પ્યારે ગુબાર હું મે.
તેરે હુસ્નકાહી જલવા બીજલીમેં હય સમાયા,
ફુલોમેં બુ હંય તેરી માનીંદે ખાર હું મે.
અબ તો દીખા દે સુરત લાગીર હુઇ તબીયત,
ફુરકતમેં તેરી પ્યારે બાહાલે ઝાર હું મેં.
પુછા જો નામ મેરા કદમો પે ગીરકે બોલા,
કેહતે "ચમન" હંય જીસકો વોહ દીલફીગાર હું મે.

ગઝલ (૬૬).

મસીહાએ ઝમાં આકર મસીહાઇ દીખા દીજે,
મરીઝે ઇશ્કકી કુચ્છભી દવાઇ કર જીલા દીજે.
સુની જબ મકતલે માઅશુકકી ખુબી તો ઠેહરાયા,
કંહી કાતીલ મિલે અયસા વહીં ગરદન કટા દીજે.
હમારી યે નસીહત હય ઝરા તુમ આશકો સુન લો,
જવાની જાન ઓર ઝર હુસ્નવાલોં પર લુટા દીજે.

રકીબાંને સુનાઇ હય મેરી જાનીબસે જો બાતો,
તુમારે દીલસે અએ જાના વોહ હંસહંસ કર મીટા દીજે.
મઝારોંમેં મેરી તુરબત મહક જાએ તો બેહતર હો,
બનાકર ચાદરે ગુલ આકે તુર્બતપર ચઢા દીજે.
હુવા હું જાં બ લબ ફુરકતમેં હસ્તીસે ગુઝરતા હું,
મસીહાએ ઝમાં મુરદેકો ઠોકરસે જીલા દીજે.
અરે કયું દુર બેયકે હો મેરા અરમાં નીકલ જાએ,
મેરે પેહલુસે પેહલુ લબસે લબ આકર મીલા દીજે.
ન દીનકો ચયન આતા હય ન રાતો નીંદ આતી હય,
દીલે નાદાં તડપતા હય ઝરા આકર સુલા દીજે.
કયામતમેં કહેંગે હમ પકડકર દામને કાતીલ,
તુમારે એક બોસેસે હમારા ખું બહા દીજે.
"**ચમન**" વોહ વસ્લકા શબ ઘર મેરે આએ તો મેં બોલા,
કયું શર્માતે હો અબ પરદા ઝરા મુંહસે ઉઠા દીજે.

ગઝલ (૬૭).

કયદી બના દીયા હમે ફસલે બહારમેં,
દમભર નહી હય ચયન દીલે બેકરારમેં.
કેહનેકો દોસ્તી હય ઝમાનેમેં જાબજા,
યું તો રફીક એક હંય સચ્ચા હઝારમેં.
હમ તો ગએ ન દેખને યારો હીલાલે ઇદ,
આંખે લગી રહી મેરી અબરૂએ યારમેં.
ઇસ શહરમેં કોઇ નહી આકર સનમ બસા,
સચ હય નહીં રહે કોઇ ઉજડે દયારમેં.
બોસોકી જાએ પાકને લુત્ફો કરમ કીયા,
લબ પર જબીંકે ખાલપે જાઉં નીસારમેં.
કરને નબાત પાએ કે આઇ હમે અજલ,
અરમાન રેહ ગયા હય દીલે દાગદારમેં.

દુરીકી આગભી ન બુઝી બાઅદે મર્ગ આહ,
જલતા હય દીલ ફીરાકસે અપના મઝારમેં.
હમસે નહીં મીલે તો ભલા જીકે કયા કરે,
આતા હય લુત્ફે ઝીંદગી બોસો કીનારમેં.
મહસુબ ગર નહી હય બુતોકે દીલોમે હમ,
આતે "ચમન" હંય હમભી કીસીકે શુમારમેં.

ગઝલ (૬૮).

તેરી ફુરકતમેં જલતા હું નઝર આજા નઝર આજા,
જું શમઅ મોમ ઘુલતા હુ નઝર આજા નઝર આજા.
સીવા તેરે નહીં કોઇ કે જીસ્સે દીલ બહેલ જાએ,
કફે અફસોસ મલતા હું નઝર આજા નઝર આજા.
હુવા લાગીર બદન અએસા નહીં તાકત રહી કુચ્છભી,
નહી ગીર કર સંભલતા હું નઝર આજા નઝર આજા.
કહાં હય વોહ સનમ મેરા યહીં મુંહસે નીકલતા હય,
કીસીસે જબકે મીલતા હું નઝર આજા નઝર આજા.
પડે પાઉંમે છાલે હંયે બયાંબાંમે ભટકનેસે,
પરેશાં હાલ મલતા હું નઝર આજા નઝર આજા.
બુખારે હીજ્રને તેરે કભી હમકો નહીં છોડા,
દવાએ કયા બદલતા હું નઝર આજા નઝર આજા.
તેરીહી રાહ તકતા હું "ચમન"કી સયર છોડી હય,
નહીં ઘરસે નીકલતા હું નઝર આજા નઝર આજા.

ગઝલ (૬૯).

બુંતોકે ફંદોમેં આકર દીલા શીકાર હુવા,
કીસીકા તીરે નઝર આ જીગરકે પાર હુવા.

તેરી જુદાઇમેં રોરોકે ગુઝારી રાતેં,
શબે ફીરાકમેં તારોહીંકા શુમાર હુવા.
હમારા કેહના ન માના હઝાર સમઝાયા,
મગર રકીબસે જાકર વહીં દો ચાર હુવા.
ફનાકે બાઅદભી તુરબતમેં હુવા હંય શાદા,
ગુઝર જો નાઝસે ઉનકા સરે મઝાર હુવા.
પીલાએ જામ વોહ ભરભરકે મુજે સાકીને,
પસે ફનાભી ન તુરબતમેં હોશીઆર હુવા.
જબ જનાઝા મેરા મીલમીલકે ઉઠાએંગે,
કહેંગે યાર મોહોબ્બતમેં યે નીસાર હુવા.
કહીં તનહા જો મીલા મુજકો પરીરૂ અપના,
વહીં કદમપે ગીરા ઓર અશ્કબાર હુવા.
દેખતી હાલ મેરા હય વોહ ઉન્હે કહે દેના,
સબા ગલીમેં અગર યારકી ગુઝાર હુવા.
અયસે જીનેસે મુજે મોત ઇલાહી આએ,
તપશસે દર્દસે સીના મેરા ફીગાર હુવા.
એકહી શમઅથી દેતેથી તસલ્લી રોરો,
શબે ફીરાકમેં કોઇ ન ગમગુસાર હુવા.
ખ્વાબે ગફલતસે ઉઠો ઝાદે સફર કુચ્છ કર લો,
"ચમન" બતાઓ કીસીકો યહાં કરાર હુવા.

ગઝલ (૭૦).

દીયા ન ચયન તો દર્દો અલમ અલમ તો સહી,
નીગાહે લુત્ફકે ખાતીર સીતમ સીતમ તો સહી.
ફકીરી ભેસમે ફીરતા હું બયાબાનોમેં,
તુમ્હારે વાસ્તે જાહો હશમ હશમ તો સહી.
ચડાએ ફુલ રકીબોંકે મઝારોં પર.
રખે મઝાર પે મેરી કદમ કદમ તો સહી.

મીલાઇ આંખ ન મુજસે હુઇ યે ઉમર તમામ,
હુંવે રકીબસે જા કર બહમ બહમ તો સહી.
મેં વોહ કાફીર હું ઇલાકા નહી મઝહબસે મુજે,
તવાફે દયરકે બદલે હરમ હરમ તો સહી.
મુજરીમે ઇશ્કકો હોતી હંય સઝા એ કયા કયા,
કરોગે હાથ હમારે કલમ કલમ તો સહી.
વાઅદે હોતે હંય વફા સેંકડો ઔરોંકે મુદામ,
હમારે વાસ્તે જુઠી કસમ કસમ તો સહી.
"**ચમન**" ઇસ દહરમે રાહત ન મીલી હય હમકો,
રહે જો ચયનસે મુલ્કે અદમ અદમ તો સહી.

ગઝલ (૭૧).

હમપર કરમ કરેગા યે, દીલરૂબાસે પુછો,
આએગા મેરે ઘરમે બુતે બેવફાસે પુછો.
કીસને યે હય સીખાયા જો હમસે મુંહ ફીરાયા,
ઝેબા હય વસ્લમેં યે શરમો હયાસે પુછો.
ઝખમી બનાએ કીતને નકશે મીટાએ કીતને,
યે આપકે અએ પ્યારે નાઝો અદાસે પુછો.
હમને કહા કરમકે બદલે સીતમ યે કીયું હય,
વોહ શોખ હંસકે બોલા ઝોરો જફાસે પુછો.
કીસકીસને હાથ ચુમે ઉસ ગુલ બદનકે શબકો,
યે જાકે અય રફીકો રંગે હીનાસે પુછો.
વસ્લે બુતાંકી યારો શબભર હુઇ દુઆએ,
કીતને દફાઅ ઉઠાએ દસ્તે દુઆસે પુછો.
વસ્લે રકીબકી જો તુમકો ખબર હય સુન જા,
કયા રંગ થા "**ચમન**" મેં જાકર પીઆસે પુછો.

ગઝલ (૭૨).

ફલક હીલતા હય આહોંકી મેરી તાસીર તો દેખો,
ઝમીંકા ઝલઝલે હંય ગીરયએ શબગીર તો દેખો.
શબે દયજુરમેં બનકર ચલે વોહ સયરકો યારો,
ઝરા આકર રૂખે મેહબુબકી તનવીર તો દેખો.
નહી બાવર અગર આતા કહા મેરા અય જલ્લાદો,
ભરી હંય હસરતેં કયા કયા વોહ સીના ચીર તો દેખો.
યે ગશમે હંય કે સોતે હંય કે ઝીંદા હય કે મુરદે હંય,
અસીરાને મોહોબ્બતકી હીલા ઝંજીર તો દેખો.
મોહોબ્બત હય મીલાવટ હય હઝારોંસે સીતમગરકી,
નહી મીલતા હય વોહ મુજસે મેરી તકદીર તો દેખો.
કહા હમને કરોગે કયા તુમારા હાથ ખાલી હય,
ભવોંકો તાનકર બોલે મેરી શમશીર તો દેખો.
ગઝલકો દેખ ઝાહેદ શાએરોંકો કયું બુરા કેહતે,
તંસવ્વફકે તરીકેસે ઝરા તફસીર તો દેખો.
કુદરત જબ તલક હય વોહ નઝર આતા નહી તુમકો,
"ચમન" આઇના બનકે યારકી તસવીર તો દેખો.

ગઝલ (૭૩).

ઘટાએ છા રહી હંય મયકશો આ જાઓ ગુલશનમેં,
પીઓ ભરભરકે મય ગરમી ઝરા આ જાએ તનમનમેં.
તજસ્સુસકી હમારી જબ પતા પાયા નહીં ઉસને,
લગાઇ આગ આખીર આકે ઝાલીમને નશેમનમેં.
કરે કયા ચાક વેહશતમેં બતા ઉસકો ઝરા આકર,
નહી એક તારભી લયલા તેરે મજનુંકે દામનમેં.
લગે હય ઝખ્મ વોહ જીસકા કભી ચારા નહી હોગા,
નહી તાકત હય સીનેકી મસીહા તેરી સુઝનમેં.

કયામત તક ન ઉઠેંગે જમાલે યાર દેખે બીન,
નીગાહેં લગ રહી હંય ઉનકે દરવાઝેકે રૂઝનમેં.
લડાતે આંખ હંય ઔરોંસે હમસે સરમશારી હય,
નઝર હમપર જો પડ જાતી હય છુપ જાતે હંય માલમનમેં.
હુઇ જબ ઉમર આખીર આજ આયા વોહ હમારે ઘર,
કલી તો મેહર આજાએ દીલે અઇયાર પુર ફનમેં.
ડસા હય ઝુલ્ફને મુજકો નહી ઉમ્મીદ જીનેકી,
નહી હય ઝેહર અયસા અએ રફીકો કાલી નાગનમેં.
મેં રોતા હું મનાતા હું નહી વોહ મેરી સુનતે હંય,
નહી હય ફર્ક કુચ્છભી ઉનકે દીલમેં ઓર આહનમેં.
ઉજાલેકે લીએ હંય દાગે દીલ બેહતર ચીરાગોંસે,
હુઇ હય રોશની કયસી ઇલાહી મેરે મદફનમેં.
હસીનોપેહી મરતે હો નહી કુચ્છ કામ કરતે હો,
નહી માઅલુમ તુમને કયા "**ચમન**" દેખા હય જોબનમેં.

ગઝલ (૭૪).

દુઆએ કર રહા હું કાસીદે નાકામ આજાએ,
હમારે વાસ્તે યા રબ ખુશીકી શામ આજાએ.
બહોત મુશકીલસે આએ હંય દરે મયખાને પે સાકી,
હમારા પેશવાઇકો રંગીલા જામ આજાએ.
અગર મનઝુર હો તુમકો તો સીના ચીર કર દે દું,
યે દીલ મુજકો સતાતા હય તુમારે કામ આજાએ.
ન તુરબતમેં ધડકતે હો મઝેસે ચુપકે બયઠે હો,
કોઇ દીન તો જનાબે દીલ તુમ્હે આરામ આજાએ.
અરે વાએઝ અબસ આકર સુનાતા હય મુજે બાતે,
મુકાબીલ મઝહબે રંદાં તેરા ઇસલામ આજાએ.
હમારી યે દુઆ હંય રોઝો શબ દરગાહે બારીમેં,
દમે આખીર લબોપર નાઝનીકા નામ આજાએ.

સુબહસે રાહ તકતા હું અભી તક વોહ નહી આયા,
ઇલાહી ખબરસે કાસીદ બ વકતે શામ આજાએ.
નઝર ભર ખુબ દેખેંગે કફનકો ફાડ તુર્બતમેં,
ઝીયારતકો રકીબોંકી વોહ ગુલેઅનદામ આજાએ.
ફીરે જબ સયર કર ઝુઝલાકે બોલે મેરી મેહફીલમેં,
રકીબોંકે સીવા દરબાં ન કોઇ આમ આજાએ.
નઝર આતા નહી મુજકો તજસ્સુસકા "ચમન" હરસુ,
ઇલાહી ખ્વાબમેં મેરે બુતે ગુલફામ આજાએ.

ગઝલ (૭૫).

સીતમગર તેરે કુચેમેં હઝારો બેખબર દેખે,
કંઇ ઘાએલ તડપતેથે કંઇ જખમી જીગર દેખે.
નીકલતી હય દીલે આતીશકદેસે હીજ્રે જાનામે,
હમારી આહે સોઝાંકા કોઇ આકર શરર દેખે.
કફસકો આનકર સૈયાદને ખોલા તો યે દેખા,
કોઇ બુલબુલ ન થા બાકી ફકત કુચ્છ બાલો પર દેખે.
નહી રોતા હું તુર્બતમેં પસે મુરદન ભટકતા હું,
નહી બાવર જીસે આતા વોહ તુરબત ખોલ કર દેખે.
વોહ રાહે ઇશ્ક હય જીસકા પતા અલ્લાહહી જાને,
યે વોહ રસ્તા હય જીસમે રાહબર અપના ખીઝર દેખે.
હુવા હય વોહ મુઝે સવદા જુદાઇમેં સીતમગરકી,
પરેશાં હાલ મજનું હો મેરી વેહશત અગર દેખે.
અઝાં દેતે મોઅઝઝનકાભી મુંહ ફીરજાએ કીબલેસે,
કભી જો શામકો ઉનકો ટહલતે બામ પર દેખે.
પસે મુર્દન મેરી તુરબત મીટાનેકો જો તુમ આએ,
લગાના ઠોકરે જીસ દમ ન કોઇ રેહ ગુઝર દેખે.
પીલાયા હય હમે વોહ મય અગર ઝાહેદ નીકલ આએ,
ઝબાં પર મયકશોકે મયકદેમેં અલ હઝર દેખે.

ભરી મેહફીલમેં જખ વોહ દેખતા હય ઓર ધોગોંકો,
દીધે નાદાન કહેતા હય ઇધર દેખે ઇધર દેખે.
નહી હંય દેખતે ખસલત બસ ઉસપે મરહી જાતે હંય,
કીસીકે પાસ લડકીવાલે જો કુચ્છ માયો ઝર દેખે.
યે લાઝીમ હય બશરકો અએ "ચમન" ચાહે ભલા અપના,
કરે જો કામ કુચ્છ અંજામ ઉસકા પેશતર દેખે.

ગઝલ (૭૬).

મીટે દર્દે અલમ મેરે પયામે યાર આજાએ,
કોઇ દીન તો મેરે અલ્લાહ સલામે યાર આજાએ.
હુવા ચલચલકે મેં હયરાં પડે પાઉંમે છાલે હંય,
મીલે આરામ અએ યારો મકામેં યાર આજાએ.
અગર જલવા નહી આતા નઝર પરવા નહીં ઉસકી,
કહી સુનનેમેં અય યારો કલામે યાર આજાએ.
કફન પેહને ખડે હંય મકતલે માઅશુકમે આશક,
યે ગર્દન રાહ તકતી હંય હુસામે યાર આજાએ.
કોઇ પુછે પરસ્તીશ કીસકી કરતે હો બતાઓ તુમ,
વહીં ફવરન ઝબાંપર મેરે નામે યાર આજાએ.
લીયા ફંદેમેં જખ સઇઆદને યું બુલબુલે બોલી,
ગલેમેં તેરે અએ ઝાલીમ વોહ દામે યાર આજાએ.
ફરીસ્તે નામ જો પુછે ફનાકે બાઅદ તુર્બતમેં,
ઝબાંપે અએ "ચમન" મેરી ગુલામે યાર આજાએ.

ગઝલ (૭૭).

અરે સૈયાદ લીલાહ રહમ કર ઇન બેદયારોં પર,
સીતમ ઇતના નહીં ઝેબા શીકારીકો શીકારોં પર.

મએ રંગી પે દેકર ફાતેહા ઓર જામ ભર ભર કર,
બહાદે સાકીયા મરહુમ રંદોંકે મઝારોં પર.
અસીરાને કફ્સ બોલે નહીં આઝાદ કરતા હય,
પડેગી ખાક અએ ઝાલીમ ઝમાનેકી બહારોં પર.
મેરે પાઉંમેં ચુભતે હય શીકાયત મેરી કરતે હંય,
ગીરાદે કહરકી બીજલી બયાંબાનોકે ખારોં પર.
હુઇ હય નીંદબી દુશમન ફીરાકે યારમેં મેરી,
નઝર રહેતી હય શબ ભર હીજ્રમેં અપની સીતારોં પર.
મકાં મેરા નહી કોઇ ઝમીનો આસમાંકે બીચ,
કભી સેહરામે ફીરતા હું કભી હું કોહસારો પર.
વહાંસે લોગ જો આતે હંય મુજકો દેખ કેહતે હંય,
મનાઅ લીખદી સનમને તેરે આનેકી દીવારોં પર.
ખડે હંય બામકે નીચે નહી સુરત દીખાતે હો,
સીતમ કયા હો રહા હય અએ સનમ યે જાંનીસારોંપર.
"**ચમન**" યે ગરદીશે અફલાકને જીસકો સતાયા હય,
ભરોસા કયા કરે આખીર ઝમાનેકે વોહ યારોં પર.

ગઝલ (૭૮).

બહારેં કયા દીખાતા હય યે જોબન,
હઝારો સર કટાતા હય યે જોબન.
પતા ઉનકા નહી મીલતા હય યારો,
હમે દરદર ફીરાતા હય યે જોબન.
કહા મનસુરને જલવા દીખાકર,
મુઝે સુલી ચડાતા હય યે જોબન.
ઝલક દીખલાકે પરદેમેં છુપા હય,
હમારા દીલ જલાતા હય યે જોબન.
મીલે જબ રાહમે હમને સુનાયા,
શબે હીજરાં સતાતા હય યે જોબન.
લગા ઠોકર મેરી તુર્બતકો બોલે,
નીશાં તેરા મીટાતા હંય યે જોબન.

જવાની જોશપર આઇ હય ઉનકી,
દીલોંકો કયા લુભાતા હય યે જોબન.
સંવર કર આજ નીકલે હંય "ચમન" વોહ,
નયા કયા રંગ લાતા હય યે જોબન.

ગઝલ (૭૯).

વોહ શહીદેનાઝકું અએ બુતો જીસે દેખ રોતા સહાબ હય,
મેરે ગમકી દેતા હય શાહેદી યહાં ફુટતા જો હુબાબ હય.
દો એક જામસે કયું ભલા હમ મયકશોંકો ચઢે નીશા,
તું પીલાદે હમકો અએ સાકીયા જો મયકદેમેં શરાબ હય.
શબે વસ્લમેં યહી ચાહીએ નહી પાસ શર્મો હયા રહે,
ગલે આકે હમસે મીલો સનમ ઇસ વકત બેજા હીજાબ હય.
તેરે હીજ્રમેં અએ નાઝની નરગીસ હય બીમારો હઝી,
હયરાં પરેશાં યાસમી ડુબા લહુમેં ગુલાબ હય.
પુછેગા મેહશરમેં ખુદા કીસને કીયા સર તન જુદા,
કેહ દેંગે અરશે ઓલા હીલા કાતીલ હમારા શબાબ હય.
જબ કાટતા થા વોહ ગલા આતીથી શેહ રગસે સદા,
બદલા મીલેગા યહાં તુને ઝાલીમ વહાંભી હીસાબ હય.
લોગોને પુછા નામ જો યે કયસને રોકર કહા,
મુઝે કયસ કેહતે હંય દોસ્તો મજનું હમારા ખીતાબ હય.
જલવા જો ઉનકા નઝર પડા મેહતાબ બાદલમેં છુપા,
વોહ હંસકે બોલે નાઝસે કીયું મુંહપે તેરે નીકાબ હય.
યેહ હમસે ફરમાવો સનમ કયું કર યે હોતા હય સીતમ,
બોરોંપે લુત્ફો કરમ રહા હમ પર તુમારા એતાબ હય.
દીલે બાવફા કીયે અરઝ હય જુદાઇ તેરીકા દર્દ હય,
દીલકી હમારે કરો દવા અય સનમ યે કારે સવાબ હય.
અએ "ચમન" હો ગફલતમેં પડે જાતે અદમકો હંય કાફેલે,
કુચ્છ કુચકા સામાં કરો હસ્તીયે માનીંદે ખ્વાબ હય.

ગઝલ (૮૦).

કીસી સુરત વહાં જાકર જમાલે યાર દેખેંગે,
જો હય મરકુમ કીસમતમેં વીસાલે યાર દેખેંગે.
શીકાયત જબ કરેંગે હમ કયામતમેં ખુદાસે જા,
કહેગા વોહ ઝરા પર્દા ઉઠાવે યાર દેખેંગે.
મુસવ્વર લાએગા તસવીર તેરી ખેંચ કર જીસ દમ,
તેરી સુરતકી અએ જાના બલાવે યાર દેખેંગે.
ઝીયારતકો દરે જાનાપે જાતે હંય મગર યારો,
હમારે વાસ્તે કયસે ખ્યાલે યાર દેખેંગે.
પસે મુર્દન વોહ આએગા તો લીપટાનેકો છાતીસે,
કફનસે હાથ દો બાહેર નીકાલે યાર દેખેંગે.
તુમ્હે જો દોસ્તી કરની હય કરલો બાવફાઓસે,
સુરૂરો રંજમેં હરદમ વોહ હાલે યાર દેખેંગે.
અરે શાહે મોહોબ્બત સખતીયોંકે વાસ્તે હમ હય,
ગમો રંજો અલમ અપના દીખાવે યાર દેખેંગે.
અબસ કરતે હો યેહ કુચ્છ ઝેબો ઝીનતકી નહી હાજત,
લગા જો દીલ તો ફીર કબ ગોરે કાલે યાર દેખેંગે.
ગયા જબ મેં રકીબોંસે વોહ ખાએફ હો કયું બોલે,
કદમ અપના મેરે દરસે હટાલે યાર દેખેંગે.
જીન્હે માઅલુમ હય જલવા '**ચમન**' રૂખસારકે તીલકા,
ન વોહ મેહતાબ દેખેંગે વોહ ખાલે યાર દેખેંગે.

ગઝલ (૮૧).

આશકો પર મેહરબાની ચાહીએ,
કોઇ દીન સુરત દીખાની ચાહીએ.

અએ મસીહા અબ મરીઝે ઇશ્કકી,
દુર હોની નાતવાની ચાહીએ.
ઝાલીમોકે વાસ્તે અએ કીબરીયા,
કુચ્છ અઝાબે આસમાની ચાહીએ.
મોત આતેહી લગી કેહને મુજે,
હસરતેં દીલકી મીટાની ચાહીએ.
આબે દુન્યાસે નહીં કરતે વઝુ,
ઝાહેદો કવસરકા પાની ચાહીએ.
કેહતીથી સેહરાઇયોંસે યું હવા,
કબ્ર મજનુંકી બનાની ચાહીએ.
જો તુમ્હેં દરકાર હય જાહો હશમ,
દવલતે ઇમાં લુટાની ચાહીએ.
કયા વહાં હોતાહય અએ બાદેસબા,
કુચ્છ ખબર હમકો સુનાની ચાહીએ.
ઝુલ્ફો આરઝકે રેયાઝોંકે લીએ,
સુમ્બુલો ગુલ બાગબાની ચાહીએ.
જો સુખનવર હંય ઉન્હીકે વાસ્તે,
અએ ચમન શીરીં ઝબાની ચાહીએ.
ફર્શ મખમલકે બીછાઓ જાબજા,
અએ "**ચમન**" મેહફીલ બનાની ચાહીએ.

ગઝલ (૮૨).

ખીઝાં કયસી યે આઇ હય ન ગુલશનમે કોઇ ગુલ હય,
વતન અપના ઉજાળા હય સદાએ શોરે બુલબુલ હય.
કબાંબાં કેહતે હંય મરમર સદા શીશેકી કુલકુલ હય,
લબોં પર મયકદેમેં મયકશોંકે સાગીરે મુલ હય.
તુમ્હારે ઝુલ્ફો કામનકે મુકાબીલ કોઇ કયા ઠેહરે,
બીજલ શમશાદ હોતા હય પરેશાં હાલ સુમ્બુલ હય.

બનાતા હય અબસ જાલે તેરે ફ઼ંદેમેં લાનેકો,
યે મુઝે દીલ ફસાનેકો કીફાયત તેરી કાકુલ હય.
ભરી હય મકતલેં કુશ્તોંસે કયા બેરેહમ કાતીલ હય,
સીતમગરકી જફાઓંકા ફલક તક શોર ઓર ગુલ હય.
ફનાકે બાદ વોહ આકર સુનાતા હય મુઝે ગાલી,
યે મેરે ફાતેહાકો સુરએ અલ્હમદ ઓર કુલ હય.
શફાઅત વોહ કરેગા અએ "ચમન" અપની કયામતમેં,
ખુદાકા શેર હય સાકીએ કવસર શાહે દુલદુલ હય.

ગઝલ (૮૩).

મેરી તસવીર જો દેખે તો મજનુંકી કઝા આએ,
સુને જો હાલ એ ફરહાદ રોતા પીટતા આએ.
ખુદા પુછે જો મેહશરમેં સુના તેરી હકીકત કુચ્છ,
લબોં પર પેહલે જો આએ સીતમગરકા ગીલા આએ.
કફન પેહનાકે જબ લાશા મેરા લે જાતેથે અહબાબ,
સબા યું રાહમે બોલી કહાં દામન સીલા આએ.
બદલ કર તુ મુજે ઇનસાનસે મેહદી બનાદીજો,
મેરે મીલનેકો અએ દાવર બુતોંકે દસ્તો પા આએ.
ન આએ તુ તો બસ ઇતની હમારી આરઝુ નીકલે,
હમારે સરપે અએ ઝાલીમ તેરી તેગે જફા આએ.
તસલ્લી દેતે હો મુજકો કે આએંગા વોહ વાઅદે પર,
યકીં હમકો નહી હંય દોસ્તો વોહ બેવફા આએ.
કીસીને યે કહા કયા યાદ કરતે હો શહીદોંકો,
લગે કેહને વોહ શાખોંસે હાં શગ્ઓ ગુલ ચડા આએ.
ઉમીદે વસ્લ લે જાતીથી હમકો ઉસકે કુચેમેં,
હુવા કુચ્છભી નહીં હાસીલ ફકત આંસુ બહા આએ.
યે રોઝે ઇદ હય સાકી પીલાદે બાદએ ગુલગું,
નીશેમે ઝુમતા નીકલે "ચમન" તો કયા મઝા આએ.

ગઝલ (૮૪).

ખસ્તા દીલ જાતે હંય આશક તેરી આબાદીસે,
કામ ઉનકો હય પડા હીજ્રમેં બરબાદીસે.
જાલ ફીરતા હય અબસ ઢાલ ગલેમેં હરસું,
હાથ કયા આએંગા સૈયાદ યે સૈયાદીસે.
હમતો કેહતે હંય કે ઇસમતકે પરસ્તાર હંય હમ,
હમકો મતલબ નહીં સુરતસે ના શાહઝાદીસે.
હમ તો કેહતેં હંય અરે વોહ તેરે દીવાને હંય,
ગમસે રેહતે નહીં મહઝું ન ખુશી શાદીસે.
કીસકી ફરયાદ યે લાયા હય તુમારે આગે,
કુચ્છ ખુદાકે લીએ પુછો ઝરા ફરયાદીસે.
કુશ્તો ખું સારે ઝમાનેમેં હુવા હય કયસા,
કામ બીગડા હય "ચમન" આજકલ આઝાદીસે.

ગઝલ (૮૫).

આશકોં પર અએ સનમ કયસા સીતમ હોને લગા,
હીજ્રકા સદમાં તુમ્હારા દમબદમ હોને લગા.
કયા સનમકે જામકી ખુબી કહું સાકી તુજે,
શર્મગીં ઉસ જામસે વોહ જામેજમ હોને લગા.
અએ અઝીઝો જીતેજી મુજકો દબાઓં ખાકમેં,
યાર મેરા ગયરસે જાકર બહમ હોને લગા.
આતશી મઝમુન હય કાસીદકે જલનેકા હય ડર,
ખુને દીલસે દોસ્તો નામાં રકમ હોને લગા.
કયું ભલા મઝલુમ મરતેં હંય જહાંમે બેસબબ,
ઝાલીમોંપે અએ ખુદા કયું કર કરમ હોને લગા.

કબ રહા વયરાં હમારા ખાનએ દીલ દોસ્તો,
ખાનએ દીલમેં મઝી દીલબરકા ગમ હોને લગા.
ઉસકે ઘર જાનેકી ખાઇ હય કસમ પર કયા કરૂં,
ખુદ રવાના અએ "**ચમન**" મેરા કદમ હોને લગા.

ગઝલ (૮૬).

કયું બુતોંસે આશનાઇ હો ગઇ,
દીલ લગાતેહી જુદાઇ હો ગઇ.
રૂએ ઝેબાસે દીયા પર્દા હટા,
કયા જહાંમેં રોશનાઇ હો ગઇ.
જોકે ફીરતેથે હંમેશા સર ઝુકા,
માલ મીલતેહી બડાઇ હો ગઇ.
કુચ્છ નહી હાજત વઝુકી ઝાહેદો,
દીલકે ધોનેસે સફાઇ હો ગઇ.
અએ ઝીનાકારો વહાંભી હય અઝાબ,
ઇસ જહાંમેં રૂસીહાઇ હો ગઇ.
આશકાં આતે હંય વોહ પેહને કફન,
તેરે કુચેપર ચડાઇ હો ગઇ.
આફતોમેં જો પુકારા યા અલી,
અએ "**ચમન**" મુશકીલકુશાઇ હો ગઇ.

ગઝલ (૮૭).

ફુલે ફુલે બુતોંકે હુસ્નકે ગુલઝાર રેહતે હંય,
હમારે દીલમેં દાગે હીજ્ર લાલા ઝાર રેહતે હંય.
પીલા આકર દવા અએસી મરીઝોંકો શફા હોવે,
મસીહાએ ઝમાં આશક તેરે બીમાર રેહતે હંય.

બુતોંકે તીરે મીઝગાં આકે લગતે હંય ખુદા કયસે,
યે દીલ હય યા હદફ હય સેંકડો સુફાર રેહતે હંય.
ભટકતે હંય બયાંબાંમે પતા મીલતા નહી સાકી,
તલાશે મયકદેમેં ઉમ્ર ભર મયખ્વાર રેહતે હંય.
નહી મતલબ હય રાહે કારવાંસે યે કહા માનો,
બતાઓ અએ ખીઝર ઇતના કહાં દીલદાર રેહતે હંય.
ઝમાના બેવફા તુ હય નહીં તકસીર ઐારોંકી,
અઝીઝો આશનાબી દરપએ આઝાર રેહતે હંય.
અરે શાના મુજે યે સુનકો કયસા રશ્ક આતા હય,
તેરે મુંહમે હંમેશા ગેસુએ ખમદાર રેહતે હંય.
ગુલોંકો કયા કરે એક રોઝમેં બદલાએ જાતે હંય,
હંમેશા એકહી હાલતપે કયસે ખાર રેહતે હંય.
હસીનો આરઝુ અપની નીકલ જાએ તો બેહતર હો,
ઉમીદે વસ્લમેં હઝરત "ચમન" હરબાર રેહતે હંય.

ગઝલ (૮૮).

લગા રેહના હય ખારોંસે જો દામન હો તો અયસા હો,
ખીલે હય દાગે દીલ કયા કયા જો ગુલશન હો તો અયસા હો.
નીઝારા જબ કીયા ઝુલફોંકા ચશમોને રવાં જાંકી,
ઘટાએં હો તો અયસી હો જો સાવન હો તો અયસા હો.
તેરે રૂખસારકે આગે નઝાકત કયા ભલા ઉનકી,
ચંબેલી હો તો અયસી હો જો સોસન હો તો અયસા હો.
નકાબે પર યકીં ઉસકા ન બુતખાનેસે વોહ આગાહ,
મુસલમાં હો તો અયસા હો બરહમન હો તો અયસા હો.
મસીહા જા રહે જો આસમાં પર કયા ભલા ઉસમે,
બુતોંકે દીલમેં રેહતા હું નશેમન હો તો અયસા હો.
ફનાકે બાઅદ બઝમે યારકી ખુબી હય તુર્બતમેં,
જો તુર્બત હો તો અયસી હો જો મદફન હો તો અયસા હો.

સંવર કર ઘરસે નીકલે જબ વોહ માહે માહરદા હોકર,
લગે યું નાઝસે કેહને જો જોબન હો તો અયસા હો.
યે હય દસ્તુર દુશ્મન દુર રેહતા હય મગર યેહ દીલ,
હંમેશા પાસ રેહતા હય જો દુશ્મન હો તો અયસા હો.
દીયા જવલાં જો મયદાને સુખનમેં કયા ઉછલતા હય,
"ચમન"કી ફીક્રકા ચાલાક નવસન હો તો અયસા હો.

ગઝલ (૮૯).

તુમ્હારી ફુર્કતમેં અય પરીરૂ યેહ ફુટતે હંય કબાબ કયા કયા,
બદલતે હંય રંગ આસમાં પર બદલ બદલ કર સહાબ કયા કયા.
કભી હય નવહા કભી હય શયવન કભી હય નાલોંસે કામ અપના,
ફુતોંકી ફુરકતમેં અય ખુદાયા ઉઠાતે હંય હમ અઝાબ કયા કયા.
દુરે મુનવ્વરકી બાલીયોંને ભી શરમગી હો કે સર ઝુકાયા,
સનમકે દંદા ચમક ચમક કર દીખાતે હય આબોતાબ કયા કયા.
કહીં હંયં ગુલગું કહીં હંય પુરખું કહીં અંગુરી કહીં અનારી,
ઘરા હંય સાકીને સામને લાકે મયકશોંકે શરાબ કયા કયા.
ઝમીં પે જલજલકે મેંને પરવાનેકો જલના સીખા દીયા હય,
ફલકપે જલતા હય હીજ્ર તેરેમેં અય પરી આફતાબ કયા કયા.
હાં મેં જો ઉલફત બડા રહા હું વોહ મેરા રૂત્બા બડા રહે હય,
કભી કમીને કભી દીવાને વોહ બખ્શતે હંય ખીતાબ કયા કયા.
કહાં હમારા હય બખ્ત અએસા અતા કરેં આપ એક બોસા,
લબોંપે આકર હય નાઝ કરતા સનમ યે જામે શરાબ કયા કયા.
બહોત છુપાતે હંય જલ્વએ રૂ મગર અય યારો નહી હય છુપતા,
હાં ઘરસે બાહેર નીકલ નીકલ કર બદલતે હંય વોહ નીકાબ કયા કયા.
હાં ઇન્તેઝારીમેં જબ હમારી આંખ લગતી હય અય રફીકો,
યે નીંદમેંભી હંય દેખ લેતે વીસાલે જાનાકે ખ્વાબ કયા કયા.
નીંદા હુઇ યે કહાં વોહ આશક જો રાહે ઉલ્ફતમે સર કટાએ,
સબોંસે પેહલે "ચમન"હી જા કર ખડે હુવેથે શીતાબ કયા કયા.

ગઝલ (૯૦).

જીસકો દેખા મયકદેમેં વોહ નશેમેં ચુર થા,
ઝાહિદે સદ સાલા ભી વાં પીકે મય મખમુર થા.
ભાગતે હો કત્લગાહસે આશકો જેખા નહીં,
સર કટાતે હમ અગર ઉસ શોખકો મનઝુર થા.
જબ ઉઠાઇથી નઝર દેખા ન કોઇ ઓર શએ,
આંસમાં પર ઓર ઝમીં પર આપહીકા નુર થા.
આશકોંસે કયું હય નફ્રત બેસબબ અએ ઝાહિદો,
સચ તો યે હય આપકો સીજદેમેં ઇસકે હુર થા.
ચશ્મે બાતીન ખોલકે દેખા તો આયા વોહ નઝર,
ઘર હમારા જલવએ જાનાસે કોહે તુર થા.
શમઅ રોતીથી દીયે જલતેથે મેં થા બેહવાસ,
બઝમે જાનામેં રકીબે રૂસીયા મસરૂર થા.
કયા રકીબોંને સુનાયા જો ખફા મુજસે હુએ,
મુશકુરાના દીલ લગાના આપકા દસ્તુર થા.
ઝખ્મ કયસા થા જો પુછેગા ખુદા મેહશરકે દીન,
દીલ યે દેવેગા ગવાહી ઇસ જગે નાસુર થા.
અએ હસીનો કયું ગુરૂરી આ ગઇ હય હુસ્ન પર,
દેખ લો વોહ કાસએ સર હુસ્ન પર મગરૂર થા.
કરતે હંય દાઅવા અનલહક્કા અબસ વોહ કયું ભલા,
દાર પર જો હય ચડા વોહ એકહી મન્સુર થા.
ખાલી કરતા હું "**ચમન**"મેં રાતદીન ફીસ શોકસે,
ઝરફ મઝમુનોકા જો દીલમેં મેરે ભરપુર થા.

ગઝલ (૯૧).

ચુતોંકે હીજમેં આશક દીવાને હોતે જાતે હંય,
શબે વાઅદા મગર જુઠે બહાને હોતે જાતે હંય.

જવાનીકી બહારેં ખાકમેં મીલતી હુઇ દેખા,
જવાં કયસે હંસી સુરત ઠીકાને હોતે જાતે હંય.
હુવે પયદા જનાબે દીલ હદફ બનનેકે ખાતીરકો,
બુતોંકે તીરે મીજગાંકે નીશાને હોતે જાતે હંય.
કદુરત દીલમેં રખતે હો નમાઝેં કામ કયું આએ,
રીયાકે ઝાહેદો કયસે દોગાને હોતે જાતે હંય.
નહીં રેહના કીસીકો જાવેદાં અએ ગાફીલો સોચો,
યહાં દો દીનકે ખાતીર આશીયાને હોતે જાતે હંય.
કફસસે કર રેહા ઇંન બુલબુલોંકો રહમ કુચ્છ ખાકર.
અરે સૈયાદ વૈરાં આશયાને હોતે જાતે હંય.
કરે હાસદ હસદ જો કુચ્છ નહીં પરવા ઝરા ઉનકી,
કરમકે તેરે મુજપર શામયાને હોતે જાતે હંય.
હુવા એહસાન વકતે આખેરી આએ અયાદતકો,
કઝાસે પેહલે વાહ મેરે સીરહાને હોતે જાતે હંય.
કહું કયા મેં હકીકત મેહફીલે જાનાકી અય યારો,
ખુદાકે ફઝલસે જલસે સુહાને હોતે જાતે હંય.
ગમે સરવરમેં રોનેસે હઝારો બાર રૂત્બેમેં,
સીવા ગોહરસે યે અશ્કોંકે દાને હોતે જાતે હંય.
નીકલતા હય જો એક મઝમું વહીં પેયદા હઝારો હંય.
"ચમન" કે દીલમેં મઝમુંકે ખઝાને હોતે જાતે હંય.

ગઝલ (૯૨).

મય નહી સાકી નહીં હય બોસ્તાંકો કયા કરે,
જો નહી અબરે બહારી બાગબાંકો કયા કરે.
શામઅ ઉલ્ફત દીલમે લયલાને જલા કર યું કહા,
કૈયસ તેરે ટુટે ફુટે શમઅદાંકો કયા કરે.
બેવફાઇ હય સમાઇ બહરો બરમે દોસ્તો,
રંગ હરદમ હય બદલતા આંસમાંકો કયા કરે.

રોશની બખશી હય આંખોકી નઝારા કર લીયા,
જો ન હો બીનાઇ તો રૂએ બુતાંકો કયા કરે.
હસરતે દીલમેં રહી ઓર જા બસે હંય ગોરમેં,
કેયસ ઓર ફરહાદકે નામો નીશાંકો કયા કરે.
તેઝ પલકોકો ચલાઓ ઓર ભવેંકી તાનલો,
જો નહીં છેદે જીગર તીરો કમાંકો કયા કરે.
કેહતે હંય સૈયાદસે તુ કર રેહા બહરે ખુદા,
વોહ નહી સુનતા હય શોરે બુલબુલાંકો કયા કરે.
બાંગ દે કર યારકો હમસે જુદા હય કર દીયા,
અય મોઅઝઝન યે તેરે શોરે અઝાંકો કયા કરે.
દાંજકી મેરી હકીકત વસલકી શબ જો કહી,
હંસકે બોલા વોહ સનમ ઇસ દાસ્તાંકો કયા કરે.
અબરે બારાં કયું હય શરમીંદા ભલા મય કયા કરૂં,
યે નહી થમતી હય ચશ્મે ખુંફીશાંકો કયા કરે.
બાદ મુર્દનભી કહેંગે ખુલ્દમેં યું શોર કર,
યાર બીન અએ કીબરીયા બાગે જીનાંકો કયા કરે.
બોસા દેના મનઅ હય ઓર સર પટકના મનઅ હય,
અએ બુતાં કેહ દો યેહ સંગે આસતાંકો કયા કરે.
જો કહા માનો તો દીલકા મુદ્દઆ કેહદે અભી,
જો ન નીકલે આરઝુ દીલકે બયાંકો કયા કરે.
દર્દે ફુરકતકા નહી હોગા કીસી સુરત ઇલાજ,
ચારાગર સાની મસીહાસે ઝમાંકો કયા કરે.
કેહતેથે યાઅકુબ યુસફકી જુદાઇમે યહી,
કુચ્છ નહીં આતા નઝર કોનો મકાંકો કયા કરે.
કેહતે હંય અહબાબ આહોસે ન ગરકું ફુંક દો,
જો ન જલ જાએ ફલક આહો ફુગાંકો કયા કરે.
વસ્લકી શબ આકે બયઠા હય ઝુકા કર સર સનમ,
કુચ્છ નહીં હય બોલતા બુત બેઝબાંકો કયા કરે.
દીલ લગાનેસે યે પેહલે ફીક્ર હોતી હય હમે,
ખાકમેં મીલના હય હુસ્ને ગુલરૂખાંકો કયા કરે.

હો ઘટાએ ઓર બહારે રાતદીન હંય યેહ દુઆ,
મયકશાં કેહતે હંય ઇસ ફસ્લે ખીઝાંકો કયા કરે.
છોડ કર સૈયાદને મુઝ નાતવાંકો યે કહા,
કુચ્છ નહી બાકી હય મુશ્તે ઇસ્તખ્વાંકો કયા કરે.
હમ નહી હંય ચાહતે એહસાં ઉઠાના ગયરકા,
તુહી હય જબ મેહરબાં ફીર મેહરબાંકો કયા કરે.
જીનકો હંય કદરે સખુન વોહ સરપે રખતે હય હમે,
કેહતે હંય હાસદ "ચમન" શીરીં ઝબાંકો કયા કરે.

ગઝલ (૯૩).

દીલકી સોઝશ ન બુઝે કયા કરે બરસાતોંકો,
ચયન મીલતા નહીં દીનકો ન કહીં રાતોંકો.
વાએઝો કયું હો બુલાતે હમે મસજીદકી તરફ,
કયા કરોગે ભલા તુમ એહલે ખરાબાતોંકો.
દીલકે ટુકડે હય ધરે ઇશ્કકો ખાનેકે લીએ,
દેખલો આશકે શેયદાકી મુદારાતોંકો.
દીલ લગાનેસે હય માનેઅ મુઝે ઝાહેદ કયું કર,
હમ નહી માનેંગે હરગીઝ કભી ઇનબાતોંકો.
કેહનેપે ગયરકે કયુ રૂઠ ગએ હો સાહેબ,
તર્ક કરતે હો અબસ આપ મુલકાતોંકો.
હીજ્રકી રાતકો મેહમાન બનાએ કયસે,
દર્દકો યાસકો અરમાનકો આફાતોંકો.
ઉનકી દરબારમેં તોહફે હંય હઝારો લાએ,
લાએ ખાતીરમેં વોહ યા રબ મેરી સવગાતોંકો.
ઇસ કઝાને નહી છોડા હય કીસીકો અએ "ચમન,"
શેખકો મીરકો મીરઝાકો ના સાદાતોંકો.

ગઝલ (૯૪).

અય ચમન ક્યું હો તડપતે દીલરૂબાકે વાસ્તે,
કુચ્છ તહમ્મુલ ચાહીએ અબ તો ખુદાકે વાસ્તે.
કાશ હોતા મેં હવા કોઇ ન મુજકો રોકતા,
ઝુલ્ફો આરઝ હય સભી બાદે સબાકે વાસ્તે.
હીજ્રકી સખ્તી ઉઠાતે ઉમ્રમે લાગીર હો ગયા,
રાહ તકતે હય ખુદાયા અબ કઝાકે વાસ્તે.
આબસે મખલુત ક્યું કરતે હો મેંહદી અય સનમ,
અશ્ક બહેતે હંય મેરે રંગે હીનાકે વાસ્તે.
ફેરદે કાતીલ ખુદારા દયર મતકર ઇસ ઘડી,
દીલ તડપતા હય મેરા તેગે જફાકે વાસ્તે.
શુક્ર કરતા હું તેરા મેહબુબ મેરે બારબાર,
ખુને દીલ પયદા કીયા મેરે ગીઝાકે વાસ્તે.
રાત મુજકો કહે ઝરા ક્યું કર રૂલાતી હે મુઝે,
ક્યા હુઇ પયદા મેરે આહો બુકાકે વાસ્તે.
અય તબીબો ક્યું ખડે હો દર્દ હે યે લાદવા,
કુચ્છ નહિ હે આરઝુ હમકો શફાકે વાસ્તે.
ડાલ દે પરદા ઝરા મુંહ પર હઝારો દેખ લે,
જાન દેતે હેં તેરે નાઝો અદાકે વાસ્તે.
ઝાહેદો કરતે દુઆ હય હુરો ગીલમાંકે લીયે,
મેં દુઆ કરતા હું બુત ગુલગું કબાકે વાસ્તે.
વકતે આખીર યેહ મેરી શાહ રગસે આતીથી સદા,
જાન દેતા હું સનમ તેરી લકાકે વાસતે.
બેવફાઇ કર રહે હો અય બુતો સોચો ઝરા,
ક્યા નહિં પયદા હુવે મહેરો વફાકે વાસ્તે.
હમ હુવે પયદા વફાદારીમે મરનેકે લીયે,
ક્યા ખુદા પયદા હુવે હેં બુત દગાકે વાસ્તે.

કુશતએ નાઝો અદા કેહ દેંગે તુમસે હશ્રમે,
એક બોસા દો હમારે ખું બહાકે વાસ્તે.
રોઝે મહેશર થામકર અર્શ ઓલા દેગેં નીદા,
બખ્શ દે હમકો શહીદે કરબલાકે વાસ્તે.
વકતે પુરશીશ અય "ચમન" હમ કહેંગે મહેશરમેં યું,
કયા નહિં પયદા હુવેથે હમ ખતાકે વાસ્તે.

ગઝલ (૯૫).

લીખી ન જાએ મેરી હકીકત ઝમીં જો સારી કીતાબ હોવે,
સીયાહી કાફી ન હોવે હરગીઝ સમન્દરોકા જો આબ હોવે.
ચમન હો ગુલ હો કમર હો રોશન નરાનએ બુલબુલાં હો હરદમ,
બગલમેં બુત હો મેરી ખુદાયા લબોપે જામે શરાબ હોવે.
હુવે હય જબસે જહાંમે પયદા સીતમગરોંકે સીતમહી દેખે,
કભી કરમ હો કભી સિતમ હો કભી બુતોકા એતાબ હોવે.
જો તુજકો દેખા તો ખુશ હુવે હંય જો હમકો દેખા ભવેં ચડાઇ,
બીગાડા હે હમસે ઉનકો અયસા રકીબ તુજપર અઝાબ હોવે.
નઝાકતે દીલરૂબાને કયસે કરશ્મે હમકો દીખા દીયે હેં,
વો ખાર પે આકે હાથ રખ્ખે તો એકદમ મેં ગુલાબ હોવે.
રૂખે મુનવ્વરકી કયા ઝીયા હે તજલ્લી કયા કયા દીખા રહા હે,
ચમક જો આરઝકી દેખ લેવે તો ચાંદ ઝેરે નિકાબ હોવે.
અબસ યે પહેલુમે હે સતાતા ઇલાહી ઉનકોહી કામ આયે,
ઝીયાફતેં દીલરૂબાકે ખાતીર હમારે દીલકા કબાબ હોવે.
અસર દોઆઓંકા જબહી માનું કે બેબુલાએ વોહ ઘરમે આયે,
વીસાલકા જો સવાલ પુછું તો ;હાંહી ઉસ્કા જવાબ હોવે.
બો હમસે ઉલ્ફત છુતાએ આકર રકીબસે ઉનકી દુશ્મની હો,
તબીયતે બેરહેમમે અયસા કહી ખુદા ઇનકેલાબ હોવે.
ગલીમે જાતે હય ઉસ પરીકી જનાબે દીલ યે હમારી સુન લો,
નઝર પડે ઝુલ્ફે યાર જીસ દમ તુમેં નવા પેચોતાબ હોવે.

નિશાં જવાની મીટા રહી હૈ જહાંસે કયસે ઉઠા રહી હૈ,
બચે હઝારોંકી જાન યા રબ નહિ જો પયદા શબાબ હોવે.
હમારા રોના વો જબહી માને કે એક બારી વોહ દેખ જાએ,
ઇધરકો અશ્કે "ચમન" હો જારી ઉધર બરસતા સહાબ હોવે.

ગઝલ (૯૬).

કુચ્છ તવક્કુફ દીદએ તર એક બારી ચાહીએ,
હીજરમેં કુચ્છ સબ્ર ઓર કુચ્છ બેકરારી ચાહીએ.
હંસ્તે હંસ્તે અય ચીરાગાં ઉમ્ર હોતી હય તમામ,
કુચ્છ તો કબ્રે નાતવાંપર આહો ઝારી ચાહીયે.
દેખની લયલા જીસે હો દેખ લે વોહ આપકો,
નકશ મજનુકે લીયે સુરત હમારી ચાહીએ.
હમ હુનર હય કયુ ભલા કરતા હરીફાઇ હય તુ,
તેરી મેરી દોસ્તી અબ્રે બહારી ચાહીએ.
કયું બડહે જાતે હો કહેરો અય શહીદો માન લો,
કત્લગાહે યારમે અબ મેરી બારી ચાહીયે.
દીલકે ટુકડે સામને લાકર રખેહે યારકે,
નાઝવાલોંકી યુંહી મહેમાનદારી ચાહીએ.
કબ્રમેં રખતે મુઝે હય ઓર વહાં મેંહદી લગી,
કુચ્છ તો માતમમે હમારી સોગવારી ચાહીએ.
પીકે મેં કયું ગુમતે જાતે હો કુએ યારમેં,
બાદએ ઉલ્ફતકી આંખોમે ખુમારી ચાહીએ.
સાથ દેતા હું મે જલનેમે તુમ્હારા બેખતર,
અય ચીરાગાં દેખ લો હાં અયસી યારી ચાહીએ.
કયું ડરા હોતા નહી અશકોસે યે શજરે હીના,
આશકો કુચ્છ ઓરહી હાં અશકબારી ચાહીએ.
વો નહિ આયેંગે અબ આરામ લેને દે હમે,
અય દીલા ઇતની ન તુજકો ઇન્તેજારી ચાહીએ.

કત્લ કરકે વોહ નહિ કરતેહેં કુચ્છ રસ્મે અઝા,
હમપે કુચ્છ રોના તુઝે અબ્રે બહારી ચાહીએ.
હાર ફુલોંકા દીયા ઉન્કો વોહ કેહને લગે,
કયા હમારે વાસ્તે યે તોક ભારી ચાહીએ.
જુઠી કસ્મોસેહી રખતે કામ હો કયુંકર મુદામ,
અય બુતો કુચ્છ તો તુમે ઇમાનદારી ચાહીએ.
ખાકમે મીલના હેં તો ફીર કયા ગુરૂરાસે ગરઝ,
અય "**ચમન**" હમકો હમેશાં ખાકસારી ચાહીએ.

ગઝલ (૯૭).

ગએ હંય રૂઠકે યા રબ મેરે અરમાન આ જાએ,
ગમો રંજો અલમ પ્યારે મેરે મેહમાન આ જાએ.
તેરે વહશી ન છોડેંગે કીએ બીન ચાક વેહશતમે,
જમીનો આસમાં બનકર અગર દામાન આ જાએ.
હયાસે તેગ લેકર પાસ જો આતા નહી કાતીલ,
ધરી હય સામને છાતી તેરે પયકાન આ જાએ.
કદુરત જો નહી રખતે ઉનહેં પરવા નહી કુચ્છભી,
બહકતે વો નહીં લાખો અગર શયતાન આ જાએ.
કટી હય ઉમ્ર રોનેમે ખુશી દેખી નહી કોઇ,
સુરૂરો અયશકે યા રબ મેરે સામાન આ જાએ.
હકીકત પુછતે મેહફીલમેં કોન આયા થા,
નઝર જો મેહફીલે જાનાંકે શમઅદાન આ જાએ.
ચમક જો દેખ લેવે શર્મસે વોહ આબ હો જાએ,
મુકાબીલ મોતીયોંકે જો તેરે દંદાન આ જાએ.
યેહ મુજસે કેહતે હંય અરમાં રહે કયા ખાક તેરે ઘર,
નઝરમેં જબ તેરે હુજરે હમેં સુનસાન આ જાએ.
ગમો રંજો અલમ તશરીફ લાએ શુક્ર હય તેરા,
હમારે ઘરમેંભી યારો કભી મેહમાન આ જાએ.

કહા કરતેથે મજનું દસ્તમેં ખારોસેં હંસ હંસ કર,
નહીં ડરતે હંય તુમસે ઓર ભી મયદાન આ જાએ.
"ચમન" હમ સયરભી હોતે નહી ઓરોંકી ગઝલોસે,
હમારે સામને લાખો અગર દીવાન આ જાએ.

ગઝલ (૯૮).

ન પોંહચી કાન તક ઉનકે તુજે ફરયાદ કયા કીજે,
નહીં જાતી હય તુ દીલસે તુજે અય યાદ કયા કીજે.
ન આનેસે પરીરૂકે તુ રોતા હય મચલતા હય,
નહીં કુચ્છ ઝોર હય ઉનસે દીલે નાશાદ કયા કીજે.
અબસ શીકવા હય કરતે હમ નહી તકસીર તેરી કુચ્છ,
અસીરી થી લીખી કીસમતમે અય સૈયાદ કયા કીજે.
શબે ફુરકત મેરે અરમાં લગે આપસમેં યું કેહને,
ચલો નીકલે યહાંસે ખાનએ બરબાદ કયા કીજે.
ગીલા કરતી અબસ હય અએ મેરી ગર્દન કરૂં મય કયા,
થકા હય કાટ સર લાંખો મેરા જલ્લાદ કયા કીજે.
ગલીમે યારકી જાતેહી તેરે હોશ ઉડતે હંય,
નહી લાતી ખબર કુચ્છભી તુજે અય બાદ કયા કીજે.
મીલા મજનુસે જબ કોઇ તો યું દીલસે લગા કેહને,
હમે મતલબ હય વહશીસે યે આદમઝાદ કયા કીજે.
કસમ ખાઇ હય જબસે શોખને આનેકી મેરે ઘર,
ગમે ફુરકતમેં જલતે હંય "ચમન" દીલ શાદ કયા કીજે.
કહા યે બાગબાંસે સર્વને આને ન દે ઇનકો,
યેહ કહેતે હંય તેરે કદકો ભલા શમશાદ કયા કીજે.

ગઝલ (૯૯).

અબસ અએ દીલ તુજે હરદમ ખ્યાલે યાર આતા હય,
નહી કાસીદ વોહ આતા હય ન હાલે યાર આતા હય.

ફલકસે ટુટ પડતે હંય ઝમીં પર શર્મસારીસે,
સીતારોકી જો નજરોંમે વોહ ખાલે યાર આતા હય.
ગમે ફુર્કતને મુજસે યે કહા આકર શબે હીજરાં,
દરે દીલકા ઝરા પરદા ઉડા લે યાર આતા હય.
પએ તસલીમ ઝુકતી હય મેરી ગર્દન ખુશીસે કયા,
કભી શમશીરે બુરહાં જો સંભાલે યાર આતા હય.
અભી હય નામાબર આયા પયામે વસ્લ હય લાયા,
ઠહરજા અય કઝા રોઝે વીસાલે યાર આતા હય.
કલી મુસ્લાહ અબસ ઇસરાર હય યેહ રૂએ અરજાકા,
નઝર આઇ નએ દીલમેં જમાલે યાર આતા હય.
પકડ હીંમત મેરી તુર્બત અભી હય ઠોકરે ખાના,
રકીબોંકે મઝારોંકી બલાલે યાર આતા હય.
"**ચમન**" મુદતસે કરતાથા દુઆ વોહ હો ગઇ મકબુલ,
ભરે દીલમે જો હય શીકવે સુના લે યાર આતા હય.

ગઝલ (૧૦૦).

પસે મુર્દનભી તુર્બતમેં ખ્યાલે યાર આતા હય,
લબોં પર નામ ઉસ બુતકા મેરે હર બાર આતા હય.
કભી રૂઝન જો આતા હય નઝર તુર્બતમે અએ યારો,
યકીં યેહ દીલમેં હોતા હય કોઇ સુફાર આતા હય.
શબે હીજરાં નહીં કોઇ જો ઉસકી દે ખબર હમકો,
ઝરા કેહદે યે તું હમસે હમારા યાર આતા હય.
ડરાનેસે તેરે વોહ આ નહી સકતા હમારે ઘર,
ખુદાકા ખવફ કયા તુજકો ન લયયે તાર આતા હય.
ઇસે હય દર્દ ફુરકતકા યેહ કેહકર ટાલ દેતા હય,
મસીહાકી જો નઝરોમેં તેરા બીમાર આતા હય.
પએ મેહમાં નવાઝી દસ્તમેં કોઇ નહીં લયકીન,
કહા મજનુંને ઇસ્તીકબાલકો હરબાર આતા હય.
રકીબે રૂસીયાહ આયા નઝરમે તો કહા હમસે,
હમારા યાર આતા હય હમારા યાર આતા હય.

શીકાયત જાકે કરતા હય ખુદાસે મહરકી રો કર,
ઝીયારતકો તેરી જો સાયએ દીવાર આતા હય.
કરૂં કયા ચાક વેહશતમેં જુનું મુજસે ઝરા કેહદો,
નઝર કોઇ ન દામનમે હમારે તાર આતા હય.
તસલ્લી ન્દીલકો કુચ્છ આએ ખબર જુઠીહી તુ કેહદે,
સબા કેહદે યે હમસે વોહ તેરા દીલદાર આતા હય.
નહી સાકી ન પયમાના કરૂં કયા બુલબુલો બોલો,
બયાબાંસા નઝર હમકો "ચમન" ગુલઝાર આતા હય.

ગઝલ (૧૦૧).

નહી કાસીદ વોહ આતા હય સબા કુચ્છ હાલ તુ કેહદે,
નસીમે સુબ્હ ઉનસે જા મેરા એહવાલ તુ કેહદે.
મેરા રોના નહી વોહ માનતે દે દે ગવાહી તુ,
નહી થમતે કભી આંસુ અરે રૂમાલ તુ કેહદે.
ફસાતી હય ગરીબોંકો અબસ તુ દામમે તેરે,
હુઇ તકસીર હમસે કયા ભલા વોહ જાલ તુ કેહદે.
કભી નાલાં કભી શયવન નહી આરામ પાતે હંય,
સતાતી હય હમે કયું કર ફલકકી ચાલ તુ કેહદે.
સીવા લીઝઝત હય પામાલીમેં અય શમશીરે કાતીલ સુન,
ખુદાકે વાસ્તે હમકો કહેં પામાલ તું કેહદે.
અસીરી હય મીલી તુજકો ગુનાહ કીયું કર કીયા અયસા,
બખીલોંકે ગયા કયું હાથ ઇતના માલ તું કેહદે.
અબસ સનેસે ડરતા હય જવાંમરદી કહાં તેરી,
અરે આશિક સનમકો ઔર ગેસુ પાલ તુ કેહદે.
સવા નેઝેપે કયું કર મહર હય આતા નઝર હમકો,
કયામત હો ગઇ બરપા જમીંકે ખાલ તુ કેહદે.
લીખેંગે કબ તલક ગઝલે "ચમન" હય પુછતે તુજસે,
અરે તકદીર હંસ હંસ કર ઝરા સદ સાલ તુ કેહદે.

ગઝલ (૧૦૨).

ન સાકી ન જામો સબુ ચાહતે હંય,
હમ અપનાહી પીના લહુ ચાહતે હંય.
તઅલ્લુક નહી લીઝઝતોંસે હમે કુચ્છ,
ન શોરે કોલુ વ શરબુ ચાહતે હંય.
ન કર દેર ઇતની ખુદારા તુ કાતીલ,
તહે તેગ અપના ગુલુ ચાહતે હંય.
ફકત અપના મતલબ હય બુએ વફાસે,
ગુલોંકા ન કુચ્છ રંગો બુ ચાહતે હંય.
નીકલ જા તુ દીલસે હમારે ખુદારા,
નહી હમ તુજે આરઝુ ચાહતે હંય.
સુનાઇ હય રિંદોને બાતેં વોહ હમકો,
ન ઝાહેદકી કુચ્છ ગુફતગુ ચાહતે હંય.
કરે આબકો કયા ગરીબુલ વતન હંય,
હમ અપને લહુસે વઝુ ચાહતે હંય.
બહાના હય ઝખમેં જીગરસે જહાંકો,
તબીબો નહી હમ રફુ ચાહતે હંય.
નહી દેખ સકતે હંય શાદાબ મુજકો,
ખીઝાં હો "**ચમન**" મે અદુ ચાહતે હંય.

ગઝલ (૧૦૩).

કરે કયા ઇશ્ક તુઝે મોસમે શબાબ નહી,
ચમન હરા વોહ નહી હય કોઇ ગુલાબ નહી.
ખુને દીલ ઉનકો પીલાવું જો બજાએ સહલા,
કહે વોહ જુમકે અયસા કોઇ શરાબ નહી.
ખાદીમે ઇશ્કકો કયું કર હય સુનાતા કેહદે,
હમારે વાસ્તે વાએઝ કોઇ કીતાબ નહી.

ચશ્મે મન ગેસુએ તો દેખકે ભાગે કયસે,
ઘટાએ કોઇ નહીં હય કોઇ સહાબ નહી.
લબો દન્દાને સનમકી હૌ સીફત કયું મુજસે,
ગોહરમેં લાઅલમેં યારો વોહ આબોતાબ નહી.
દીલકી આરઝુ મેહશરમેં નીકાલેંગે ઝરૂર,
રૂબે સનમકે લીએ હશ્રમેં નીકાબ નહી.
નામે લીખ લીખકે મેરી ઉમ્ર હુઇ હય આખીર,
મગર હુઝુરકા અબ તક કોઇ જવાબ નહી.
ડરાતે કયું હૌ મુઝે હીજરકી શબ આ આકર,
ગુનેહગાર તુમ્હારા જનાબે ખ્વાબ નહી.
આપકે પાસહી રેહનેકો જહન્નમ હય કબુલ,
અદનમે ખાક રહું વાં અગર જનાબ નહી.
"ચમને" ઝારકો મેહફીલમેં બીઠાતે હંય મુદામ,
ખુદાકા શુક્ર હય ઉનકા અભી એતાબ નહીં.

ગઝલ (૧૦૪).

ચીલ્લાકે સુબ્હદમ જો સનમ હમને રો દીયા,
યે હાલ મેરા દેખકે શબનમને રો દીયા.
કયા બેકસી થી મુજપે શબે હીજ્ર દોસ્તો,
દરદો અલમ ઉદાસ થે ઓર ગમને રો દીયા.
મેરા જનાઝા જબકે નીકલતા થા રાહસે,
હશરતસે દેખ દેખકે આલમને રો દીયા.
મઝલુમ વોહ હું મે કે સહે ઝુલ્મ ઇસ કદર,
આખીર સતા સતા મેરે ઝાલીમને રો દીયા.
સીનાઝની હુઇ વોહ પરીરૂકે હીજ્રમેં,
સર પીટ પીટકે મેરે માતમને રો દીયા.
જબ કરબલામે કત્લ હુએ બાદશાહે દીં,
હુરો પરી મલાયકો આદમને રો દીયા.

ફુરકત મેરી અઝીઝ કીસીકા નહી સનમ,
લબસે નીકલકે નાઅલએ પય હમને રા દીયા.
સદમા હુવા કમાલ તડપતા થા કીસ કદર,
જબ આકે કબ્ર પર મેરી હમદમને રા દીયા.
તુજસા મકાં મીલેગા ભલા કયું "ચમન" મુજે,
યેહ કેહતે કેહતે આખરી મેરે દમને રા દીયા.

ગઝલ (૧૦૫).

ઇલ્લાહી વાહ હમસે ખફા કયું હુએ હંય,
બુતાંકે યે ઝુલ્મા જફા કયું હુએ હંય.
સતાતે હંય ઔરાંકા હરદમ ખુદાયા,
વાહ પયદા જહાંમે બતા કયું હુએ હંય.
તુમ્હારી ઝબાંસે ભલા આજ વાએઝ,
બુતાંકે યેહ વસ્ફા સના કયું હુએ હંય.
હો મુંહમે તો મુસા મગર દીલમેં શયતાં,
અય ઝાહેદ યે શગલે રીયા કયું હુએ હંય.
કઝા કયા નહી રહમ આતા હય ઉનપર,
તહે ખાક નાઝુક અદા કયું હુએ હંય.
શફકકો ઉડાના હય કયા આજ કેહદે,
યે રંગી તેરે દસ્તાપા કયું હુએ હંય.
ઉડાતી હય કયું ખાક મેરી ગલીસે,
યે ઝુલ્મા સીતમ અએ સબા કયું હુએ હંય.
જલાતી હય મુજકો નીકલનેસે પેહલે,
નએ ઝુલ્મા આહે રસા કયું હુએ હંય.
વફાએ જીતાઇ "ચમન" મરતે દમ તક,
વાહ બાલે "ચમન" બેવફા કયું હુએ હંય.

ગઝલ (૧૦૬).

બદલા હુવા હય રંગ ભલા કયું સહાબકા,
કયા ખૌફ આ ગયા ઉસે તેરે એતાબકા.
બીજલી બની ફલકપે જો પોંહચી હમારી આહ,
તોડા જીગર ફુગાંને હમારી હુબાબકા.
આરઝ ચમનમેં દેખે જો ઉસ નાઝ જાનકે,
ફક્ક રંગ હો ગયા વહીં યારો ગુલાબકા.
સાગર બને જો બાઅદે ફના મેરી ખાકકા,
એસા ખુશીસે લું લબે આલી જનાબકા.
પાની છીડકને આયા હય કીયું કબ્રે રંદપર,
ઉલટા દે સાકીયા કોઇ શીશા શરાબકા.
સો જાએ એકબાર જો આકર હમારે પાસ,
ભુલે મઝા કભી ન વોહ તુર્બતકે ખ્વાબકા.
દીદારકે લીએ હંય હઝારો ખડે હુએ,
લીલ્લાહ હટા દે નાઝની ગોશા નીકાબકા.
યકતાઇ જબ હુઇ તો ફીર છુપનેસે કયા ગરઝ,
કેહ દો ખુદાકે વાસ્તે બાએસ હીજાબકા.
કવસરસે હય ગરઝ ન હય હુરોકી ઇશ્તેહા,
છલકા દે સાકીયા કોઇ સાગર શરાબકા.
ઝાહેદ પીયે જો જામ તુ અલ્લાહકી કસમ,
લાયે ઝબાંપે ઝીક્ર ન કવસરકે આબકા.
તુજપર કરે ન નાઝ વોહ ઇસકે લીએ સનમ,
દબ્બેસે અય બહાર હય મુહ માહતાબકા.
યેહ ઝીક્ર છોડ કર કોઇ મઝમુન ઔર લાઓ,
ઉલટો "ચમન" વરક કોઇ દીલકી કીતાબકા.
ખીદમતમેં રેહના હમકો કીસીકી નહી પસંદ,
ખાદીમ બના હું દીલસે "ચમન" બુ તુરાબકા.

ગઝલ (૧૦૭).

છાન મારે હંય સભી ઔર બયાબાંહી નહી,
ખાર લાખો હંય ખડે પર મેરા દામાંહી નહી.
કયા દુઆ ખાક કરૂં ઝાહેદો કહે દો યેહ મુંજે,
નઝર આતા મેરે દીલમે કોઇ અરમાંહી નહી.
પુછા અલ્લાહને કયું તીર લગાયા ઇસકો,
ઉસને ઝુંજલાકે કહા યે મેરા પયકાંહી નહી.
મનઅ કરતા હય મુઝે ઉસકા ચખાઉંગા મઝા,
યાતો મય આજ નહી યા તેરા દરબાંહી નહી.
અયશો ઇશરતમેં બસર કરતે હંય લાખોં દેખે,
કયા ખુદા મેરે લીયે અયશકા સામાંહી નહી.
થોડેહી તાર બચે હંય વોહ કહીં ટુટ ન જાએ,
• કયું પકડતી હય કઝા ઓર ગીરેબાંહી નહી.
ફર્શ મખમલકે છુટે કાખ છુટે યેહ ન છુટી,
કબ્ર જયસા કોઇ અએ દોસ્તો અયવાંહી નહી.
મત સમઝ યેહ કે નહી કોઇ ગવાહ અય કાતીલ,
કયા ગવાહીકે લીએ ખંજરે બુરાંહી નહી.
કુચ્છ તહમ્મુલસે ઝરા કામ લે અએ કયસે હઝીં,
વાદીએ ઇશ્કમે ચલના કોઇ આસાંહી નહી.
ગોતાઝન હોતા હું દરયાએ મોહબ્બતમેં મુદામ,
હાથ આતા અએ સનમ ગોહરે ગુલતાંહી નહી.
અબ્ર શબ નમને દીયા સાથે મેરે રોનેમેં,
કોન વોહ હય જો મેરે હાલપે ગીરયાંહી નહી.
પડકે હોશ ઉડતે હંય કયસા યે લીખા હય તુને,
શોઅબ્દા હય યેહ "**ચમન**" યેહ કોઇ દીવાંહી નહી.

ગઝલ (૧૦૮).

અએ ઝાહેદ ન છેડો બુરા હું તો મેં હું,
બુરા હું તો મય હું ભલા હું તો મય હું.
દમે આખરી આ સીરહાને વોહ બોલી,
નહી ઓર કોઇ કઝા હું તો મેં હું.
તેરા નામ રોશન રહેગા હમેંશાં,
બકા હય તુ જીકો ફના હું તો મેં હું.
મોહોબ્બત ભુલાઇ હય કયું દીલસે મેરી,
પુરાના તેરા આશના હું તો મેં હું.
ન આ મેરે ફન્દેમેં કુચ્છ સોચ ગાફીલ,
યેહ કેહતી હય દુન્યા દગા હું તો મેં હું.
હય કાલી બલા કયા મુકાબીલ હમારે,
કહા ઝુલ્ફને જો બલા હું તો મેં હું.
મસીહા પડે જખકે ફીકરે દવામેં,
કહા વસ્લને યે દવા હું તો મેં હું.
અબસ શોર કરતે હો ઝાહેદ યેહ કયું કર,
જો બેહરે ગુનાહ મેં બહા હું તો મેં હું.
મેરે ખુને નાહકને ઉનકો સુનાયા,
ન મેહદી મલો જો હીના હું તો મેં હું.
"ચમન" બયઠે હંય વાં ખુશીસે હઝારો,
જો બઝમે સનમસે જુદા હું તો મેં હું.

ગઝલ (૧૦૯).

મેરી ગરદનપે વોહ શમશીર આએ,
ઝબ્હ કરને બુતે બેપીર આએ.
ન મરનેસે ન જલનેસે હંય ડરતે,
ગુનાહોંકો નઇ તાઅઝીર આએ.

તુઝે જો હાથ કરના હય કઝા સુન,
પકડને ઝુલ્ફકી ઝંજીર આએ.
મદીનેકો ગએ થે કયા ખુશીસે,
વતનમે બા દીલે દીલગીર આએ.
ન દેખું તૂરકા જલવા કભી હમેં,
નઝર જો આપકી તનવીર આએ.
જો પુછે કોન હંય મઝલુમ સબસે,
ઝબાં પર અએ ચમન શબ્બીર આએ.
ઝબ્હકે વક્ત રખલે યાદ કાતીલ,
ઝબાંપર નાઅલએ તકબીર આએ.
લીખા હય જો સુના દેના વહાં તુ,
જો ઉનકે સામને તેહરીર આએ.
મે વોહ મુસહફ હું જીસકી શેખ તુમકો,
કયામત તક નહીં તફસીર આએ.
ગુરૂરીસે રહા કર દુર હરદમ,
જો દો દીનકે લીએ તવકીર આએ.
કઝા આએ તો ઉસ્સે પેહલે યા રબ,
બદલ કર વોહ મેરી તકદીર આએ.
કરૂં કયા વોહી મરતા હય કે જીસકી,
ઝબાં પર વસ્લકી તકરીર આએ.
ઉસીસે મોત બેહતર હય ખુદાયા,
જીગરમેં જો ઝબાંકા તીર આએ.
મનઅ કરતા થા અરમાનોંકો લયકીન,
ઝબરદસ્તી વોહ સીના ચીર આએ.

ગઝલ (૧૧૦).

ન ગુલશન ન સેહરા ન ઘરમે મકાં હય,
જીગર તેરી ફુરકતમે મેરા નપાં હય.

ભટકતે ભટકતે થકા કયસ જીસ દમ,
ગીઆલોસે પુછા યેહ લયલા કહાં હય.
વોહ અકબર સીકંદર જહાંગીર દારા,
હુએ ખાક અયસે ન નામો નીશાં હય.
કહા ખુને નાહકને યે દેખ કાતીલ,
મેરે કતરે કતરેસે આતી ફુગાં હય.
અબસ શોર હય બુલબુલો યે તુમ્હારા,
બહારોંકે પીછેહી આતી ખીઝાં હય.
ફુકી સુર હય કયા ઝરા જાકે દેખો,
ન નાકુસ હય ઓર ન શોરે અઝાં હય.
ઠહરજા કઝા અબ ઝરા દમ તો લેલે,
મુસાફર થકે હંય રવાં કારવાં હય.
ઝમીંપર ફલકપર નહીં દેખતે હંય,
બતા શોક હમકો કહાં વોહ નેહાં હય.
વોહ દરબાંસે બોલે નહી કામ તેરા,
નીકલ મેરે દરકી કઝા પાસબાં હય.
ન હાજત બુતોંકો હય તીરો કમાંકી,
પલક તીર હય ઓર અબરૂ કમાં હય.
કસમ ખાઇ જબ મોહતસબને સુનાયા,
પીયા હય યે તેરેહી મુંહસે અયાં હય.
યહાં રોતે અહબાબ હંય લાશ ઉપર,
ખુશી મેરે મરનેકી હોતી વહાં હય.
દબાનેકો મેરે બની કયા ઝમીં હય,
જફાકે લીએ કયા ખડા આસમાં હય.
જો પુછા સનમસે તો હય હંસકે બોલા,
મીલે ગયરસે થે ગલત યે ગુમાં હય.
ગઝલ સુનકે વેહશીભી હંય રકસ કરતે,
"ચમન" સેહર હય યા કોઇ યે બયાં હંય.

ગઝલ (૧૧૧).

કઝા દરપર નીગેહબાં હય હમે દરબાંસે કયા મતલબ,
નહી રેહતે હયં ફુરકતમેં શબે હીજરાંસે કયા મતલબ.
નઝર જો બેવફા આએ નીકાલા ખાનએ દીલસે,
નહી પુરે જો હોતે હંય તો ફીર અરમાંસે કયા મતલબ.
અબસ અસબાબ જમએ કરતે હો અએ ગાફીલો સોચો,
નહી વોહ સાથ આએગા તો ફીર સામાંસે કયા મતલબ.
નહી હો પેટ ભર ખાતે અબસ દાઅવત યે દેતે હો,
બખીલો આપ યેહ કેહદો તુમ્હે મેહમાંસે કયા મતલબ.
ફીરીશતો નારે ફુરકતસે જલુંગા તુમ ઝરા ઠેહરો,
યુંહી જલ જાએ ઉસકો આતેશે સોઝાંસે કયા મતલબ.
રહેગા યેહ ગવાહ બેહતર હય ઇસકો ફાડકર ફેંકો,
નહી જો પાક રેહતા હય તો ફીર દામાંસે કયા મતલબ.
ગના અયસા હું મેં સાએલ કભી હુંગા ન ઓરોંસે,
મીલી હય ઇશ્કકી દવલત તો ફીર સુલતાંસે કયા મતલબ.
નહી કરતે દુઆ હમ અબ્રે બારાંકી કભી યારો,
હુઇ બારસ હય અશ્કોકી તો ફીર બારાંસે કયા મતલબ.
નહી હમ બોસે લેતે હંય ન આંખોસેં લગાતે હંય,
જો બોસે લેતે હંય મુંહકે ઉનહે કુરઆંસે કયા મતલબ.
નહી તાઅમીર કરતે હંય મકાં ઇસ દારે ફાનીમે,
અંધેરી કબ્ર હય આખીર તો ફીર અયવાંસે કયા મતલબ.
સીવા હય કયદખાનેસે મુઝે ઘર તેરા ફુરકતમેં,
મોહબ્બતકે અસીરોંકો ભલા ઝીંદાંસે કયા મતલબ.
પીએગા યેહ "ચમન" હરગીઝ ન અબ જાઓ તબીબો તુમ,
નહી ખ્વાહીશ હય જીનેકી તો ફીર દરમાંસે કયા મતલબ.

ગઝલ (૧૧૨).

દરદો ગમકે જુઝ હમારા આશના કોઇ નહી,
તુહી હામી હય મેરા યાવર ખુદા કોઇ નહી.
ટુકડે ટુકડે કર દીયે હંય અબ ભલા કાંટોંને કયા,
સર નહી ગરદન નહીં હય દસ્તોપા કોઇ નહી.
સરવને જબ કદકો દેખા સર ઝુકા કેહને લગા,
અએ ખુદા ઇસ કદપે નાઝીલ કયું બલા કોઇ નહી.
બારે સુબ્બમ હું મે આયા ખોલ દર બેહરે ખુદા,
મોહતસબ સોતા પડા હય સાકીયા કોઇ નહી.
દેખતીથી શમઅ સો વોહભી બુજ્જાઇ દેખ લો,
અબ તો લીપટો બાઇસે શરમો હયા કોઇ નહી.
આના જાના તેરે કુચેમે યે હય મેરી સઇ,
ઔર મેરે વાસ્તે શરમો હયા કોઇ નહી.
મદફનોકો અબ ઝરા પરદા ઉઠા કર દેખ લો,
સો રહે એહલે અદમ હંય જાગતા કોઇ નહી.
કયા ઝમાનેકી હવા બીગડી હુઇ હય આજકલ,
જીસકો દેખા બેવફા હય બાવફા કોઇ નહી.
ખુન મેરા ઇત્રકી જા રખ લીયા રૂમાલમેં,
કાતલ કરકે ફીર લહુકો સુંઘતા કોઇ નહી.
કયા તેરા રંગે સુખન હય કયા તેરા તરઝે બયાં,
અયસા મઝમું અએ "ચમન" હાં બાંધતા કોઇ નહી.

ગઝલ (૧૧૩).

નાતવાં યેહ દીલ મેરા કબ મેરે પેહલુમેં રહા,
ગેહ નીગાહોંમેં રહા ગેહ ઉનકે ગેસુમેં રહા.
વોહ નીકલ આએ હરમસે પાસ રેહનેકે લીએ,
સંગ અસવદ બાલમે ઔર તાક અબરૂમે રહા.

અકસે ચશ્મે યારકા બસ્તીમે રેહનેસે હય નંગ,
છુપતા છુપતા ભાગતા વોહ ચશમે આહુમેં રહા.
દી સઝાએ કયા ઇસે સુનતા નહીં મેરા કહા,
જબ કીસી મેહરૂકા દેખા દીલ ન કાબુમે રહા.
બાઅદ મુર્દન આશકાં હોતે હંય ઝુલફોંમેં મકીં,
તાર જો ટુટા નફસકા ઉસકે ગેસુમે રહા.
હમ મરાતીબ સાથહી રેહતે હંય યે હય કાએદા,
ગુલ જો નીકલા બાગસે વોહ ચશ્મે ગુલરૂમે રહા.
ઉમ્ર કરદી સર્ફ તુને ગુલરૂખોંકી યાદમેં,
કોઇ દીન ગાફીલ "ચમન" તુ ઝીકરે યાહુમેં રહા.

ગઝલ (૧૧૪).

કીસીકે હુસ્નપે હરદમ નીસાર હોતે હંય,
તડપ તડપકે કભી એકરાર હોતે હંય.
કભી જો ગોરે ગરીબાંસે વોહ ગુઝરતે હંય,
તો કયા ગુરૂરસે ઉંચે મઝાર હોતે હંય.
રાહ તકનેકે લીએ સુબ્હસે તા શામ તલક,
હમારે વાસ્તે વાઅદે હઝાર હોતે હંય.
નહી હય શર્મ તુમ્હે જુઠમે દેખો નાદીમ,
મગર હુઝુરકે કોલોકરાર હોતે હંય.
જીનકા હય કામ ગુરૂરીસે વોહી આખીરકો,
જહાંકે બીચ ઝલીલો ખ્વાર હોતે હંય.
કયસે કયસે મે કહું હાય જહાંકે સૈયાદ,
અજલકે હાથસે લાખો શીકાર હોતે હંય.
શીશે ટકરાએ ગએ જામસે સાકી કયસે,
કભી જો જમઅ યહાં બાદ ખ્વાર હોતે હંય.
નહી હય તાબ કહે દર્દ અપના તુમસે ગુતો,
ઝબાને જલતી હય સીતે પ્રીગાર હોતે હંય.

પસે ફનાબી રહે મસ્ત ખુબીયોમેં "ચમન",
લહદસે શવકસે એસા કીનાર હોતે હય.

ગઝલ (૧૧૫).

ચલબુલાપન છોડકે આવો ઝરા,
યું દીલે નાદાંકો સમજાઓ ઝરા.
હઝરતે દીલ તુમ ન તડપો ઇસ કદર,
સો મેરે સીનેસે લગ જાઓ ઝરા.
મેભી આતા હું ભલા જલદી હય કયા,
કાફલેવાલો ઠહર જાઓ ઝરા.
સુબ્હદમકી બાંગ હોતી હય અભી,
અબ દીલે બીમાર સો જાઓ ઝરા.
પ્યાસે આએ હંય કીનારે હવઝકે,
હઝરતે સાકી ન તરસાઓ ઝરા.
હો ન બદહઝમી તુમ્હે અય આશકો,
ઇસ લીએ કેહતે હંય ગમ ખાઓ ઝરા.
દેખકે ખમ ઝુલ્ફમે દીલમે હય બલ,
એહરે ખાલીક ઝુલ્ફ સુલજાઓ ઝરા.
દે ખબર અખબારમે કાતીલ યહી,
રકસે બીસમીલ દેખને આએ ઝરા.
દીલકો કુચ્છ કેહના હય વકતે આખરી,
તાલીબે બીલવત હય વોહ જાઓ ઝરા.
રાઝ દીલકે મેરી ગરદનસે કહે,
તેગકો સીનેસે લીપટાઓ ઝરા.
રેહનુમા બનકર મેરે અરમાં મુઝે,
કુચએ જાનાંમે પહોંચાઓ ઝરા.
ગર હરંમમે દીલ નહીં લગતા "ચમન,"
દીલ બુતોંમેં જાકે બેહલાઓ ઝરા.

ગઝલ (૧૧૬).

દુઆએ ચમનમે જો કુચ્છભી અસર થા,
તો હરગીઝ ન ઉસકો ખીઝાંકા ખતર થા.
કફસમેં જો દીલ થા છુડા લાએ ઉસકો,
યે અપનાહી શીરીં ઝબાંકા હુનર થા.
નસોને દીયા મુજકો ગડબડને ઇનકી,
યે દીલ થા જો નાઅલા તો રોતા જીગર થા.
ચમન જબકે રોયા ખીઝાંને સુનાયા,
જલાનેકે કાબીલ યહાં હર શજર થા.
જો પુછા કીસીસે તો બોલા દીવાને,
કયા નખલે મોહબ્બતમેં આતા સમર થા.
નીકાલી હય જબસે ન ફીરકર વોહ આઇ,
કભી હસરતોકા ભી દીલમે ગુઝર થા.
વોહ વાઅદેપે આએ ન ઘરમે હય ઝીનત,
ન સામાં કીયા કુચ્છભી કયા બેખબર થા.
જલાયા હય જીસને ઝમીં આસમાકો,
મેરી આહે સોઝાંકા એકહી શરર થા.
ગઝલ મેરી પડકર કહેંગે ખુશીસે,
ફીરીશ્તા "ચમન" થા યા કોઇ બશર થા.

ગઝલ (૧૧૭).

મીલા હય વોહ મુઝે જીસકા કોઇ નઝીર નહી,
કોઇભી આરઝુ દીલમે જવાનો પીર નહી.
ખુદકી ચાહતી હો ઔર હો ઇસકી ભી તલબ,
અબસ બનાયા કહીં ઝાહેદો સઘર નહી.
કફે અફસોસકો મલમલકે મીટાઇ અયસી,
હમારે હાથમે દેખો કોઇ લકીર નહી.

ફર્શ મખમલપે જો સોતેથે ઉનહીકી ખાતીર,
બાઅદ મુદતકે જો દેખા કોઇ હસીર નહી.
અયસે ફીકરે હંય સુનાએકે જીગરકો છેદા,
તેરી ઝબાંકે મુકાબીલ કોઇભી તીર નહી.
રોઝ ઝઘડોમેં બસર હોતી હય ઇસસે યારો,
મેંહી હારા કભી હારી મેરી તકદીર નહી.
આપકે પાસ ભલા શેખજી કુરઆંકે સીવા,
ઝુલ્ફકી ખતકી કોઇ ખાલકી તફસીર નહી.
હાં અબસ હોતા હય હરરોઝ રકીબોંકા ગીલા,
લીખી કીસમતમે મેરે હુસ્નકી જાગીર નહી.
કીસકે મેં હાથ રવાના કરૂં ઇસ દુશ્મનકો,
દીલકો લે જાએ સબા ઓરહી તદબીર નહી.
ઝુલ્ફકે તારસે બાંધો ન છુટેગા વોહ કભી,
દીલે નાદાનકો પેહનાઇએ ઝંજીર નહી.
રોઝ ઝઘડોંહીકી બાત હો સુનાતે કયું કર,
લુત્ફકી પ્યારકી એહસાનકી તકરીર નહી.
હાથ કારૂંકા ખઝાના ભી અગર આ જાએ,
નહી જો દીલમે કીનાઅત તો ફીર અસર નહી.
મેહફીલેં હોતી હંય શાએર ભી નીરાલે દેખે,
કયા મઝા આએ સલામત અલી દબીર નહી.
કીસીસે તાલીબે ઇમદાદ નહી હોંગે "ચમન,"
સીવાએ હય દરે કરરાર દસ્તગીર નહી.

ગઝલ (૧૧૮).

દરે જાનાપે અપના સર ઝુકા કર,
સદા કર તુ સદા કર તુ સદા કર.
અબસ તુ ગાલીયાં દેતા હય મુજકો,
હયા કર તુ હયા કર તુ હયા કર.

અરે ઉલ્ફત અગર વોહ બેવફા હય,
વફા કર તુ વફા કર તુ વફા કર.
અસીરાને કફસકો અબતો લીલ્લાહ,
રેહા કર તુ રેહા કર તુ રેહા કર.
ન નીકલેગા કભી ઉફ ભી ઝબાંસે,
જફા કર તુ જફા કર તુ જફા કર.
સવાલે વસ્લ ઉનસે મરતે દમ તક,
કીયા કર તુ કીયા કર તુ કીયા કર.
પહનપાઝેબ ચલ કર શોરે મેહશર,
બપા કર તુ બ પા કર તુ બપા કર.
સીતમગર કુચ્છ તો અબ હક્કે મોહબ્બત,
અદા કર તુ અદા કર તુ અદા કર
કહા સરને યેહ કાતીલસે શીતાબી,
જુદા કર તુ જુદા કર તુ જુદા કર.
તરીકે ઇશ્કમે જાં અપની આશક,
ફીદા કર તુ ફીદા કર તુ ફીદા કર.
વોહ બોલે મેરી ફુરકતમેં હંમેશા,
જલા કર તુ જલા કર તુ જલા કર.
ન પેહલુસે શબે વસ્લ અબ તો લીલ્લાહ,
હટા કર તુ હટા કર તુ હટા કર.
મે રોતા હું યહાં ઓર ગુલ ચમનમે,
હંસા કર તુ હંસા કર તુ હંસા કર.
નીકલ જાએ હઝારો જાન બાકી,
અદા કર તુ અદા કર તુ અદા કર.
વોહ હય ગફ્ફાર ફીર કયા ખોફ તુજકો,
ખતા કર તુ ખતા કર તુ ખતા કર.
અરે વાએઝ બુતોંકે હુસ્નકી તુ,
સના કર તુ સના કર તુ સના કર.
"ચમન" હો ખત્મ તેરા દીવાં,
દુઆ કર તુ દુઆ કર તુ દુઆ કર.

ગઝલ (૧૧૯).

ન શીરીં ન ફરહાદકી દાસ્તાં હય,
યેહ મેરેહી રૂદાદકી દાસ્તાં હય.
શહીદે મોહબ્બતકા ચરચા હય ઘરઘર,
છુરીકી ન જલ્લાદકી દાસ્તાં હય.
યે બુલબુલને એહલે વતનકો સુનાયા,
અજબ મેરે સૈયાદકી દાસ્તાં હય.
સુના રોઝે મેહશર સબોંકે લબોં પર,
સીતમગરકે બેદાદકી દાસ્તાં હય.
નીકાલા હય દરસે વોહ કેહતી હય રબસે,
અજબ મેરી ફર્યાદકી દાસ્તાં હય.
ઝબાંસે હય ફર્યાદ હરદમ નીકલતી,
લબોં પર નહી દાદકી દાસ્તાં હય.
હુએ રાઝ ઝાહેર ઝમાનેકે સારે,
સુની આજ કુચ્છ બાદકી દાસ્તાં હય.
સુનાએંગે ક્યા આજ હમકો "ચમન" તુમ,
ભલા આજ ક્યા યાદકી દાસ્તાં હય.

ગઝલ (૧૨૦).

ન ગર્દીશ ન અફલાકકો દેખતે હંય,
મગર ઉસ બુતે પાકકો દેખતે હંય.
નહીં હય યેહ કુરઆં ઝરા દેખ ઝાહેદ,
મુકદ્દરકે અવરાકકો દેખતે હંય.
ઉડા લાઇ હય જો સબા આજ મેરી,
વોહ કીસ નાઝસે ખાકકો દેખતે હંય.
તહે તેગ બીસ્મીલ તડપ કર તડપ કર,
કીસ હસરતસે સફ્ફાકકો દેખતે હંય.

જો હય મસ્ત ઉલફતમેં તેરી કભી વોહ,
ન સવદા ન ઇદરાકકો દેખતે હંય.
મરીઝે મોહબ્બતકો દેખા ન આ કર,
યે હય રસ્મ નાપાકકો દેખતે હંય.
જીન્હેં કામ રેહતા હય રોનેસે હરદમ,
વોહી ચશ્મે નમનાકકો દેખતે હંય.
કોઇ આઇના દીલકી ખ્વાહીશ હય હમકો,
ન તાહિર ન નાપાકકો દેખતે હંય.
તડપતે હંય કયા કયા ઝનાકાર હરદમ,
બદનમે જો સોઝાકકો દેખતે હંય.
"ચમન" હમ નહીં દેખતે હંય યહાં કુચ્છ,
સીવા રંજે આફાકકો દેખતે હંય.

ગઝલ (૧૨૧).

કઝાકો નહી કીસ જગેપર ગુઝર હય,
મેં જાતા જહાં હું વોહ આતી ઉધર હય.
ગુનાહોકી હસ્તીકો હમને મીટાયા,
ભલા શેખ તુજકો ન ઇતની ખબર હય.
નહી નીંદ આતી હય ઈસ નાતવાંકો,
સતાતી જો શબ હય રૂલાતી સહર હય.
કઝા કેહતી હય હમ સફીરો બડહો તુમ,
કોઇ દમમે અપનાભી આખીર સફર હય.
કીસીકો ન દેખેંગે કેહતેથે હરદમ,
તો કયું આજ આઇના પેશે નઝર હય.
સુબુક દોશ હો કર ચલે હંય જહાંસે,
ન નેકી બદી ઓર નફ્ઓ ઝરર હય.
ન મસજીદ ન મંદીર ન કાબએ દેખા,
બતા શેખ હમકો કહાં ઉસકા ઘર હય.
બુતોંકી પરસતીશ કરૂં કયું નવાએઝ,
યે જાના હજરમેંભી ઉસકા શરર હય.

કોઇ દમકા મેહમાં હું આના મસીહા,
મેરી જીન્દગી જાું ચીરાગે સહર હય.
ઝુકાએંગે સર સામને ઉન બુતોંકે,
વોહ ઝાહેદ જો ટેકે તો ઉસકા ન ડર હય.
રખા જબકે શાના તો હંસ હંસકે બોલે,
યે ઝુલ્ફે બનાના "ચમન" એક હુનર હય.

ગઝલ (૧૨૨).

મેરી ફર્યાદપે કયું ધ્યાન નહી,
યા ભલા કેહ દે તેરે કાન નહી.
આપસે આપ બને બયઠે હંય,
યે તો સચ હય કોઈ શયતાન નહી.
તેરે રૂખસાર પે અયસી હય નઝર,
યું કોઇ દેખતા કુરઆન નહીં.
જીસકે સીનેમે નહી દાગ રહા,
હમતો કેહતે હંય વોહ ઇનસાન નહી.
આ કઝાને હય નીકાલે કયસે,
મેરે દીલમે કોઇ પયકાન નહી.
બેખુદીમેંહી જલા કરતે હંય,
કુચ્છ જલનકાભી હમે ધ્યાન નહી.
દર્દ હય ઔર વોહ હસરત બયઠી,
મેરી તુર્બત કભી સુનસાન નહી.
ડરતે હંય અયસે અમીરોંસે તમામ,
યું ખુદાસે કોઇ લરઝાન નહી.
કોઇ દીન આના મેરે પાસ સનમ,
અબ રકીબોંકા કહા માન નહી.
તેગને આજ કીયા હમપે કરમ,
યે તો સચ હય તેરા એહસાન નહી.

તુ નીકલ જાએ અગર સીનેસે,
ફીર તો અય દીલ કોઇ અરમાન નહી.
દીલ જો કેહતા હય વોહ કરતા હય રકમ,
યે "ચમન" કોઇ સુખનદાન નહી.

ગઝલ (૧૨૩).

જો પરદા ઉઠાએ હયામે હો રૂઝન,
જો કુચ્છ રહમ ખાએ જફામે હો રૂઝન.
મે રેહતા હું ખારોંમે ડર હય યે ઉસકો,
મેરે ઘરમે આએ તો પામે હો રૂઝન.
ઝબાંકા બના તીર લબકી કમાં કર,
જો જોદુ તો અરશે ખુદામે હો રૂઝન.
ઝબરદસ્તી હમકો પીલાએંગે ડર હય,
ખુદાયા યેહ શીશએ દવામે હો રૂઝન.
બચે જાન લાખોં અગર યાર સુરખી,
નીકલનેકો બર્ગે હીનામે હો રૂઝન.
યહાં દેહજીયાં હય ઉડાઇ કબાકી,
બદલ દે જો તેરી કબામે હો રૂઝન.
ગીરે એક કતરા મેરે આંસુઓકા,
તો કાઅબેમે મરવા સફામે હો રૂઝન.
પલકકે ચલે તીર હય કયસે કયસે,
કઝા હો જો હાઝીર કઝામે હો રૂઝન.
ખતાઓ યે અપની હય માયુસ કયું કર,
ચલા તીરે તવબા ખતામે હો રૂઝન.
બુતોકી દુઆ કર રહા હય હંમેશા,
"ચમન" તેરે દસ્તે દુઆંમે હો રૂઝન.

ગઝલ (૧૨૪).

તુ નહી હીજા યહાંસે મેરા કાતીલ ઔર હય,
સર જોર રખ દે તેરે ખંજર પર વોહ બીસમીલ ઔર હય.

શમએ અનજુમનપે જલજલકે તુ પરવાના મરે,
શમએ અપના ઓર હય ઓર અપની મેહફીલ ઔર હય.
મેહફીલે વાએઝ મુબારક હો તુમ્હે અએ શેખજી,
અપના ઇમાં ઓર હય ઓર અપની મેહફીલ ઔર હય.
હાથસે કયું ફેંકતા હય મુજકો અલ્લાહકી કસમ,
કલ જો ફેરા થા નહી યહ દેખ યેહ દીલ ઔર હય.
જા કીનારે પર જલું બેહતર હય ડુબું બહરમેં,
છોડ દે અય નાખુદા આશકકા સાહીલ ઔર હય.
જબ થકા પુછા ખીઝરસે કયું ભલા નઝદીક હું,
હંસકે બોલે અબ તો થોડી દુર મનઝીલ ઔર હય.
કેહતા થા ખીલવતમે રેહના હય પસંદ હમકો મુદામ,
કયું ભલા મેહફીલમે તેરી આજ શામીલ ઔર હય.
કુર તેરા ખાલ હય યા કયદખાના હય સીયાહ,
અખતરોંસે જો કરૂં મનસુબ વોહ તીલ ઔર હય.
કુછ નહી દાઅવા મુઝે શેઅરો સુખુનકા દોસ્તો,
મે હું નાકીસ અએ "ચમન" ઇસ ફનમે કામીલ ઔર હય.

ગઝલ (૧૨૫).

અપના કહેના ઔર હય જાનાકા કહેના ઔર હય,
દીલકા કહેના ઔર હય અરમાંકા કહેના ઔર હય.
દોઝખો જન્નતમે મેરે વાસ્તે ઝગડા હુવા,
કેહતા માલીક ઔર હય રીઝવાંકા કેહના ઔર હય.
યેહ હય કેહતા ખાલે પીલે વોહ હય કેહતા ભુખમર,
કેહતા શઅબાં ઔર હય રમઝાંકા કેહના ઔર હય.
અકલ કેહતી હય કે મત જા દીલ યેહ કેહતા હય ચલો,
કેહતા દાના ઔર હય નાદાંકા કેહના ઔર હય.
જુઠી જુઠી કયું ગવાહી દેતે હો અઝવે બદન,
તુમ તો કેહતે ઔર હો ઇસીઆંકા કેહના ઔર હય.

ઇસને કહા આરઝમેં હું ઉસને કહા પોશાકમેં,
ગુલ તો કેહતા ઔર હય રયહાંકા કેહના ઔર હય.
ઔરકો ઇસસે નહી કાટા કસમ ખાતે હો તુમ,
દેખલો યે ખંજરે બુરરાકા કેહના ઔર હય.
યે હય કેહતા તેગ હું ઔર વોહ હય કેહતા તીર હું,
અબરૂકા કેહના ઔર હય મીઝગાંકા કેહના ઔર હય.
યે હય કેહતા લાઅલ હું ઉસને કહા મોતી હું મેં,
લબકા કેહના ઔર હય દંદાકા કેહના ઔર હય.
દામમે લાનેકોહી બાંતે બનાઇ વાએઝમે,
શેખ કેહતા ઔર હય કુરઆંકા કેહના ઔર હય.
રોઝે મેહશર જબ જનાબે ઇશ્ક આએ દાદકો,
વોહ તો કેહતે ઔર હય ખુબાંકા કેહના ઔર હય.
કુચએ જાનાંમે આ કર કયસી કયસી હય સુની,
સગ તો કેહતા ઔર હય દરબાંકા કેહના ઔર હય.
યે હય કેહના ફોડ દે સર વોહ હય કેહતે સબ્ર કર,
કેહના સવદા ઔર હય યારોકા કેહના ઔર હય.
મેરા કેહના કુચ્છ નહી ઉનકે મુકાબીલ અએ **"ચમન,"**
દાગ, આતશ, નાસ, **ખો, તાબાંકા** કેહના ઔર હય.

ગઝલ (૧૨૬).

ન નવહા ન શયવન નઝારીસે મતલબ,
તુમ્હે અય બુતો ગુલ જાગારીસે મતલબ.
પડે હંય કફસમેં બીચારે ઉન્હુંકો,
ખીઝાંસે ન ફસલે બહારીસે મતલબ.
દીખતા હય કયું મુંહ અરે ચાંદ છુપ જા,
શબે હીજ્ર અખતર શુમારીસે મતલબ.
બરસતી નહી ચશ્મ જીનકી વહાં જા,
અએ બાદલ ઉન્હે આબશારીસે મતલબ.

કમરકો સીતારોકો જા કર જુના તુ,
હવા કયું હય શમએ મઝારીસે મતલબ.
મેરી કબ્ર પે કોઇ કુરઆન પડના,
યે હસરત હય પડતી ન કારીસે મતલબ.
નહી ટાક્ષ અબ તુ દીખા દે તજલ્લી,
કયામત તલક ઇનતેઝારીસે મતલબ.
જો હંય નેક ખસલત ઉન્હે ચાહતે હંય,
ન હલકેસે મતલબ ન ભારીસે મતલબ.
અરે આતીશે હીજ્ર જલનેકો મેરે,
ફકત એક તેરી ચીંગારીસે મતલબ.
નહી ઓર કુચ્છભી હય હસરત ચમનકો,
કદમ પર તેરે જાંનીસારીસે મતલબ.

ગઝલ (૧૨૭).

સબસે બદતર મેહી હું ઓર સબસે બેહતર મેંહી હું,
જંગલોમેં મેં કભી હું ઓર ઘર ઘર મેંહી હું.
કાંસએ સરકો લગી ઠોકર તો વોહ કેહને લગા,
જીસકે સરમે થી ગુરૂરી વો સીકંદર મેંહી હું.
ઇશ્ક તુજસે કયા ડરૂં તુ હે શીગાલે નાતવાં;
દસ્તે ઉલ્ફતકા જીસે કહેતે ગઝનફર મેંહી હું.
શિકલ મજનુકી બના કર સુરતે સાયલ કભી,
ગર તેરે કુંચેમે હું એહ તેરે દર પર મેંહી હું.
સાકીયો મયકી તલબને જબ મુજે તડપ દીયા,
કહેતા થા કૌસર દીવાને તેરા સાગર મેંહી હું.
જબ રખે લબરેઝ કરકે સામને સાકીને લા,
જામ હર એકને સુનાયા હવઝે કવસર મેંહી હું.
મે તો રોતા હું મગર યેહ અસ્ક હસ્તે હે મેરે,
કતરે કતરેને કહા નાયાબ ગોહર મેંહી હું.

હો શીગુફ્તા બીસ્લે ગુલ મુજસે ખુદાકે વાસ્તે,
જાન દેતા હય જો તુજપર વોહ ગુલેતર મેંહી હું.
સુરે ઇસરાફીલસે બોલા હકીકત કયા તેરી,
કેહતા થા યા ઝેબ ઉનકા શોરે મેહશર મેંહી હું.
બાદ મુરદન ખાક મેરી સખ્ત હોવે ફીબરીયા,
આસ્તાને દીલરૂબાકા કાશ પત્થર મેંહી હું.
જબ વોહ બુત બનઠનકે નિકાલા દેતી થી મસ્જીદ સદા,
આ સનમ આ બએઠ ઇસ્મે તેરા મંદીર મેંહી હું.
નામ કયુ હો પૂછતે ઇસ નાતવાકા મહેરબાં,
જીસ્કો કેહતે હે "ચમન" વોહ બંદા પરવર મેંહી હું.

ગઝલ (૧૨૮).

ખુરશેદકે વિસાલસે ઝરરા ચમક ગયા,
ગુલકે છુએસે પ્યારી સુગીલા મહક ગયા.
કાતીલને દસ્તમે જો મેરા ખું બહા દીયા,
જંગલ તમામ બુએ વફાસે મહક ગયા.
ફીર જાન કત્લ કરકે ખુદાકે લીયે ઠહર,
કાતીલ એ દેખ લે દમે બીસ્મીલ અટક ગયા.
યાદ આ ગઇ બહારકી વોહ ન ગમસે જીયા,
બુલબુલ સરે મઝાર જો મેરે ચહક ગયા.
સાકીકે યાદને મુજે સયરાબ કર દીયા,
સાગર હમારી ચશ્મે રવાંકા છલક ગયા.
બાદલ બને હજાર બરસનેકે વાસ્તે,
જો દુદે આહે આશકાં સુએ ફલક ગયા.
પલકોંકા ખીચકર જો ગુલોં પર નિગાહ કી,
નરગીસકી આંખમેં વહાં કાંટા ખટક ગયા.
નારે સકર વોહ દેખ લો અફસુરદા હો ગઇ,
કતરા જો ચશમે નમકા હમારી ટપક ગયા.

કરતે હય રકસ હુરો મલાયક જો અય "ચમન,"
કીસ્કી ગઝલકા શેઅર યે ગરદુ તલક ગયા.

ગઝલ (૧૨૯).

તુમારે હીજ્રમે જાના સદા મરમુન રેહતે હંય,
કભી નાલે લબોં પર હે કભી મગમુમ રેહતે હંય.
બદનમે ખુનમે રગરગમે જીનકે જોશ ઉલફત હય,
તહે ખંજર સિતમગરકે વોહી હલકુમ રેહતે હંય.
કોઇ કાસીદ નહિ મીલતા કે ખત પોંહચાય જાનાકો,
તંહે તકીયા કઇ નામે સદા મરકુમ રહેતે હંય.
તજલ્લીએ રૂખે અનવરસે તેરે ચાંદ હે રોશન,
ચમનમે ફુલ નિગહતસે તેરા મશમુમ રેહતે હંય.
નિજ્જારા આઇના કરતા હે રૂએ યારકા હરદમ,
મગર હમ યારકે દીદારસે મહરૂમ રેહતે હંય.
ઝમાનેને મુકદર કયા રકીબોંકે બનાએ હય,
ફક્ત હમારી યહાં ફુટે હુવે મકસુમ રેહતે હંય.
અદમસે જબ નીદા આઇ ચલો જલ્દી ઝરા હજરત,
નહિ આરી કોઇ રહેતા નહિ માસુમ રેહતે હંય.
ખુદાકા શુક્ર કરતે હય "ચમન" હમ સર ઝુકા અપના,
નહી ઝાલીમ કહાતે હય સદા મઝલુમ રહેતે હંય.

ગઝલ (૧૩૦).

મેરે રોને પર નહી હંસના તુઝે ગુલ ચાહીએ,
હાં સુનાના કુચ્છ મગર લફ્ઝે તહમ્મુલ ચાહીએ.
વોહ ખુલી ઝુલ્ફે પરીરૂ દેખલે ઓ બેહયા,
ઢાંપ લેના મુંહ તુઝે ફીલ હાલ સુમ્બુલ ચાહીએ.

યું સબા કેહને લગી સોતા હય વોહ નાઝુક બદન,
આશકો ઇતના નહી અબ શોર ઔર ગુલ ચાહીએ.
બારે ઇસયાંસે હમારા બોજ ભારી હય સેરાત,
તુટ ન જાએ નહી તાકત તુઝે પુલ ચાહીએ.
યું કહુંગા મેં ખુદાસે સોંપદે યે બુત મુઝે,
હુરકી ખ્વાહીશ ન પરીયોંકા તવસ્સુલ ચાહીએ.
કયસ કેહતા થા મેરી લયલા જુદાઇમે તેરી,
ને ચમન ને બાગબાં ને ગુલ ન બુલબુલ ચાહીએ.
સુનકે યે શોરે અઝાંકો દર્દ સરમે હો ગયા,
અએ મોઅઝઝન મયકશાંકો શોરે કુલકુલ ચાહીએ.
કયું પડે હો ફીક્રે ઝાદે રાહમે અએ આશકો,
રાહે ઉલફતમે ફ્કત ઝાદે તવક્કુલ ચાહીએ.
જબ દીયા સાકીને ભલકા કર મુઝે કૌસરકા નામ,
ફેંક કર કેહને લગા મેં સાગીરે મુલ ચાહીએ.
જબ પડા મે ફીક્રે ઇસલાહમે તો હાતફને કહા,
અએ "**ચમન**" ગઝલોંકે ઇસ લાસે તજઝમુલ ચાહીએ.

ગઝલ (૧૩૧).

ગુઝરતી હય જો ફુરકતમેં દીલે યાઅકુબસે પુછો,
મરઝકી શીદદતોંકો હઝરતે અયુબસે પુછો.
શએ વસ્લ અએ ચીરાગાં બીચમે આકર બના દો કુચ્છ,
હયા કયું કર કુચ્છ માનેઅ રૂએ મહબુબસે પુછો.
નીકાલા લફ્ઝ એક અયસા કે જીસ્સે અઓ જપર પહોંચા,
અનલહકકો મઝા મનસુરસે મસલુબસે પુછો.
હવાઓ ધુપ ઓર સાયા ઝરા એહસાનસે જાફર,
જલાતા કયું હય ફુરકતમેં મેરે મહબુબસે પુછો.
જો દેખા આઇના તસવીરકા તેરે તો મીલનેકા,
હુઇ રગબત હમે કયા કયા દીલ મરગુબસે પુછો.
ન પુછો જાકે ઉનસે જીનકો ઉલફતસે કીનારા હય,
મઝા હય વસ્લમેં વોહ તાલીબો મતલુબસે પુછો.

તુમ્હે જો પુછના હો અય "ચમન" વોહ પુછ લો લયકીન,
ન પુછો અહલે રાહતસે કીસી મકરૂબસે પુછો.

ગઝલ (૧૩૨).

સનમકે હીજરમેં લબસે ન બીસમીલ્લાહ નીકલતી હય,
હઝારો નાલએ શયવનસે ઠીંડી આહ નીકલતી હય.
ઝમીંકો ઝલઝલે હોતે હંય ઘર ટકરાએ જાતે હંય,
કભી ઝાલીમકે કુચેસે જો મેરી આહ નીકલતી હય.
ઝુકા સર આજ કદમોં પર તો કલ દેહલીઝ પર ઉનકા,
નઇ અપને લીએ હરરોઝ સીજદેગાહ નીકલતી હય.
સરે ગુરફા વોહ સોતા હય તુઝે દીદાર હય હાસીલ,
બડી કીસમત હય તેરી આરઝુ અએ ચાહ નીકલતી હય.
જો ભુલા રાહ તો મજનુંને જા પુછા ખીઝરસે યું,
મેરી લયલાકે મસકનકી કહાંસે રાહ નીકલતી હય.
કભી જો હમકલામ હોને લગા ઉસ શોખસે યારો,
ઝબાંસે બાત પેહલે રહમ કર લીલ્લાહ નીકલતી હય.
અદમસે તુમ્મે હસરત ઐકે આએ હંય યહાં દીલમે,
નહીં કુચ્છ આરઝુ દીલકી મેરે અલ્લાહ નીકલતી હય.
ગઝલ પડતે હંય જબ મેરી તો ફુરતે શવકમે આકર,
ઝબાંસે શાયકીંકે અએ "ચમન" વાહ વાહ નીકલતી હય.

ગઝલ (૧૩૩).

કીસી સુરત ઇલાજે દાગે હીજરાં હો નહી સકતા,
મસીહા વોહ મરઝ હય યે કે દરમાં હો નહી સકતા.
મનઅ કરતી હય કયું જલ્લાદકા ઘર ફુંક દેનેકી,
ભલા કયું કર યેહ તુજસે આહેસોઝાં હો નહી સકતા.

ચમકતી કત્લગાહ હય આજ કયસી ખુને આશકસે,
મુકાબીલ ખુનકે લાઅલે બદખશાં હો નહી સકતા.
મુસલમાં વોહ હય જો ચલતા હય રાહે રાસ્ત પર હરદમ,
ફક્ત કલમેકે પડનેસે મુસલમાં હો નહી સકતા.
ઝબહ કર છોડદી હય લાશ મેરી બેકફન કયું કર,
ભલા કાતીલ હમારા તુજસે સામાં હો નહી સકતા.
મુજે તસકીન દેતા હય જો ઘભરાતા હું વહશતમેં,
નીકાલું કયું તુજે દીલસે યે અરમાં હો નહી સકતા.
કહા મજનુંને અય ખય્યાત કયું આયા હય સીનેકો,
દુરૂસ્ત યે સુઝને કુદરતસે દામાં હો નહી સકતા.
પડે પાઉંમે છાલે હય નહી પાથરસે નીકલતા હું,
મેરે ઘરમે તેરા આના બયબાં હો નહી સકતા.
ઇધર હસરત ઇધર અરમાં ઉધર બયઠે ફિરીસ્તે હય,
મેરા મદફન અજલકે હાથ વયરાં હો નહી સકતા,
ગુનેહગારાને ઉલફતકો પેહના કર ઝુલ્ફકી બેડી,
મુકી ચયદ કર ઝકનમે અયસા ઝીંદા હો નહી સકતા.
ફરીશ્તોંકો સુનાએ શેઅર તો હંસ હંસકે વોહ બોલે,
"ચમન" જયસો કોઇ યારો સુખનદાં હો નહી સકતા.

ગઝલ (૧૩૪).

સબોંસે પેહલે કુએ યારમે જાતે તો હમ જાતે,
અગર તાકત થી ઉસ દરબારમે જાતે તો હમ જાતે.
ખરીદારીકો મેરી વોહ અગર યુસુફ લકા હોતા,
તો બીકને મીસરકે બાઝારમે જાતે તો હમ જાતે.
અગર પાઉમે તાકત થી તો લેને દાદ કાતીલકી,
સંભલ કર હુસ્નકી સરકારમેં જાતે તો હમ જાતે.
મતઅ કી બાગબાને જબ તો યે દીલને કહા અએ કાશ,
બજાએ આબ ઇન અશઆરમે જાતે તો હમ જાતે.

સનમકે હીજ્રમે રોતે બીસારત હો ગઇ ઝાએલ,
તજસ્સુસકો વહી કોહસારમે જાતે તો હમ જાતે.
મેરી જાનબ અગર વોહ દેખતે દીલને કહા એએ કાશ,
પલકકે તીરકે સુફારમે જાતે તો હમ જાતે.
બનાયા જાતા જો કબઝા હમારા તેગે હય દરકા,
તો દસ્તે હયદરે કરરારમે જાતે તો હમ જાતે.
ફકત મરનેકી દેરી હય વલે ઝાહીદ તેરે આગે,
કસમ હય જન્નતો અનહારમે જાતે તો હમ જાતે.
બનાએ આદમી શાના જો બનતા દસ્તે કુદરતસે,
તો માઅશુ કોંકે ઝુલફે તારમે જાતે તો હમ જાતે.
બના થા તાર જો મેરી રગોકા કયસી ખુબી થી,
હસીનાંને જહાંકે હારમે જાતે તો હમ જાતે.
ઘટાએ દેખલી તો શેખજી હમ તેરી મસજીદસે,
નીકલ કર મેહફીલે મયખ્વારમેં જાતે તો હમ જાતે.
તસવ્વુર જો બને થે હમ તો કયા કીસમત હમારી થી,
કઇ બારી દીલે દીલદારમે જાતે તો હમ જાતે.
પતા મીલતા અગર ઉસકા કે વોહ રેહતા હય ખારોંમેં,
ગુલોંકો છોડ કર ઉન ખારમેં જાતે તો હમ જાતે.
રેહા કરતા અગર સૈયાદ તો ફસ્લે બહારીમે,
ચહકનેકો "ચમન" ગુલઝારમે જાતે તો હમ જાતે.

ગઝલ (૧૩૫).

મયકશીમેં બયઠતા હય વોહ શરાબી કયું ન હો,
ગુલરૂખોંસે જો કે મીલતા હય ગુલાબી કયું ન હો.
હો અબસ બયઠે મેરે પેહલુમે દીલ અપના છુપા,
દીલ જો મીલતા હય સનમ ફીર બેહીજાબી કયું ન હો.
જબ ખબર પાઇ કે વોહ કરતા હય મેરા ઇનતેઝાર,
યારસી મીલનેકી ફીર હમકો શીતાબી કયું ન હો.
ઇશ્ક અપની રેહબરીકે વાસ્તે કાફીર હય શેખ,
છોડ દેતા હય જો રેહબર બેફીતાબી કયું ન હો.

ફોજ રેહતી હય જીલવમે આશકાકી બેહીસાબ,
હુસ્નકે અસવારકા બંદા રેકાબી કયું ન હો.
હાંકા કેહના પ્રીકમે હય ડાલતા અય દોસ્તો,
જો નહી કેહતા હય વોહ હાઝર જવાબી કયું ન હો.
રશ્ક કયું કરતે હો જબ ચલતા હય ઉસકે હુકમ પર,
પ્રીર ભલા કેહ દો "**ચમન**" પર બેએતાબી કયું ન હો.

ગઝલ (૧૩૬).

કોઇ દીલબર જો મીલ જાતા તો કયા હમકો ખુશી હોતી,
નહી કીસમત હય અયસી જો કીસીસે દીલલગી હોતી.
બહોતસે આઇને દેખે નહી ઉસમે તુઝે દેખા,
લગા લેતે વહીં સીનેસે જો સુરત તેરી હોતી.
ડરાતા કયું હય વાએઝ મયકશોંકો રોઝે મેહશરસે,
કયામત કલ જો હોની હો તો વોહ બેહતર અભી હોતી.
સીંયાહખાનેમે મેરે વોહ અગર રશ્કે કમર આતા,
હમારે ઘરમે યારો ચાર દીનકો ચાંદની હોતી.
કફસમે રૂહ જબ નીકલી તો બુલબુલને કહા રોકર,
યે બેહતર થા જો ગુલશનમે મેરી તુર્બત બની હોતી.
ન સુનતે વસ્ફ જો તેરા તો શવકે વસ્લ કયું હોતા,
મફીં ઇસ કલબે મેહઝુમે નહી હસરત કભી હોતી.
બનાએ દીલ જો છોટી કબ્ર હોતી મેરે પેહલુમેં,
કહીં અરમાન થા મદફુ કહીં હસરત દબી હોતી.
શબે પ્રુર્કતમેં મુજકો છોડ કર સબ ચલ ગએ અફસોસ,
અગર જો પાસ થી તસકીં તો અયસી બે બસી હોતી.
જો દેખે શીકલ ઉસકી હુરભી મેહજુબ હો જાએ,
ખીજલ ઉસ તક શોખકે આગે પરસ્તાંકી પરી હોતી.
દમે આખીર યેહ શૌકે શાએરીમે લબસે નીકલા થા,
બહોત લીખતે જો બાકી અએ "**ચમન**" યેહ ઝીંદગી હોતી.

ગઝલ (૧૩૭).

ઉસ સનમકી ઇનતેઝારી કયું ન હો,
હીજરમે યેહ બેકરારી કયું ન હો.
મનઅ કયું કરતે હો મુજકો દોસ્તો,
રાત દીન યેહ આહોઝારી કયું ન હો.
ગુલકી બારસ હો કફસ પર દો ઘડી,
બુલબુલો પર ગુલ નીસારી કયું ન હો.
દેખલો કાલી ઘટાઓંસે મેરી,
આસમાં પર સોગવારી કયું ન હો.
કોન થા શયતાન ઓર વોહ કયા હુવા,
અબ યેહ બોલો નુરનારી કયું ન હો.
આશકોંકી ઠંડી ઠંડી સાંસસે,
સર્દ યેહ બાદે બહારી કયું ન હો.
ઉસને હાથોસે જલાયા હય તુઝે,
નાઝ યેહ થા મએ મઝારી કયું ન હો.
નખલે ઉલફતમે લગાના હય સમર,
ચશ્મે તરકી આબશારી કયું ન હો.
સબ હુવે કુરબાન મકતલમેં તેરી,
અબ અએ કાતીલ મેરી બારી કયું ન હો.
ઇદકે દીન આએંગે કેહતે હંય વોહ,
અબ હંમેશા દીન શુમારી કયું ન હો.
યું તો આખીર યેહ ભી આદમઝાદ હય,
ઇસ ચમનકા બોજ ભારી કયું ન હો.

ગઝલ (૧૩૮).

નઝરકા તીર કીસ જાનીબ તુમ્હારા આજ ચલતા હય,
ખુદા કેહ કર તેરે કુચેસે યે આશક નીકલતા હય.

બુલંદોકો હુઇ પસ્તી ઓર પસ્તોંકો બુલંદી દી,
ઝમાના રંગ કયસા રોઝ યેહ તેરા બદલતા હય.
કોઇ બારી તો મેરે ખ્વાબમે આજા મસીહા તુ,
જીું શમએ મોમ યેહ આશક તેરે ગમમે પીગલતા હય.
ઓ યું નજાસને તોડા જેબાલોકો વોહ સચ્ચા હય,
નઝર લગનેસે મેરી દેખલો જોબન વોહ ઢલતા હય.
ગેઝાલોને કહા આપસમે કયસા ઇશ્ક હય વલ્લાહ,
લગી ઠોકર તો લયલા કેહકે મજનું વોહ સંભલતા હય.
લીખા હય જો મુકદ્દરમે હંમેશા પેશ આતા હય,
જો આયા વક્ત સરપર વોહ નહી હીકમતસે ટલતા હય.
કહા માના તેરા પીર ભી ખફા કયું મુજસે રેહતા હય,
દીલે નાદાન કયું મુજસે તુ હરદમ યું મચલતા હય.
જઝા કલ્લાહ હરદમ દાગ જો સીનેમે આતે હો,
નયા ગુલઝાર સીનેમે મેરે હરરોઝ ફુલતા હય.
શફ્કકત નાઝસે ઓર પ્યારસે હઝરત "**ચમન**" મેરે,
•જીસે કેહતે અસ્લમ હય વોહ મેરી ગોદીમે પલતા હય.

ગઝલ (૧૩૯).

વોહ ખાયા દાગ હય પયદા ન હમ હોતે તો બેહતર થા,
ઇસ એહલે દહરસે એહલે અદમ હોતે તો બેહતર થા.
મીટાએ કયું હવા મજનુંને બોલા બોસે લેનેકો,
કહી લયલાકે નાકેકે કદમ હોતે તો બેહતર થા.
કભી પરીયોંસે મીલતે ઓર કભી હુરોસે યારી થી,
ઝમીનો આસમાં મીલ કર બહમ હોતે તો બેહતર થા.
ગએ વોહ આપકે આનેસે અબ કયું કર બીગડતે હો,
સીફારીશકો મેરે દરદો અલમ હોતે તો બેહતર થા.
તુમ્હારે જામકે આગે હકીકત કયા ભલા ઉસકી,
અગર હમ તોડનેકો જામેજમ હોતે તો બેહતર થા.

હરએક પર દાઅવા કરતે હમકે ઇનકે હમ સતાએ હંય,
અદાલતમે તેરી લાખો સનમ હોતે તો બેહતર થા.
નઝર ભર જીસ તરફ દેખા સીતમગરકી નઝર આએ,
ઝમાનેમે કહીં બેહલે કરમ હોતે તો બેહતર થા.
કઝાકો દેખ કર કયું ભાગતે હો બેવફા હોકર,
મેરી બાલીપે બયઠે મરતે દમ હોતે તો બેહતર થા.
યેહ સચ હય મીસ્લે આશક રંગમે હંય ફુલ નરગીસકે,
કભી યેહ હય કે વોહ બારિશમે નમ હોતે તો બેહતર થા.
ગઝલ લીખનેકો મેરી રોઝ હાઝીર મેરી ખીદમતમે,
હઝારો અએ **"ચમન"** બેહલે કલમ હોતે તો બેહતર થા.

ગઝલ (૧૪૦).

કોઇ હસરત દીલે શયદાકી નીકાલી ન ગઇ,
કોઇ તદબીરસે કીસમત મેરી કાલી ન ગઇ.
કાન ભરતેથે તેરે જો વોહ દુઆસે મેરી,
સબ ગએ પર યેહ તેરે કાનકી બાલી ન ગઇ.
આઇભી રોતી હુઇ ઔર ગઇભી રોતી,
હસતી બુલબુલ તો ચમનસે કોઇ ચાલી ન ગઇ.
ધોતે મલતે ન કભી હાથસે કાતીલકે મેરે,
હશ્રવાલો યેહ મેરે ખુનકી લાલી ન ગઇ.
કભી દીવારસે ટકરાઇ કભી ગુરફેસે,
યું તો આશકકી નઝર દોસ્તો ખાલી ન ગઇ.
ગુલકે બદલે મેરી તુર્બતપે તેરે હાથોસે,
એક મુઠ્ઠીભી કભી ખાકકી ઢાલી ન ગઇ.
જબ ખીઝાં આઇ તો ગુલશનસે ગુલોને કી વફા,
બુલબુલાં રોતી ચલી ફુલકી ડાલી ન ગઇ.
ખુદ બ ખુદ બુજ ગએ હાલત ન મેરી દેખ શકે,
વોહ મુસીબત થી ચીરાગોસેભી ભાલી ન ગઇ.

જબસે દેખા તેરા અબરૂ શબ્બે દયજુર મે ભી,
મેરે દીલસે વોહ કભી શીકવે હીલાલી ન ગઇ.
સાથી સબ છોડ ગએ પર નહી છોડા ઇસને,
એક તુર્બતહી મેરી ચાહનેવાલી ન ગઇ.
બઝમે શાઅરામે "ચમન" બયઠે ચુપકે ચુપકે,
શેઅર કેહનેપે ઝબાં મેરી સંભાલી ન ગઇ.

ગઝલ (૧૪૧).

જો તેરે આશક હંય વોહ ખુલદે બરીંકો કયા કરે,
મુંહ જો તેરા દેખ લે મેહરે મોબીંકો કયા કરે.
યા જલાએ યા બહાએ યા દબાએ ખાકમેં,
તુ નહી મીલતા તો ફીર જાને હંઝીંકો કયા કરે.
હાથભી છુટે નહી હય જો નહી તેરી હય બુ,
સોસનો નરગીસ ગુલાબો યાસમીંકો કયા કરે.
મયકદેવાલે નહી મસજીદમે આએંગે કભી,
જોકે પોહચે આસમાં પર વોહ ઝમીંકો કયા કરે.
કેહતે હંય કે ચાંદ હય જલવા દીખાનેકે લીએ,
હા જો પરદેમે છુપે ઉસ મેહજબીંકો કયા કરે.
જબ જવાબ ઉસને દીયા તો મેરે કાનોને કહા,
હાં નહી લબસે નીકલતી ઇસ નહીંકો કયા કરે.
પાસ રહેતા હય વોહ શાહરગ કે મગર દેખા નહી,
દુરસે દેખા તો અચ્છા થા કરીંકો કયા કરે.
મેરે છુનેસે હય કેહતા દર્દ હાથોમે હુવા,
યે નઝાકત જીસમે હો ઉસ નાઝનીંકો કયા કરે.
જીસકી સુરત દેખકે આકીલભી દીવાના બને,
સચ યેહ કેહ દો દોસ્તો અયસે હસીંકો કયા કરે.
તુ નહી આયા જો ઘર મેરે તો તેરી હીજરકા,
ગમ હુવા દીલમે મકીં અયસે મકીંકો કયા કરે.

જો સમજતે હંય વોહ કેહતે હંય બજા લયકીન "**ચમન**",
જો ખુશામદસે કહે ઉસ આફ્રરીં કો કયા કરે.

ગઝલ (૧૪૨).

ગુલો ગુનચા શીગુફ્તા હો રહે હંય સેહને ગુલશનમે,
બહારે કયા '**ચમન**' હમ દેખતે હંય માહે સાવનમે.
મીલા હય આજ વોહ હમકો નહી પરીયોંકી ખ્વાહીશ હય,
લગા દે આગ અય અલ્લાહ અભી હું રોકે જોબનમે.
હુઈ કયસી હય તેઝી સુઝનો ખય્યાત દાગેકી,
રફુ પર કયા રફુ હોતે રહે હંય મેરે દામનમે.
ગુલીસ્તાં હો મુબારક બાદ અબ નગમાં સુના કીજો,
રેહા હોકર કફ્સસે બુલબુલે આઈ નશેમનમે.
અગર તદબીર યેહ હોવે દેમાગે યાર તક પોંહચુ,
બરંગે બુ રહું જો બાઅદ મુર્દન ફુલ સોસનમે.
ફ્રરીશ્તે કરતે હંય કુચ્છ કેહ નહીં ઉનકી મે સુનતા હું,
લગા રેહતા હય કયા ઝગડા હમેંશા મેરે મદફ્નમે.
અદમમે જાકે પોંહચું તો અલમસે છુટ જાઉં મે,
મુસાફ્રર જો કે હય આરામ પાતા હય વોહ મસકનમે.
અરે હદદાદ ઉનકે ઝુલ્ફકી ઝંજીર પેહના દે,
જકડતા કયું હય અએ ઝાલીમ મુઝે ઝંજીરે આહનમે.
દમે પુરસીશ કયામતમે હમારે હાથ યુ બોલે,
"**ચમન**" ને હાલી ખેલીથી પરીરૂયોંસે ફ્રાગનમે.

ગઝલ (૧૪૩).

જામે મયનાબ પીલાદે તુ ખુદારા સાકી,
ખ્વાહીશે મયસે જો મરતે હંય જીલાદે સાકી.

નીશા અયસા હય ચડા કુચ્છ ન લબોંકી હય ખબર,
રહમ કર લબસે તુ સાગીર યે પીલાદે સાકી.
મયસે બેહોશ હંય યા મર ગયે મયખ્વાર ભલા,
ઇસ ખબરકે લીએ શાનોકો હીલાદે સાકી.
ફુલ મુરઝાએ હંય ગુલશનમે ખીઝાં આનેસે,
કુચ્છ છીડક કર તુ બીચારોંકો જીલાદે સાકી.
પીકે બેહોશ હો કપડેભી ઉન્હુંને ફાડે,
કોઈ દરઝીકો મંગા કર તુ સીલાદે સાકી.
ખાલી મય પીનેસે લીઝઝત ન હમે આતી હય,
કુચ્છ કબાબોંકો બના કર તુ ખીલાદે સાકી.
આએ થે પીનેકો લયકીન ગએ પ્યાસે વલ્લાહ,
મયકદા જામકો શીશીકો જલાદે સાકી.
વોહ જહન્નમમે ગએ પી ઔર પીલાદે ભર કર,
ઝાહેદોંકો તુ અભી છોડ ગીલાદે સાકી.
વોહ હય એહસાન કીયા જો ન "**ચમન**" સે હો અદા,
જીસકો કેહતે હંય ખુદા તુજકો સીલાદે સાકી.

ગઝલ (૧૪૪).

હમારે વાસ્તે હરદમ નઇ તાઅઝીર હોતી હય,
કભી બોસોંકી સયલી ઝુલ્ફકી ઝંજીર હોતી હય.
બડહુ કયું કર મે આગે અબ ગલીમેં યારકી આ કર,
ઝમીને પયર પકડે ખાક દામનગીર હોતી હય.
વોહ દેખા ખ્વાબ હય ઇમશબ ગયા જો પુછને ઉનસે,
કહા યુસુફને યેહ મુજસે નહી તાઅબીર હોતી હય.
સદા, સલ્લેઅલાકી લબસે આતી હય શહીદોંકે,
અલમ મકતલમેં જબ સરપર મેરે શમશીર હોતી હય.
ઝમાનેમે જીધર દેખા ઉધર પયસેકી ઇઝઝત યહ,
અગર અશરાફ બેઝર હો નહી તવકીર હોતી હય.

શરહ કુરઆનકી હો જાએગી લયકીન જનાબે શેખ,
કીતાબે ઇશ્કકી હરગીઝ નહી તફસીર હોતી હય.
મકાં કયું ઢુંઢને જાઉં મેં મજલીસકા અરે લોગો,
મેરે દીલમે હમેશા મજલીસે શબ્બીર હોતી હય.
ન ખંજર હય ન ભાલા હય મગર ઉનકે ઇશારોસે,
હમારે કત્લકી કુચ્છ ઔરહી તદબીર હોતી હય.
યહી ગમ હય મુજે જાતા હું મે જબ ઉનકી મેહફીલમે,
રકીબોંકે તરાહ મેરી નહી તવકીર હોતી હય.
ખબર મરનેકી મેરીકો ન હાજત તારો ખતકી હય,
ખબર અપની હવાકે હાથસે તશહીર હોતી હય.
ગુઝર ગઇ ઉમ્ર સારી પર ન તેરે હાથસે કેહ દે,
મુસવર કયું નહી તૈયાર વોહ તસવીર હોતી હય.
"ચમન" યે શાએરીકે શવકને મજનુ બનાયા હય,
સીવાએ શાએરકે કોઇ નહી તકરીર હોતી હય.

ગઝલ (૧૪૫).

હઝારો વાઅદે કરકે ફીર મુકર જાના નહી અચ્છા,
મેરે ઘર આતે આતે ઘરકો ફીર જાના નહી અચ્છા.
મેરી ગીલકા બના સાગર ગયા જો હાથમેં ઉનકે,
લગા કર મુંહસે વોહ બોલે યેહ પયમાના નહી અચ્છા.
ગીઝા કુચ્છ ઔરહી મીલતી નહી મંય કયા કરૂં યારો,
યેહ કેહતે હંય મસીહા રોઝ ગમ ખાના નહી અચ્છા.
વોહ ગોરીસ્તાંસે જબ નીકલે તો કબરોને સુનાયા યેહ,
બીલા ઠોકર લગાનેકે ગુઝર જાના નહી અચ્છા.
પરીરૂયોંકે ઝુલ્ફોંકી અકેલા સયર કરતા હય,
મુઝે હમરાહ નહી લેતા હય યેહ શાના નહી અચ્છા.
સબા રસ્તા તેરા લે કયું ખડી હય સામને આ કર,
કીસીકી આહ સુન્નેકો ઠહર જાના નહી અચ્છા.

બુતોંકી **સયર** કરનેસે ખુદાકી યાદ આતી હય,
અબસ યેહ શેખ કેહતા હય કે બુતખાના નહી અચ્છા.
જો દેખે ઔરકે તોહફે તો હંસતે થે મગર અફસોસ,
મેરા દીલ દેખકે બોલે યે નઝરાના નહી અચ્છા.
હમે વોહ મયકદા ભાતા હય જીસમે યાર સાકી હય,
અગર સાકી નહી હય વોહ તો મયખાના નહી અચ્છા.
ખીઝરસે બોલા મજનું આપ કયું જંગલમે રેહતે હો,
તુમ્હારે વાસ્તે હઝરત યેહ વયરાના નહી અચ્છા.
અરે યેહ બુલબુલો સોચો વફાદારી નહી હય યેહ,
ખીઝાંમે છોડ કર ગુલશનકો ઉડ જાના નહી અચ્છા.
ગુલોંકો બેવન કરકે કીસી મેહરૂકી ગરદનમેં,
રકીબોં યેહ તુમ્હારા હાર પેહનાના નહી અચ્છા.
"**ચમન**" હસરત નીકલ જાએ તો મરના હો તો બેહતર હો,
ન નીકલી આરઝુ દીલકી તો મર જાના નહી અચ્છા.

ગઝલ (૧૪૬).

ન ચશમોકો ન કાનોકો કભી બેકાર રખતે હંય,
સદા સુનનેકી ચાહત હસરતે દીદાર રખતે હંય.
રકીબોંકે મઝારો પર ચડાએ ફુલ નાઝોંસે,
એવઝ ફુલોંકે તુર્બત પર મેરી વોહ ખાર રખતે હંય.
નહી કુચ્છ બોજ ભી કયા ભુલ ગયા ફુરકતમે કેહતે હંય,
જનાઝા જબ મેરા કાંધે પે અપને યાર રખતે હંય.
કીલઅ કયું કર ન હોગા ફતહ હમસે શેહરે ઉલફતકા,
મુસલ્લહ ફોજ અરમાંનોકી હમ તૈયાર રખતે હંય.
તુરાબે કુચએ જાનાકો હમ ખાકે શફા સમઝે,
મીટાને દરદે સરકો સરપે વોહ હરબાર રખતે હંય.
ગલીમેં ઇસકી રેહને દો ઉઠાતે કયું હો અય યારો,
જુદા દારૂસશફાસે કબ ભલા બીમાર રખતે હંય.

સીવા અલ્લાહકે અપના "ચમન" કોઇ નહી વલ્લાહ,
નહી ઇસ દહરે ફાનીમે કરાબતદાર રખતે હંય.

ગઝલ (૧૪૭).

વોહ દેખા આજ અલબેલા કે જીસપર જાન કુરબાં હય,
હકીકત જાનકી કયા હય મેરા ઇમાન કુરબાં હય.
જનાબે ગમ ઝીયાફત ખુબ કી હય ઇસ મુસાફરકી,
ઝહે મેહમાં નવાઝી તુમપે યેહ મેહમાન કુરબાં હય.
નહી કુચ્છ ફીક્ર હય ઇસકી મુબે જાઓ મુબે જાઓ,
અરે યારો તુમ્હારે પર મેરા દામાન કુરબાં હય.
હમારા વોહ સનમ હય જીસકે આગે હુર શરમાએ,
વોહ રખતા હુસ્ન હય જીસપર ખુદાકી શાન કુરબાં હય.
યેહ દેખા આખરશ દોનો મોહોબતસે નહી ખાલી,
યેહ દીલ તુજપે ફીદા હય દીલપે યેહ પયકાન કુરબાં હય.
દીયા હય ઔજ કયા તુને મેરે ઘરમે કદમ રખ કર,
હમારી જોંપડી પર ખુલ્દકા અયવાન કુરબાં હય.
સવારી ઉસ પરીરૂકી જો આતે ખુલ્દમે દેખી,
વહીં બીસમલ બજાં હુરે હુવા રીઝવાન કુરબાં હય.
ઝુલયખાં થી ફીદા યુસુફપે લયલા પર તસદદુક કયસ,
તેરી સુરત હય જીસપર સુરતુર્ રહમાન કુરબાં હય.
ઝબાં સદકે ઝફર પર હાથ ફીદયે બી હે મુનસકે,
"ચમન" યેહ દાગકે ઉપર મેરા દીવાન કુરબાં હય.

ગઝલ (૧૪૮).

યારકો મેરે આજકલ જોરો જફાસે કામ હય,
વોહ જો અગર હય બેવફા હમકો વફાસે કામ હય.

મુંહસે નીકાબ ખોલ દો અબ તો ખુદાકે વાસ્તે,
વસ્લકી શબકો અએ સનમ નાઝો અદાસે કામ હય.
આજ તો અપની દોસ્તો શર્મ રખી હય તાકપર,
રોઝે શુમારકો મગર શરમો હયાસે કામ હય.
ઝરકે નહી હય મોરહમ રાતકો છુપકે આએ હંય,
હમકો ફકત અએ નાઝની દુઝદે હીનાસે કામ હય.
હુરેંસે કુચ્છ ગરઝ નહી પરયોંકી ઇશતેહા નહી,
હમકો ફકત અએ મેહઝબીં તેરી લકાસે કામ હય.
કેહતા હય ઝુલ્ફકો ન છેડ તુ ન કહીં તમામ હો,
યારકી કયા સુનુ મુઝે કાલીં બલાસે કામ હય.
હીજ્રમે અબ ખરાબ હું જીના નહી મુઝે પસંદ,
ઝીંદગી તુ યહાંસે જા મુજકો કઝાસે કામ હય.
તેરી રસાઇ જલ્દ હો અયસા નહી યકીં મુંઝે,
કાસીદા કયા કરૂં તુઝે મુઝકો હવાસે કામ હય.
પુછો ઝરા યેહ દોસ્તો! કયું વોહ સીરહાને હય ખડા,
હમકો તબીબસે ગરઝ ન ઉસકી દવાસે કામ હય.
પરવા નહી કીસીકી હય ઉસકી નીગાહે લુત્ફ હો,
ઔરોંસે કયા ગરઝ "ચમન" હમકો ખુદાસે કામ હય.

ગઝલ (૧૪૯).

હસ્તીએ ફાનીકો જબ દેખા તો આખર ખાક હય,
ગુલશનો મેહલો મકાનો ઔર ઘર દર ખાક હય.
જબ નઝર કી કબ્ર પર તો લબ પર મેરે આ ગયા,
શહનશાહે હીંદ જો થા સોહી અકબર ખાક હય.
કાસએ સરકો જો દેખા ઉસસે મે કેહને લગા,
કયું પડી હય તેરે મુંહમે અય સીકંદર ખાક હય.
મયકશો સોચો ઝરા તુમ ખાકમે મીલ જાઓગે,
મયકદા મય શીશઓ સાકીયો સાગર ખાક હય.

ગુલસે નીસબત જીસકો રૂખકો દેતે હો અએ દોસ્તો,
ગૌરસે દેખા તો આખીર વોહ ગુલેતર ખાક હય.
રેહબરી કયું કર ફીસીકી માનલું અએ દોસ્તો,
યેહ ખબર હય જબકે આખીરકો યેહ રહબર ખાક હય.
કત્લ કરનેકો મેરે હથયાર કયું બાંધે હય તુ,
યેહ સીપર ઔર તીર ભાલા ઔર ખંજર ખાક હય.
કયા લીબાસે ફાખેરાહ કયા ઝેબરે નુકરા તીલા,
જવહરો લાઅલો ગોહર મરજાનો પથ્થર ખાક હય.
પાક દરગાહેં જીસે કેહતે હંય વોહ આખીર ફના,
દયર ઔર કાઅબા કલીસા ઔર મંદીર ખાક હય.
શાહ કયા નવ્વાબ કયા ઝરદાર કયા સરદાર કયા,
બેહતરો બદતર તવંગર ઔર કમતર ખાક હય.
અય ફીરીશ્તો કયું રકમ કરતે હો અઅમાલે "**ચમન.**"
જાનતે હો યેહ કે આખીરકો યેહ દફતર ખાક હય.

ગઝલ (૧૫૦).

ન રોનેસે ન બોનેસે ન ઝારીસે સમજતે હંય,
મનાનેકી ન કુચ્છ બાતે હમારીસે સમજતે હંય.
ચમક જબ બર્કકી દેખી તો બોલે હઝરતે મજનું,
નીકલ આએ કહીં લયલા અમારીસે સમજતે હંય.
ઝરા ખામોશ હોજા સંગદીલ હય વોહ ન માનેંગે,
દીલે નાદાં કહીં વોહ બેકરારીસે સમજતે હંય.
અરે સૈયાદ ક્યું કર જુઠ કેહતા હય ગરીબોંસે,
શીગુફતા ગુલ હુએ બાદે બહારીસે સમજતે હંય.
હુઈ બારીશ વોહ અસકોંકી કે જીસસે વોહ ખાજલ હો કર,
જનાબે અબ્ર આકર આબશારીસે સમજતે હંય.
"**ચમન**" ઈસ જુઝબએ દીલસે મુજે હોતા હય યેહ માઅલુમ,
મીલેગા આજ વોહ યેહ ઈનતેઝારીસે સમજતે હંય.

ગઝલ (૧૫૧).

બારે નાલોંસે મેરે ચરખે કાહન ટુટ ગયા,
દેખ સદમેકો મેરે કદમે મહન ટુટ ગયા.
હુરેં આઇ તો વહીં હાથ બડહે તુર્બતમેં,
ઉનસે મીલનેકે લીએ બંદે કફન ટુટ ગયા.
યેહ ચહા જબ ન સુની દીલમે જલન ઉસકે હુઇ,
બુલબુલો હીજમે તુમ્હારેમે વતન ટુટ ગયા.
વોહ કીએ નાઅલેકે હુરોંમેં કયામત થી બયા,
ઉસકે સુનનેસે હરએક કસરે અદન ટુટ ગયા.
બુએ ગેસુએ પરીરૂને ગઝબ ઉસપે કીયા,
સામને આકે દીલે મુશ્કે ખુતન ટુટ ગયા.
ઓસે લેનેકો કદમકે તેરે અય હુર લકા,
ઝુકતે ઝુકતેહી હરએક શજે "ચમન" ટુટ ગયા.
મુદ્દતોંસે થી દુઆએં સો હુઇ વોહ મકબુલ,
શુક્ર સદ શુક્ર દરે માહે ઝકન ટુટ ગયા.
રખતા એ અજાઝ વોહ હું જો કરે બદગોઇ મેરી,
ઉસને જો કુચ્છભી કહા ઉસકા દહન ટુટ ગયા.
અયસા બીસ્તરપે તડપતા રહા રાતોંકો મુદામ,
લોટતે લોટતે બીસ્તરપે બદન ટુટ ગયા.
અએ મઝામીન કહો કયું નહી હોતે હો તમામ,
લીખતે લીખતે હી તુમ્હે દસ્તે "ચમન" ટુટ ગયા.

ગઝલ (૧૫૨).

દીલબર તેરે વીસાલકી દીલમે ઉમંગ હય,
આજા ખુદાકે વાસ્તે કીયું કર દીરંગ હય.
અપની લડાઈ ઔર કીસીસે નહી મગર,
મુર્ગે સહરસે ઔર મોઅઝઝનસે જંગ હય.

કર દે રેહા તો સુએ વતન ઉડ ચલું શીતાબ,
સૈયાદ અબ કફસમે મેરા હાલ તંગ હય.
બહમન તુજે જો ગુસ્લ હય કરના તો કર લે આ,
મયકા નહી ગીલાસ યેહ દરયાએ ગંગ હય.
અયસા ગુલાથા હીજ્રમે બોલા તબીબ યું,
સોતા હય યા કોઇ નહી ખાલી પલંગ હય.
લાલાકા ફુલ દેખકે કયું કર હો શાદ શાદ,
સુરખી નહી યેહ ખુને શહીદોંકા રંગ હય.
બેહલાનેકો "**ચમન**"કા દીલે ઝાર ફીરીસ્તે,
તુર્બતમે હાથમે લીએ મરદંગો ચંગ હય.

ગઝલ (૧૫૩).

ગીઝા કુચ્છ ઔરહી મીલતી નહી ગમ નોશ કરતે હંય,
જહાંકે જો અલમ હંય વોહ સભી બરદોશ કરતે હંય.
ખુદા જાને હમારી કયા તબીઅત હય અરે સાકી,
જનાબે મય કભી હમકો નહીં મદહોશ કરતે હંય.
હવાકે સર્દ ઝોંકે કરતે હંય એહસાં શબે હીજરાં,
તસલ્લી આકે દેતે હંય કભી ખામોશ કરતે હંય.
હમારા જોશે ઉલ્ફત :દેખકર હંસતે હો કયું યારો,
યેહ સુન કર નામ ઉલ્ફતકા સમંદર જોશ કરતે હંય.
ન કાઅબેમે ન મંદીરમે કભી ઝુકતે ઉન્હે દેખા,
જો આશક હંય વોહ સીજદા બર તેરી પાપોશ કરતે હંય.
અંધેરી શબ નહી હય યેહ જુદાઇમે કમરકી હાં,
જનાબે આસમાં ઘભરાકે અસવદ પોશ કરતે હંય.
દીખાકર જલ્વએ ઝેબા કીયા હુશ્યાર હય હમકો,
ઝલક દીખલાકે મુસાકો મગર બેહોશ કરતે હંય.
બહોત રંજો અલમ આએ "**ચમન**" કે સામને લેયકીન,
અસદકા સામના આકર કહીં ખરગોશ કરતે હંય.

ગઝલ (૧૫૪).

જોકે કુચ્છ હય પાસ મેરે વોહ હય દીલબર આપકા,
ઘર તુમ્હારા દીલ તુમ્હારા ઔર હય સર આપકા.
મયકદેસે કામ અપના હય નહી છેડો મુઝે,
કયા કરૂં મેં ઝાહેદો વોહ હોઝે કવસર આપકા.
આંસુઓકે મોતીયોકા આબ ઔર રંગ ઔર હય,
અએ સદફ જલ જાએ જીસકો દેખ ગૌહર આપકા.
રેહબરીકે વાસ્તે કાફી હય ઇશ્કે યાર બસ,
કામ કુચ્છ મુજકો નહી હય જાઓ રેહબર આપકા.
અશ્કકા વોહ સયલ નીકલા આજ ચશ્મોંસે મેરી,
બેહ ન જાઓ તુમ કહીં ડર હય સમંદર આપકા.
આસમાં વોહ નુર હય દીલબરકે રૂએ પાકકા,
દેખનેસે જીસકે ગીર જાતા હય અખતર આપકા.
કયા ઇલાજે નાતવાં હોએગા તુમસે અય તબીબ,
હો ગયા હય યું મર્ઝસે રંગ અસફર આપકા.
કલ ખુદા જાનેકે કીસકે દીલમે સોઝશ હોએગી,
હઝરતે દીલ સુન રહા હું આજ મરમર આપકા.
આહે સોઝાંસે મેરી મકતલ ન જલ જાએ કહીં,
ટુટ જાએગા મેરે નાલોંસે ખંજર આપકા.
ધુલતે ધુલતે ઇસ્તખ્વાહી રહે ગએ હંય છોડદો,
ચલ નહી સકતા હય અએ ફસ્સાદ નશ્તર આપકા.
દેખ મત દસ્તે હીનાઈ ડાલ દે મુહં પર નીકાબ,
અએ શફક મીટ જાએગા યેહ હંગે અહમર આપકા.
કયા ખુશી મજનું હુવા જબ યેહ સુના જલદી ચલો,
રખ દીયા હય કુચએ લયલાંમે બીસ્તર આપકા.
ચયનસે સોતા રહુંગા હશ્ર તક ફીર યા અલી,
કબ્રમે જબ દેખલુંગા રૂએ અનવર આપકા.
ખાકમે મીલ કર ન ભુલે યાદ કેહતે હંય ઇસે,
બાદ મુર્દન ભી રહા હરદમ તસવ્વુર આપકા.

ના કીસકી યાદ રેહતી હય દીલે પુર દર્દમે,
ઝીક્ર લબપર આ રહા હય રોઝ અકસર આપકા.
કયા હય મઝલુમી તુમ્હારી સૈયદી મેહશર તલક,
ગમ ઝમાનેમેં રહા સીખતે પયગમ્બર આપકા.
કયા ભલા દેખા કીસીકે આરીઝે ગુલરંગકો,
રંગ ફક કયું હો ગયા હય અએ ગુલેતર આપકા.
દેખ કર દીવાન પડ કર શેઅર હોતે હંય અજબ,
વસ્ફ કરતા હય "ચમન" હરએક સુખનવર આપકા.

ગઝલ (૧૫૫).

કીસકા અરમાન કીયા કરતે હંય,
સીના બીરયાન કીયા કરતે હંય.
કત્લકી કીસકી તૈયારી હય કહો,
સાફ મયદાન કીયા કરતે હંય.
કયું નહી ડર તુમ્હે જુઠે જુઠે,
અહદો પયમાન કીયા કરતે હંય.
નહી માઆલુમ રકીબોંપે મગર,
રોઝ એહસાન કીયા કરતે હંય.
એકલી હોતી હય લયકીન તેરા,
હીજ્રમે ધ્યાન કીયા કરતે હંય.
છોડ કર દીલકા હય જાતે અરમાં,
ખાના વયરાન કીયા કરતે હંય.
લોટ મકતલમે તેરી આ કાતીલ,
જાન કુરબાન કીયા કરતે હંય.
કભી નાલે કભી શેવનમેં રહે,
કુચ્છ તો અએ જાન કીયા કરતે હંય.
મુસહફે રૂખપે તેરે અએ જાના,
સદકે કુરઆન કીયા કરતે હંય.

નહી માઅલુમ થા જન્નતમેંભી,
યુંહી દરબાન ક્યા કરતે હંય.
જોશે વેહશત જો સીવા હોતા હય,
ચાક દામાન કીયા કરતે હંય.
એક તો ખતમ હુવા અબ તો "ચમન",
ઓર દીવાન કીયા કરતે હંય.

ગઝલ (૧૫૬).

મેહંમદ મુસ્તુફાકી દો જહાંમે કયસી શોહરત હય,
બશર પર ઓર મલાયક પર હુઈ વાજીબ ઇનાઅત હંય.
રહે ભુખે નબી ખુદ આપ ખીલાયા જાકે ઔરોંકો,
કટારેં દેદી સાએલકો અલીકી યેહ સખાવત હય.
ગુન્હેગારોંને ઉમ્મતસે કહેંગે હશ્રમેં હઝરત,
ચલે આઓ ચલે આઓ ખુલા યેહ બાબે જન્નત હય.
રૂખે પુરનુર હઝરતકી મે તશબીહ દે નહી સકતા,
ચમક બીજલીમેં અયસી હંય ન ગુલમેં અયસી રંગત હય.
કયામતમે મુસલમાનો યેહ લબપે હોગા હઝરતકે,
ખુદાયા મેરી ઉમ્મત હય ખુદાયા મેરી ઉમ્મત હય.
મોહંમદ નામ સુનકર કયા મઝા આતા હય અએ યારો,
ફીદા ઇસ મીમકે કયસી રહી ઇસમે લતાફત હય.
બુલાલો પાસ અપને યા દીખાદો ખ્વાબમેં સુરત,
નબીજી હીજ્ર સેહનેકી નહી બંદેમેં તાકત હય.
કીયા કરતા હું યાદે અહમદે મુખ્તાર પલપલમેં,
તસવ્વુરમેં ખડી નઝરોંકે આગે ઉનકી સુરત હય.
ગમે હસનયનમેં આંખોસે જીનકી અશ્ક બરસેં હય,
બરસતા કબ્ર પર ઉનકી હંમેશા અબ્રે રહમત હય.
પડે હંય દુર બદ કીસમતસે રોઝે પાક હઝરતસે,
ચલે જાતે હંય યસરબકો કે જીનકી અચ્છી કીસમત હય.

ફીદા હય જાન મેરી ફાતેમહ ખાતીન જન્નત પર,
કે જીનકે બત્ને અકદસસેહી બાકી ઇમામત હંય.
"ચમન" હમકો નહી કુચ્છ ખોફ રેહતા મરને જીનેકા,
અલી મર્દકે હામી હંય નબી ખેહરે અયાદત હય.

ગઝલ (૧૫૭).

મેં તડપતા હું મેરે યુસુફે સાની આ જા,
ઝીંદગી જો હય તુજે મેરી બચાની આ જા.
મનઅ જો મુજકો કરે ડરમે દીલાઉ ઉનકો,
ઉનકે દીલકા તુ અરે રાઝે નેહાની આ જા.
કોઇ અયસા નહી જીસસે કહું ગુઝરી મેરી,
સુનનેકો ચાંદ ઝરા મેરી કહાની આ જા.
કીસ તરહ હીજ્રમેં રેહતે હંય બતા દે મજનું,
નહી આતી હય મુજે શીકલ બનાની આ જા.
નહી માઅલુમ કહાં તુ ગઇ પીરી આઇ,
તુઝકો દેતા હું કસમ મેરી જવાની આ જા.
ચલતે ચલતે હું થકા અબતો ખુદાકી ખાતેર,
મનઝીલે રાહે મોહોબ્બતકી નીશાની આ જા.
ઠોકરે યાર નહી મનઅ હંય કરતે તુજકો,
સુરતે નકસ જો તુર્બત હય મીટાની આ જા.
જો રહે પાસ "ચમન" કે તો સુનાએંગે ગઝલ,
કયું ચલી જાતી હય અએ ઉમ્ર દીવાની આ જા.

ગઝલ (૧૫૮).

જો કરતી આહે આશક હય વોહ પુછો આસમાનોંસે,
શબે ફુરકતમેં કયા કરતે હંય વોહ પુછો મકાનોંસે.

ફનાકે બાઅદ ઝેરે ખાક ફુરકતમે પરીરૂકી,
કીએ નાલે થે કયા પુછો મેરે કુરઆનખ્વાનોંસે.
જીસે દેખા ઉસે હય દોસ્ત પાયા અપને મતલબકા,
મોહબ્બત પાક રૂખસત હો ગઇ યારો ઝમાનોંસે.
જો કુચ્છ એહસાન કરકે યાદ દીલવાતે હંય પલપલમે,
ગરઝ હય મેહરસે ઉનકી ન અયસે મેહરબાનોંસે.
હુવા હય કયું યેહ સવદા ઔર હય કયું સરકો ટકરાતે,
હકીકત પુછ્તા કોઇ નહી તેરે દીવાનોંસે.
વોહ નીકલેગી જીગરસે આહ જલા દેગી ચમન સારા,
અએ મુરગાને ચમન ઉડજાઓ અપને આશયાનોંસે.
કહાં હય કબ બુલબુલકી પતા જો ચાહતે ઉસકા,
ગુલે લાલાસે વોહ પુછો ન પુછો બાગબાનોંસે.
ભરા હય ઝેહર દીલમે વોહ નીકાલો ઝાહેદો પેહલે,
અબસ કાલી હય પેશાની નમાઝોંકે દોગાનોંસે.
સુકાને હીજ્ર બનવા કર ઉઠા કર સબ્રકા લંગર,
ચલાઉ ઇશ્કકી કીસ્તીકો ગમકે બાદબાનોંસે.
લીસાને તલ્ખ સુન સુનકર ખુદાયા તંગ આયા હું,
કોઇ દીન ગુફતગુ હોતી નહી શીરીં ઝબાનોંસે.
હુવે તૈયાર ઉડનેકો ભલા કયું મુર્ગે દીલ કેહદો,
નહી કયા સયર હોતે હો મેરે અશકોકે દાનોંસે.
મેરી કાતીલ ગઝલ સુનકર "ચમન" યેહ લોગ કેહતે હંય,
યેહ મીસરે હંય કે તલવારેં નીકલ આઇ મ્યાનોંસે.
ફસારતસે ખુદાકા શુક્ર મેરે સુન્નેવાલોંકો,
હય આતા હાલ મેહફીલમેં "ચમન" મેરે બયાનોંસે.

ગઝલ (૧૫૯).

સુનકે નામે યાર યારો કયા મઝા પાતે હય હમ,
દેખનેકો આજ ઉસ મેહબુબકો જાતે હંય હમ.

બાઅદે મુર્દન કબ્રમેં હંય દીલપે છુરીયાં ચલ રહી,
સુરતે કાતીલકો ઉસ દમ ધ્યાનમે લાતે હંય હમ.
કયસેહી મજનુ થા જો ફુરકત ઉઠા કર મર ગયા,
બારે ઉલ્ફત પુશ્તસે ફુરકતકી ઉઠવાતે હંય હમ.
દુશ્મનીકો છોડ કર ઉલ્ફતસે આપસમે રહો,
બુલબુલોંકો ઔર બીઝાંકો ગુલકો સમજાતે હંય હમ.
રાહમે મીલતે હંય જબ લેતે હંય સર અપના ઝુકા,
વાઅદએ દીદાર ઉસ દમ યાદ દીલવાતે હંય હમ.
મેરે ઇસ્તીકબાલકો આ કર મકાં સારા ઝુકા,
મેહફીલે જાનામે ઉસ દમ નાઝસે જાતે હંય હમ.
હો ગઇ અપની તૈયારી ઇસ રીયાઝે દહરસે,
કાફેલેવાલો ઠહેર જાઓ ઝરા આતે હંય હમ.
મનઅ કરતા હય જો દરબાં હમકો ઉસકા ડર નહીં,
ખ્વાબમે ઉસ શોખકે ઘર રોજ ઉઠ જાતે હંય હમ.
હીજ્રકી શબ કેહતે હંય અરમાં હમારે ચુપ રહો,
નાલએ પએહમ તેરે સુનસુનકે ગભરાતે હંય હમ.
સબ્ર કર બસ સબ્ર હર પત્થરસે આતી હંય સદા,
સરકો દીવારોંસે જબ રોરોકે ટકરાતે હંય હમ.
જો તુમે હો પૂછના વોહ પૂછલેના કલ મગર,
રાત પેહલી હય ફીરીશ્તો જાઓ ગભરાતે હંય હમ.
અપની ગઝલોસે સિવા ઓરોંકી ગઝલે હંય પસંદ,
ઈસલીયે કમ અય "**ચમન**" અપની ગઝલ ગાતે હંય હમ.

ગઝલ (૧૬૦).

હીજ્રકે સદમેસે મેરા યાર જલ જાતા હય દીલ,
ગેહ તડપતા હય કભી ગારી સંભલ જાતા હય દીલ.
ઘુલતે ઘુલતે ફુરકતે જાનામેં દેખો દોસ્તો,
ખુન હોકર ચશ્મસે મેરી નિકલ જાતા હય દીલ.

હય અબસ શિકવા તેરા ફીસ્તા હય ઉનકી જાલમેં,
કયું તો પેહલુંસે મેરે બાહેર નિકલ જાતા હય દીલ.
દેખતા હું બઝમમેં ઉન્કી રકીબોંકો મેં જબ,
શમ્અએ સોઝાંકી તરાહ મેરા પીગલ જાતા હય દીલ.
કયા હમારે હાથકે કાબીલ નહીં અય કાબરીયા,
હાથ લગતેહી મેરે ઉનકા મચલ જાતા હય દીલ.
મુઝ્દીશોમેં જબકે ગભરાતા હય કરતે હય સફર,
દેખ હિંદુસ્તાં "**ચમન**" અપના બહેલ જાતા હય દીલ.

ગઝલ (૧૬૧).

ઉઠે હંય જહાંસે બશર કયસે કયસે.
અદમકો ગએ રેહ ગુજર કયસે કયસે.
નિઝારેસે હમને જફા યેહ ઉઠાઇ,
લગે આકે તીરે નઝર કયસે કયસે.
સરે દાર દેખા સરોંકો તો બોલે,
શજરમેં લગે હય સમર કયસે કયસે.
અજલને ન છોડા કીસીકો જહાંમેં,
મીલે ખાકમે ડાકટર કયસે કયસે.
નહિં જીનકી કિંમત હય વસઅત ઉન્હુંકો,
રહે તંગ અહેલે હુનર કયસે કયસે.
મોઅલ્લીમ બને મકતબે ઇશ્કકે હમ,
પડાતે હંય ઝેરો ઝબર કયસે કયસે.
હુવે જબ વોહ રૂખસત તો મીલ્લાદે નાઅલે,
કીયેથે બ વકતે સહર કયસે કયસે.
ઝમીં દેખ તેરે શિકમમે સમા કર,
હુવે ખાક રશ્કે કમર કયસે કયસે.
નહિ ફીક્ર કરતે હંય અનજામકી કુચ્છ,
ગુરૂરીમે હંય એહલે ઝર કયસે કયસે.

અય અશ્કે મુસીલસિલ બુજાદો ખુદારા,
ઉઠે હંય જીગરમે શરર કયસે કયસે.
સરે બામ આકર દીખા રૂએ ઝેબા,
હંય આશક ખડે નામવર કયસે કયસે.
ઉનહે લા મકાં કર દીયા આફરીં હય,
બહાએ મકાં ચશ્મેતર કયસે કયસે.
વોહ પત્થરસે પાનીસે ફોલાદસે જા,
બદલતે હય આશક જીગર કયસે કયસે.
"**ચમન**" હમને શવકે વતનમે હમેશા,
કીયે ખ્વાબમેં હંય સફર કયસે કયસે.

ગઝલ (૧૬૨).

યે કહેતા હય ગેસુ સીયાહ યાર હું મેં,
સુનાતા હય અબરૂકે તલવાર હું મે.
ઝુરૂંરીસે હુસ્ને સનમને સુનાયા,
બીકે આકે યુસુફ વોહ બાજાર હું મે.
શબે હીજ્ર દીલકો જો ટોકા તો બોલા,
નહી હું મે દુશ્મન તેરા યાર હું મે.
મસીહાસે મહેશરમેં કેહને લગા મેં,
નહીં હો ઝઈફોં વોહ બીમાર હું મેં.
જલાવો બહાવો મીટાઓ જીલાઓ,
જો ચાહો કરો વોહ ગુન્હેગાર હું મેં.
કયામતમેં હમકો જીડકકર સુનાયા,
અદાલત હય જીસ્કી વોહ સરકાર હું મેં.
અય આશક પહન કફ્સે હીમ્મત રવાં હો,
રહે ઇશ્ક બોલી કે પુર ખાર હું મેં.
સીવા હય નીઝારેકી મુસાસે તાકત,
હુઇ બેખુદી ઉનકો હુશીયાર હું મેં.

ચલું બુતકદેમે અય બહમન રગોંકી,
પહેનકર ખડા દેખ જુન્નાર હું મેં.
દીમાગે "**ચમન**" યે સુનાતા હય હરદમ,
કીયે શએર પયદા વોહ ગુલજાર હું મેં.

ગઝલ (૧૬૩).

તેરા કયા નામ પ્યારા હય મોઇનુદ્દીન અજમેરી,
સભોંકા તુ સહારા હય મોઇનુદ્દીન અજમેરી.
વોહ હય બહેરે સખાવત આપકા અય શાહે હિંદુસ્તાં,
નહીં જીસ્કા કીનારા હય મોઇનુદ્દીન અજમેરી.
જીન આંખોને શબે મેરાજ દેખા નુર વહદતકો,
ઉનહી આંખોકા તારા હય મોઇનુદ્દીન અજમેરી.
બુલા લીજે ખુદારા રોઝએ અકદસ પે અય મવલા,
તેરી ફુરકતને મારા હય મોઇનુદ્દીન અજમેરી.
નહીં હય ખોફ ઉસ્કો રોઝે મહેશરકે સવાલોકા,
અગર ઝાએર તુમારા હય મોઇનુદ્દીન અજમેરી.
હુવા લાગીર બદન અયસા તુમારે હીજ્રમેં મવલા,
નહિ ઉઠનેકા યારા હય મોઇનુદ્દીન અજમેરી.
બશરતો ઉસ્સે જાતે હય લેકીન તેરી દરગાહમેં,
ફીરીશ્તોંકા ગુઝારા હય મોઇનુદ્દીન અજમેરી.
ગમો રંજો અલમમે બહેરો બરમે હર મરઝમેહાં,
તુહી હામી હમારા હય મોઇનુદ્દીન અજમેરી.
ખુદારા ઇસ "**ચમન**" પર રેહમકી રખતા **નજર** હરદમ,
તેરા ખાદીમ બીચારા હય મોઇનુદ્દીન અજમેરી.

ગઝલ (૧૬૪).

તુ રેહતા દુર હય કહેદે યે ઉલ્ફતકા કરીના હય,
સિવા તેરે જો પલ જાતી હય વોહ મેરા મહીના હય.

કભી મૌજે હૈ'ય કુરકતકી કભી તુફાં જુદાઇકા,
ઇલાહી પારકર ઉલ્ફતકે દરીયામે સફીના હય.
હમેશા સાફ દીલ રખતે હય હમ સારે જમાનેસે,
બુરા ઇસ્કા જો કુચ્છ હય તો બસ ફુરકતસે કીના હય.
કીયે નાલે થે વોહ દીનકો જલી જીસસે ઝમી' સારી,
યેહ ઠંડી જીસસે ફએલી હય મેરી આહે શબીના હય.
રખુએ વસ્લ લેકર ઔર પરોકર તારે અરમાંકા,
બતા અય સુઝને કુદરત મેરા દામાન સીના હય.
સીવા ખીલવતકે કોઇભી નહીં કીસકા તુમેં ડર હય,
યે બોલો કયુ લરજતે હો જબીપર કયું પસીના હય.
કરે કયું કર દોઆએ મયકશો ફસ્લે બહારીકા,
નહીં ખ્વાહીશ હય સદબાકી શરાબે વસ્લ પીના હય.
ગીરા જો ખુનકા કતરા મેરે કાતીલકી ખાતીમ પર,
નઝર કર ગૌરસે બોલાકે અચ્છા કયા નગીના હય.
જહાં જાતે હય હમ ઝાહીદ વહાં કુચ્છ ઔાર ખુબી હય,
યે સુનલે કુચએ જાનામેં મરના હય ન જીના હય.
અય શાહે હુસ્ન યે હય અર્ઝ ઇસ્કી તેરી દરગાહમે,
નીગાહે લુત્ફ હો ઇસપર "ચમન" તેરા કમીના હય.

ગઝલ (૧૬૫).

મોહબ્બતસે કભી જલવા દીખા દેતે તો કયા હોતા,
રૂખે પુરનુરસે પરદા ઉઠા દેતે તો કયા હોતા.
જહાં તક પાસ હો તુમ કુચ્છ મસીહાકા નહિ ચલતા,
જીનુંને ઇશ્ક તુમ લા કર શફા દેતે તો કયા હોતા.
ખીરામે નાઝસે ચલ કર કભી ગૌરે ગરીબાંમે,
મેરી તુર્બતકો એક ઠોકર લગા દેતે તો કયા હોતા.
એવઝ તુર્બતકે અય યારો ભલા ઇસલાસે આશકકો,
મોહબ્બતકે સમન્દરમે બહા દેતે તો કયા હોતા.

હમ આયેં હમ આયેંગે કહા તો મે લગા કેહને,
કોઇ જામીન અગર એહલે વફા દેતે તો કયા હોતા.
રૂલાતે હો સદા ફુર્કતમે અબતો રહેમ કુચ્છ ખા કર,
કોઇ દીન આકે અય જાના હસા દેતે તો કયા હોતા.
કહા ઉનસે જો અરમાકા હમસે વોહ લગે કેહને,
બના કર કબ્ર અરમાંકી દબા દેતે તો કયા હોતા.
જો આશક મર ગએ હંય આપકે દીદારકે ખાતીર,
સીવા નફરીનકે ઉનકો દુઆ દેતે તો કયા હોતા.
દવાઓંકે એવઝ હમકો તબીબો કોઇ દીન આકર,
બના કર વસ્લકા શરબત પીલા દેતે તો કયા હોતા.
નહીં મીલતા હય જો કાસીદ પડે હો ફીક્રમે કયું કર,
"**ચમન**" ઇસ દીલ કબુતરકો ઉડા દેતે તો કયા હોતા.

ગઝલ (૧૬૬).

કુચએ જાનામે ચલ કર ખુલ્દકા બાઝાર દેખ,
છોડ દે જન્નતકો રીઝવાં હુસ્નકા ગુલઝાર દેખ.
હુરો ગીલ્માંસે સીવા આએ નીઝારેમે મઝા,
એક બારી ઉસ પરીરૂકા કભી દીદાર દેખ.
બેખુદીમે મુજકો યારોને કહા શાના હીલા,
આયે હે વોહ આજ મીલને ઇશ્કકે બીમાર દેખ.
યે કહા મજનુને ચીલ્લાકર અરે લયલા મેરી,
કોન રોતા હય ઝરા આકર પસે દીવાર દેખ.
ખુન તો દીલમેં નહી થા નોક અરમાંસે હય તર,
ગૈરસે કાતીલ યેહ તેરે તીરકા સુફાર દેખ.
ચાંદનીને જબ છુવા રૂએ સનમકો તો કહા,
અયે કમર આકર હમારા યેહ મહે અનવાર દેખ.
માલો ઝર પે કયું ગુરૂરી કર રહા હય તુ સુદામ,
કલ જો એહલે ઝર થે વોહ બેઝર હુવે ઝરદાર દેખ.

જબ તલક પેહલુમે હય દુશ્મન ન આયે વોહ નઝર,
દીલકે પુરઝે કર ઉડા પીર સુરતે દીલદાર દેખ.
બઝમમે થી જબ રકીબોં પર નઝર મયને કહા,
ગુલતો દેખે રોઝ હય પર કોઇ દીન તો ખાર દેખ.
તલ્ખ નઝરોસે "**ચમન**" દેખે ઝમાના ગમ નહીં,
તુ નીગાહે લુત્ફસે બસ સૈયદે અબરાર દેખ.

ગઝલ (૧૬૭).

દીલબરકે ઇન્તેઝારમેં લાખો બરસ ગએ,
બાદલ હમારી ચશ્મે રવાંસે બરસ ગએ.
લયલાકે કારવાંકા પતાબી નહીં મીલા,
મજનું જો સુનકે જલ્દસે શોરે જરસ ગએ.
કેસી બનાઇ હય મેરી તકદીર કેબરીયા,
શેવકે વિસાલમેં મેરે અરમાં તરસ ગએ.
સૈયાદ તેરે દામમેં આતે નહીં મગર,
તકદીરસે હમારે પરો બાલ ફંસ ગએ.
આતેહી તેરે કુચેમેં ખોફે એતાબસે,
કીતને દફા અય નાઝની હમ પેશો પસ ગએ.
હમ કયા રહેંએ જાવેદાં ઇસ દારે ફાનીમેં,
મુસા મસીહા મુસ્તુફા દો દીનકો બસ ગએ.
અય જાનેજાં ખુદાકી કસમ તેરે હીજ્રમેં,
રાહતસે દહરમે નહીં ચંદી નફસ ગએ.
જો ચાહતેથે મીલ્કમેં સારી ઝમીંકો વોહ,
અય અરઝ યે બતા કહાં એહલે હવસ ગએ.
ફરયાદ કીસકે પાસ કરે અય બુતો "**ચમન**,"
ઝલીમ જહાંમે રેહ ગએ ઔર દાદરસ ગએ.

ગઝલ (૧૬૮).

હીજરકી શબ ખાનએ દીલસે કલક જાતા નહીં,
ઘર હમારા નુરે જાનાસે ચમક જાતા નહીં.
અય તબીઓ યેહ તો સચ હય કેહતે હય જો ઇશ્કકે,
દર્દમંદોકા દવાસે રંગ ફક જાતા નહીં.
જલ્વાં હોતા હય અરે મેહરૂ તેરા ઔરોંકે ઘર,
ખાનએ વયરાં હમારા કયું ચમક જાતા નહીં.
કયા પકડતી હય હવા ઓરોંકે સમજાનેકો જો,
નાલએ જંકાર ગોશ યાર તક જાતા નહીં.
કયા પડે હય વોહ કફસમે યા ફસે હય દામમે,
કબ્ર બુલબુલ પર કોઇ બુલબુલ મટક જાતા નહીં.
ગેસુએ જાનાકો ખુશબુસે બતા અય કંચીયા,
ખાનએ વયરાં હમારા કયું મહક જાતા નહીં.
ઉસ્કો દેખા હય અધુરા કયા બીરાદર કયા પીદર,
જામે ઉલ્ફત ઇસ જમાનેમેં છલક જાતા નહીં.
કરતે હય સએરે ચમન પરદા ઉઠા કર વોહ મગર,
ધ્યાન યેહ દીલમેં લગા હય કોઇ તક જાતા નહીં.
દેખતે કદદે રવાં હો કયા ભલા હીમ્મત નહીં,
દાર પર મનસુરસા કોઈ લટક જાતા નહીં.
આજ શાયદ વોહ મીલેગેં અયસા હોતા હય યકીં,
કુએ જાનાંમે કદમ અપના અટક જાતા નહીં.

ગઝલ (૧૬૯).

વીસાલે યારસે દીલ અપના બાગબાગ હુવા,
ખુશીમે અર્શસે બાલા મેરા દીમાગ હુવા.
કોર ચશ્મ હુઇ રોરોકે શબો રોઝ મુદામ,
જીગર ફીરાકમે મેહરૂકે દાગદાગ હુવા.

કીસીને આકે બુઝાયા કે કહો એહલે અદમ,
હવાકે જોંકસે ગુલ કબ્રકા ચીરાગ હુવા.
રંગમે ઝેહરમે તેઝીમે સીયાહ માર હય કયા,
ફરાર દેખકે ગેસુએ યાર નાગ હુવા.
શુરૂરો નગ્મા તરાના હય "ચમન" હમકો પસંદ,
વહાંપે દોડકે પહોંચે કહીં જો રાગ હુવા.

ગઝલ (૧૭૦).

તેરે કુચેમે આકર સુરતે બીસ્મીલ પડા હું મે,
ખુદારા દેખલે જાના તેરે દરપર ખડા હું મે.
જીગરકા સોઝ બુજ નેકો અય બાદલ બરસનેકો,
ઇધર આજા ઇધર આજા ઇસી જા પર ગડા હું મે.
હઝારો રીતને અરમાનોંસે હોતે હંય મેરે દીલકો,
શબે હીજ્રા મેરી તકદીરસે કયા કયા લડા હું મે.
જનાબે ઇશ્ક લીલ્લાહ આરઝુ મેરી નિકલ જાએ,
મદદ કર કુચએ કાતીલમેં હીમ્મતસે બડા હું મે.
અદનમે આજ દવરે જામ હોજાએ તો બહેતર હો,
સુરાહી જામપર સાકી વહાં કયા કયા લડા હું મે.
મે મુશ્તે ખાક હું યા રબ બડાઇ હય તુજે ઝેબા,
તેરાહી નામ અકબર હય કહું કયુ કર બડા હું મે!
યે કેહતે હય સનમ ઝાહેદ "ચમન" કુચ્છ ભી નહીં કરતે,
નહીં વોહ જાનતે તેરે તસવ્વુરમે પડા હું મે.

ગઝલ (૧૭૧).

નીઝારેસે મુએ લાખોં નીગાહે યાર કયસી હય,
સમાકર મ્યાનમે મારે ચમન તલવાર કયસી હય.

ખીઝાં આતેહી નીકલી બુલબુલે રોતી નશેમનસે,
નહી નીકલે વોહ ગુલશનસે વફાએ ખાર કયસી હય.
કોઇ કેહતા હય વહશી કોઇ બોલા યેહ દીવાના હય,
ફઝીહત આશકોંકી હાં સરે બાઝાર કયસી હય.
મેરી બાલીપે આકર એક ઠોકર વોહ લગા બોલે,
તેરે ખાતીર દવા અય ઇશ્કકે બીમાર કયસી હય.
સુના હય નામ જખસે જુઝબએ ઉલફતને ખેચાં હય,
નહી મે જાનતા હું સૂરતે દીલદાર કયસી હય.
કભી ફુરકતસે ઝઘડા હય કભી અરમાંસે લડના હું,
યેહ દેખો ખાનએ આશકમે મારામાર કયસી હય.
પરી હય હુર હય યા ચાંદ હય વોહ ચૌદવી શબકા,
યેહ કેહ દે શીકલ ઉનકી સાયએ દીવાર કયસી હય.
ગવારાકો જો લાયા દીલ તો બોલે ખાઇ હય રૂશ્વત,
રકીબોંકા સુના જાતા હય યેહ દરબાર કયસી હય.
હસદ કરતે હંય જું હાસદ ફુઝું ઇકબાલ હોતા હય,
"ચમન"પર દેખલો યેહ રેહમતે ગફ્ફાર કયસી હય.

ગઝલ (૧૭૨).

મુજકો મેહફીલસે ઇશારોંસે ઉઠા દેતે હંય,
પાસ શૌખીસે રકીબોંકો બીઠા દેતે હંય.
લાતી હય ઉનકી ખબર ઉસકે એવઝમે તુજકો,
સહરો શામ દુઆ બાદે સબા દેતે હંય.
ઝુલ્મપર ઝુલ્મ સહે અબતો બુતો તાબ નહીં,
કુચ્છ કરમ હમપે હો સ્વગનદે વફા દેતે હંય.
શિકવા કરનેકા હમારા કભી દસ્તુર નહીં,
તહે શમશીરભી કાતીલકો દુઆ દેતે હંય.
જાનેજાં તેરી જુદાઇમેં ખુદાકી સ્વગંદ,
સયલ અશ્કોંકે શબે હીજ્ર બહા દેતે હંય.

ભુલ જાતા હું શબે વસ્લ જહાંકી લીઝઝત,
લબે ગુલરંગકે ઓસે વોહ મઝા દેતે હંય.
જો સખી હંય વોહ છુપાતે નહિ માલો ઝરકો,
કદરે મકદુરસે સાયલકો સીવા દેતે હંય.
ક્યું નહીં જાતી જમાનેસે પરીરૂ કયસે,
તુજકો અરમાન ભરે રોઝ કઝા દેતે હંય.
નુર દીખલાકે વોહ કેહલાકે અનલહક લબસે,
લાખ મનસુર સરે દાર ચડા દેતે હંય.
કયા રકીબોંકી રકાબત હય કે આખીર મેરી,
કુચએ યારસે વોહ ખાક ઉડા દેતે હંય.
પહોંચે મયખ્વાર જો કવસરપે સુનાયા હંસકર,
બાદા નોસીકા યહાં રંગ જમા દેતે હંય.
આશકોકો નહીં હાજત હય દવાકી અય તબીબ,
લબે જાંબખ્શકે ઓસેહી શફા દેતે હય.
બહેરો બરમે હું ભટકતા દરે જાનાકે લીયે,
ખીઝરો ઇલ્યાસ નહિ રાહ બતા દેતે હંય.
મેહમીલો નાકઓ લયલાકે કદમકે નકસે,
ખ્વાબમે આકે વોહ મજનુંકો જગા દેતે હંય.
એકફન છોડ દીયા કયા નહિ માલુમ તુમ્હે,
કત્લ કરતેહી શહીદોંકો દબા દેતે હંય.
ખુરદ સાલીસે તુમ્હે યે નહિ માલુમ સનમ,
વસ્લમે પેહલુસે પેહલુહી લગા દેતે હંય.
કુચ્છ સુના દે તુ રવા યેહ હય જહાંકા દસ્તુર,
રેહ ગુઝર બારીસે દુરીકા પતા દેતે હંય.
જાકે બોલા જો કોઇ તેરા ફીદાઇ હય **"ચમન,"**
હમ નહિ જાનતે ઉનકો વોહ સુના દેતે હંય.
ગરદીશે દવરે ફલકમેં યે લીખાં હય અય **"ચમન,"**
ચાહનેવાલોંકો માઅશુક દગા દેતે હંય.

ગઝલ (૧૭૩).

વોહ કેહતે હંય તેરે ઘરમેં ન આયેંગે ન આયેંગે,
રકીઓંકે ઘરોંકો જા બસાયેંગે બસાયેંગે.
જનાએ કયસ પ્રુર્કતમેં અકેલે તુમ નહિ વહશી,
કફનકી દરજ્યાં હમ બી ઉડાયેંગે ઉડાયેંગે.
વોહ મેરે ખ્વાબમેં આકર સુનાતે હય શબે ફુરકત,
કોઇ દીન આપકો જલ્વા દીખાયેંગે દીખાયેંગે.
હઝારો દર્દો ગમને આકે ઘેરા હય શબે હીજરાં,
મગર ઉલ્ફત સીતમગરકી નિભાયેંગે નિભાયેંગે.
યેહિ યેહ દીલમેં હોતા હય કોઇ દીન મેરે ઘર આકર,
મેરી બીગડી હુઇ કીસ્મત બનાયેંગે બનાયેંગે.
લગા હય ઇશ્ક વોહ કુચ્છ ડર નહિ હય બારે ફુરકતકા,
અગર હય બોજ દુન્યાકા ઉઠાએંગે ઉઠાએંગે.
અગર વોહ રૂઠ જાએગા તો જુઠી બી કસમ ખાકર,
કીસી સુરત પરીરૂકો મનાયેંગે મનાયેંગે.
યે કેહતી હય હવા શમઅ જલાનેકો નહિ હાજત,
ચીરાગે કબ્ર હમ આકર બુજાએંગે બુજાએંગે.
ખુદા જાને મેરી કીસ્મત ગુમાયે દીલમેં હોતા હય,
શહે લવલાક રોઝે પર બુલાયેંગે બુલાયેંગે.
રહે અરમાન દીલમેં દુશ્મને જોબનકે અય યારો,
કયામત તક "**ચમન**"કો વોહ સતાએંગે સતાએંગે.
"**ચમન**" યે લુત્ફે યઝદાનીસે હમકો હો ગયા હાંસીલ,
ન થા દીલમેં કે હમ શાએર કહાયેંગે કહાયેંગે.

ગઝલ (૧૭૪).

તેરે કુંચેસે બસદ આહ ચલે જાતે હંય,
ઢુંઢકર ઓર કોઇ રાહ ચલે જાતે હંય.

સુનકે કુચ્છ ગાલીયાં માશુકકી તુ રેહના ગવાહ,
અય મેરે યારકી દરગાહ ચલે જાતે હંય.
વોહ અકેલે ન ગુઝરતે હંય કભી રસ્તેસે,
નાલે આશકકે ભી હમરાહ હમ લે જાતે હંય.
ચાહે ઉલ્ફત નહિ કરતા હય કયું આઝાદ હમે,
તુજકો યુસુફભી નિકલ ચાહ ચલે જાતે હંય.
અય ખીઝર અખતો બતા કુચએ જાના કાપતા,
જુસ્તજુમેં કઇ ગુમરાહ ચલે જાતે હંય.
શબે દયજુરમેં નિકલે જો વોહ પુછા મયને,
રાતકો છુપકે કહાં માહ ચલે જાતે હંય.
એક ગરદન હય મેરી ઓર હય બેહદ કાતીલ,
લાખ ખંજર મેરે અલ્લાહ ચલે જાતે હંય.
રાતદીન અપના યેહ શેવા હય કે કુચેમેં તેરે,
કભી આતે હંય પરીગાહ ચલે જાતે હંય.
પૂછતા કોઇ નહિ કયસી હય હાલત તેરી,
જબ કીસીસે હશમો જાહ ચલે જાતે હંય.
લુત્ફ હોતા હય રકીબોંપે અગર મેહફીલમેં,
દેખ સકતે નહિ વલ્લાહ ચલે જાતે હંય.
યે જહાં છોડકે દો દીનમેં અદમકો અય **"ચમન,"**
કયસે કયસે મેરે દીલખ્વાહ ચલે જાતે હંય.

ગઝલ (૧૭૫).

જુદાઇમેં સનમકી હીજ્રકી સખ્તી ઉઠાલી હય,
શબે ફુરકતમે અરમાનોં મેરા અલ્લાહહી વાલી હય.
અરે કમબખ્ત તુને કયા કીયા યે કયું લગાયા દીલ,
ખીજર આકર મુજે જંગલમે દેતે ગોશમાલી હય.
નહિ માઅલુમ કયુંકર આરઝુ ઇસ દીલકી નિકલેગી,
યહાં જોશે જવાની હય વહાં તો ખુદ્દ સાલી હય.

ડરાતા હય અરે વાએઝ મુજે કયું રોજે મેહશરસે,
કયામત જીસકો કેહતે હય સો વોહ સરપર ઉઠાલી હય.
નઝર અબરૂએ જાનાપર જો રેહતીથી મેરી હરદમ,
પસે મુર્દનભી આંખોમે રહી શિકલે હીલાલી હય.
ચલે આઓ ચલે આઓ શહીદો આજ કાતીલને,
અદાઓ નાઝસે શમશીર મકતલમે નિકાલી હય.
વોહ કુશતા હું કે ફુલોકે એવઝ ગોરે ગરીબાંમેં,
મેરી તુર્બત યે દેખો ચાદરે મેહતાબ ઢાલી હય.
સદા આતી હય મગરીબકો શહીદોકે મઝારોસેં,
શફકકો દેખતે કયા હો હમારે ખુંકી લાલી હય.
હરીઝાંથી શાખ જબતક બુલબુલો માલીકા મજમાઅ થા,
બીઝાં આતેહી ગુલશનમે કોઇ બુલબુલ ન માલી હય.
કભી મસ્જીદમે જાતા હય કભી મયખાનેમે રેહતા,
"ચમન"સે એક અય જાના તેરી મેહફીલહી ખાલી હય.

ગઝલ (૧૭૬).

બરસતા કયું નહિ અય અબ્ર રેહમત કયું બહાના હય,
ઉતર આ તુ ઝમીં પર રોકે• તુજકો ભી બહાના હય.
વોહ કુએ યાર હય ફીરદોસ જીસ્કા આશીયાના હય,
જીસે કેહતે હંય મુસહર વોહ હમારા રૂએ જાના હય.
જુદાઇમે તેરી ઘર હમકો લગતા કયદીખાના હય,
નહિ કુચ્છ ઔર હય લબપર સદાએ હાયે જાના હય.
ઝમીંકો ફર્શ મખમલસે સીવા હું જાનતા વલ્લાહ,
યે ગરદુંપર મેરે સરપર બીલોરી શામીયાના હય.
સિકંદરકી તરાહ ઝુલ્માતમે જાકર ફસા હું મય,
કીસીકે ઝુલ્ફે શબગુંપર હમારા દીલ દીવાના હય.
જહાં તુમ બએઠતે હો જીક્ર લયલા કરતે હો હરદમ,
નહિ કુચ્છ ઔર તુમકો યાદ મજનુકા ફસાના હય.

નહિ માલુમ તુમકો કરતી હય બરબાદ એક પલમે,
નહિ ખાઓ કસમ જુઠી જો ઘરમે રએન આના હય.
ખબર કુચ્છ બી નહિ દીનરાતકે તેરે દીવાનેકો,
યે દેખો તાક પર જાના ઉડા રખ્ખા ઝમાના હય.
સુને નાલે મેરે તો યાર બોલા હંસકે શોખીસે,
બીજલ હો બુલબુલે જીસસે તુમ્હારા વોહ તરાના હય.
વોહ ગીરયાંકી હય પુકતમે નહિ હય નુર આંખોમેં,
દુઆએં કરકે મીલનેકી જુદા હોતા શેશાના હય.
જહાંકે જીતને દરદો ગમ હય વોહ આયે નહિ પરવા,
હમે મઝકુર બનકર બાર ઉલ્ફતકા ઉઠાના હય.
ઝમાના રોકે દુશ્મન કત્લ કરતા હય વફાઓંકો,
સમજતેથે જીસે હમદમ નઝર આયા બીગાના હય.
ન હો હેરાન રોઝીકે લીયે દેખો બીલા માંગે,
હમેશાં આસીયાંકે મુહમે આતા રોઝ દાના હય.
અબસ હો ઢુંડતે હઝરત "ચમન"કો કાબેમે ઝાહેદ,
સીવાએ મયકદા ઉનકા નહિ કોઇ ઠીકાના હય.

ગઝલ (૧૭૭).

ઉડાએ હોશ હુરોંકે વોહ મેરા એક નાલા હય,
સુનાકર આહ પરીયોંકો પરસ્તાંસે નિકાલા હય.
અય આશક અયેશ કયુંકર ચાહતા હય રાહે ઉલ્ફતમેં,
તરીકો ઇશ્કકો કયા તુ સમજતા દારે ખાલા હય.
અબસ તું તોડતા હય જબ ગીરે તુર્બત બના દેના,
શહીદોંમે કીસીકે બાગબાં યેહ ફુલ લાલા હય.
જો પૂછા આઇનેસે સુરતે દીલદાર કયસી હય,
યે કેહતા હય કે ઉનકા હુસ્ન ઓરોંસે નિરાલા હય.
યે કેહતા ચાંદ હય તારોંસે કયા મેરી હકીકત હય,
રૂખે મેહબુબકે પરતવસે ફએલા ઉજાલા હય.

રહે બલ હથી તક દીલમે હમારે ઇસલીયે યારો,
ન સુલજા કર કભી જુલ્ફોકો ઉસને બલ નિકાલા હય.
કહા કુચ્છભી નહિ ઉનસે વોહ જુદા આ સુનાતે હય,
ન સુન બાતો રકીબોંકી મેં અદના હું તુ આલા હય.
બનાયા હય ઉસીને અપને ફએલોંસે બીગડતે હય,
મીટાનેકો નહિ બંદેકો હકને યાર પાલા હય.
વોહ શબકે વસ્લ હય તેરા કે બીસ્મીલસા તડપતા હું,
ઝમાના તેરી ફુરકતસે મેરી નઝરોમેં કાલા હય.
ગયા મસ્જીદમે જબ આશક સુનાયા ઝાહિદોને યું,
ન આને દો ઇસે યે કુચએ માશુક વાલા હય.
સુને જબ વસ્ફ ગઝલોકે **"ચમન"** યે મુહસે નિકલા થા,
યે સચ કેહતે હો ઓરોંસે મેરા મઝમું નિરાલા હય.
અયે અઝરાઇલ કુચ્છ હાજત નહિ હય તેરે આનેકી,
કીસીકે સોઝે ફુરકતને **"ચમન"** કો માર ડાલા હય.

ગઝલ (૧૭૮).

ઝમીં પર અર્શો કુરસી પર ઝમાનેમે તુજે દેખા,
હુવા જબ આશના હરએક ઠીકાનેમે તુજે દેખા.
બના હય હોશ જીસકે પાસ ઉસ્કે તું નહીં રેહતા,
બુરા હો ઇશ્ક તેરા દીલ દીવાનેમેં તુજે દેખા.
હીનાઓ લાલઓ ગુલસે શફક રૂતબેમેં હો બાલા,
શહીદોંકે લહુકા રંગ લાનેમેં તુજે દેખા.
હકીકત નાર દોઝખકી નહિ કુચ્છ ભી તેરે આગે,
સીવા અય આતીશે ફુરકત જલાનેમેં તુજે દેખા.
વોહ આયા રશ્કકે દીલ હો ગયા ટુકડે મેરા વલ્લાહ,
કભી જો નાઝની હમને બીગાનેમેં તુજે દેખા.
દુઆએં હો ગઇ મકબુલ અપની બુલબુલેં બોલી,
ચમકતે બરકે તાબાં આશીયાનેમેં તુજે દેખા.

તજસ્સુસમે ગયા લેકીન પતા પાયા નહિ તેરા,
ન ગુલશનમે ન સેહરમે ન ખાનેમેં તુજે દેખા.
બુરાકે નાતવાંકી કયા હકીકત ઉમ્ર દો રોઝા,
સીવા સરસરસે હમને તેઝાં જાનેમેં તુજે દેખા.
હીનાઇ હાથ દેખે ખુન આંખોસે નીકલ આયા,
અંધેરા હો ગયા જબ જુલ્ફશાનેમેં તુજે દેખા.
"ચમન" હય આફરીં ઉર્દુ ઝબાંપર હય અજબ કાબુ,
કસામે ગએરમે ગઝલે બનાનેમે તુજે દેખા.

ગઝલ (૧૭૯).

તડપતા હું સિસકતા હું કભી મય જામ બીસ્મીલ હું,
યે કેહતા ઇશ્ક હય મુજસે ચમનમેં તેરા કાતીલ હું.
એનાદો બુગઝો કીનેસે હમારા હય જીગર ખાલી,
કદુરત મુજસે રખતે હંય મેં ઉનસે આઇના દીલ હું.
ઝરો દવલત નહિં કુચ્છ ચાહતા હું અય શહે ખુબાં,
તુમ્હારે દરપે આકર એક બોસેકા હીસાયલ હું.
રકીબોંસે મુલાકાતે હમેશાં આપ કરતે હંય,
નહિ મીલતે હો મુજસે કયા નહિ મીલનેકે કાબીલ હું.
દવાઇ હશ્ર તક હોવે ન હોવે ઝખ્મ યે અચ્છા,
અય લુકમાંજી કીસીકે તીર મીઝગાંકા મેં ઘાયલ હું.
નઝાકતસે સુનાતા હય યે બુએ ગેસુએ જાના,
ગુલોંમે મુશ્કમે અંબરમેં રયહાનોમેં શામીલ હું.
ચલે જાતે હંય આશક સર લીએ હાથોપે મકતલમેં,
જુનુને ઇશ્કમે આકર પડા કયસા મેં ગાફીલ હું.
કીસીને જબકે પૂછા ફુરકતે લયલાકી વહેશતસે,
યે બોલા કયેસ લોગોંસે ન મજનું હું ન આકીલ હું.

નીઝારા કરકે અય યારો હમારા યાર શોખીસે,
હીલાલે ઇદસે બોલા તુ નાકીસ હય મેં કામીલ હું.
યે કેહતી રાહે ઉલ્ફત હય બયાબાંમે મુજે આકર,
કટી જાતી નહિ હરગીઝ અય આશક અયસી મંઝીલ હું.

ગઝલ (૧૮૦).

સનમ હીજ્ર સહનેકી તાકત નહીં,
તેરે દરપે આનેકી હીંમત નહીં.
હવાને કહા દેખ હંસતા હે કયું,
વીસાલે સનમકી બશારત નહીં.
સરેરાહ રફ્તારસે હશ્ર હય,
મેરે ઘરમે આતી કયામત નહીં.
દરે યાર પર સર જુકે દમ બદમ,
સીવા ઓર કોઇ ઇબાદત નહીં.
હું કાને ઝરો માલકા દોસ્તો,
મોહબ્બતસે ઉસકી કનાઅત નહીં.
મુકદદરસે મજનું ગીલા હય અબસ,
ઝમાનેમેં આશકકો રાહત નહીં.
મેં મરતા હું ઉનપે વોહ આતે નહીં,
બુતોમેં ખુદાયા મહોબ્બત નહીં.
અય કાતીલ ન ચલતી હય તલવાર કયું,
મોકદરમેં મેરી શહાદત નહીં.
જો કેહલાયા બીમાર હુ તો કહા,
અયાદતકો આનેકી આદત નહીં.
લગાઇ જો ઠોકર કહા કબ્રને,
શહીદે મોહબ્બતકી તુર્બત નહીં.

ઝમીંપર ફલક પર સકર ખુલ્દમેં,
કહાં બઝમે જાનાકી શોહરત નહીં.
અબસ ઇન્તેઝારી તુ કરતા હય દીલ,
મીલે આજ વોહ અયસી કીસ્મત નહીં.
ન દેખે કભી હક્તે એકલીમકો,
ગલી યાર જયસી રીયાસત નહીં.
કીસીકી ઝબાંસે નહીં યે સુના,
સખુનમે "ચમન"કે લતાફત નહીં.

ગઝલ (૧૮૧).

યે કેહતી અકલ ફીરતી હય અય દીવાના કહાં હો તુમ,
કુચ્છ આકર કામલો મુજસે મેરા માનો કહાં હો તુમ.
હંય બઝમે યારમે જલતે નઝર કયું તુમ નહીં આતે,
જલો આકર ચીરાગોંપર અય પરવાનો કહાં હો તુમ.
વોહ સોદા હય ખબર રેહતી નહીં બસતીઓ જંગલકી,
મે તુમકો ઢુંડતા હું અય બયાબાનો કહાં હો તુમ.
ગયા જો બઝમમેં સીના સીપર કરદી સદા મયને,
મેરે મેહબુબકે પલકોકે પયકાનો કહાં હો તુમ.
હો દીલમે યા જીગરમેં યા ગએ હો કુએ જાનામેં,
નહીં મેં દેખતા તુમકો અય અરમાનો કહાં હો તુમ.
કબાબે દીલ બનાએ હંય તુમ્હારે વાસ્તે આવો,
ગમેઃ રંજો અલમ આશકકે મહેમાનો કહાં હો તુમ.
વોહ સહબાકી રવાની હય મેરી ગરદનસે મકતલમેં,
છલક જાઓ છલક જાઓ અય પએમાનો કહાં હો તુમ.
તુમેં હું ઢુંડતા વહશતમેં કીસ હસરતકી નઝરોંસે,
નહીં આતે હો હાથોમેં અય દામાનો કહાં હો તુમ.
નહીં હય હાથમેં તાકત કે છીંડકુ ઝખ્મકે ઉપર,
ઝરા લગ જાઓ ઝખ્મોંસે નમકદાનો કહાં હો તુમ.

નહીં ઈશ્કી ઝબાં ઉર્દુ "**ચમન**" હય કવમે બોન્નસે,
કભી કુચ્છ હો તો આ દેખો સુખનદાનો કહાં હો તુમ.
"**ચમન**" દીવાન મેરા હૈ સુનાતા નાઝસે હરદમ,
હુવા તૈયાર હું છપકર ગઝલખ્વાનો કહાં હો તુમ.

ગઝલ (૧૮૨).

ઘરમે હમારે આપકો આનેસે કયા ગરઝ,
ગમઝો અદાઓ નાઝ ઉડાનેસે કયા ગરઝ.
અંધેર હો તો ખૂબ હો દેખે ન કુચ્છ મલક,
શમ્અ સરે મઝાર જલાનેસે કયા ગરઝ.
ઉજરત નહીં જો મીલતી હય મહેનત ફ઼ઝુલ હય,
ઉલ્ફ઼તકા બાર સરપે ઉઠાનેસે કયા ગરઝ.
બાઅદે ફ઼ના જો વો ન મીલે મર્ગ હય અબસ,
અય મૌત કેહ દે જાનસે જાનેસે કયા ગરઝ.
મગરૂર હોકે હમ ન બગડતે કીસીસે હય,
હમકો કીસીકે દીલકો દુખાનેસે કયા ગરઝ.
જબ વોહ ગયા ભુલાને તો બોલે રકીબસે,
શબકે વિસાલ હો તો બહાનેસે કયા ગરઝ.
આશક પુકારતે હંય વોહ દેતે નહીં જવાબ,
હઝરત ખીઝરકો રાહ બતાનેસે કયા ગરઝ.
અયસી ઝમીં હય ઇશ્કકી હોગી નહીં હરી,
દરીઆએ અશ્ક ચશ્મ બંહાનેસે કયા ગરઝ.
બોલા કીસીને હો ગયા મજનુ ફ઼ીરાકમેં,
કેહને લગે વોહ હમકો દીવાનેસે કયા ગરઝ.
મહેબુબ એક હય વોહ હમારા ફ઼કત "**ચમન**,"
ઔરોંસે હમકો દીલસે લગાનેકો કયા ગરઝ.

ગઝલ (૧૮૩).

પતા મીલતા નહીં તેરા મેરે દીલબર કહાં હય તુ,
ન કાઅબેમે તુજે દેખા નદર મંદીર કહાં હય તુ.
અગર કાતીલ નહીં આતા ચલા આ તુ દોઆઓસે,
રવાં હો આકે ગરદન પર મેરી ખંજર કહાં હય તુ.
હઝારો દવરો તુફાંસે મેરી ફુરકતકે દર્ટીઆમેં,
ચલી જાતી હય કીશતી સબ્રકે લંગર કહાં હય તુ.
પીલાયા હય વોહ મુજકો આજ સાકીને કે અય વલ્લાહ,
તસદ્દુક તુજકો કરતું શરબતે કવસર કહાં હય તુ.
યે દેતાથા સદા મજનુંકો હરસુ મે બયાબાંમે,
જલે હમ દોનો ફુરકતમેં યહાં મીલકર કહાં હય તુ.
હુવા ગુમ દસ્તે ઉલ્ફતમેં તો કેહતા થા મેં યું રોકર,
દીખા દે રાસ્ત મુજકો મેરે રહબર કહાં હય તુ.
મુખાતીબ યું દીલે શફ્ફાકસે હોકર કહાં મયને,
લડાઉ શીશએ દીલકો અરે પત્થર કહાં હય તુ.
યે કેહતે હંય કે તેરી ચાલસે હોતી કયામત હય,
તુજે હું ઢુંડતા હર સુ અરે મેહશર કહાં હય તુ.
જો કુચ્છ હોતી હય વોહ માઅલુમ હય જો હોને વાલી હય,
બરાબર દેખલું તકદીરકે દફ્તર કહાં હય તુ.
શબે વાઅદા વોહ આએ હંય પેહનાઉ ઉનકે કાનોમેં,
બનાલા બાલીયાં અય ખુલ્દકે ઝરગર કહાં હય તુ.
રગે જાંકો હુવા હય શવક બેહદ તુજસે મીલનેકા,
નહીં ફસ્સાદ જો આતા અરે નશતર કહાં હય તુ.
વોહ હોગા શવક હુરોંકો હમારે વસ્લકા વલ્લાહ,
કયામતમેં પુકારેગી "ચમન" શાએર કહાં હય તુ.

ગઝલ (૧૮૪).

ન હોવે વસ્લ તો પહેલુંસે મેરે દીલ નીકલ જાએ,
ખુદાયા યેહ ન હો તો હસરતે બીસ્મીલ નીકલ જાએ.
જો આયે મયકદેમેં ફાસીકો ફાજરભી અય ઝાહીદ,
વોહ બનકર એકદમમેં મુરશીદે કામીલ નીકલ જાએ.
સુને નાલે મેરે જો બહરે ઉલ્ફતમેં તો અય વલ્લાહ,
સમંદર છોડકર તુજકો કહીં સાહીલ નીકલ જાએ.
ઝુકા લે સર ખીજાલતસે કયામતમે જો અય યારો,
અદનકે સામને વોહ યારકી મેહફીલ નીકલ જાએ.
મજા વોહ હય તેરી શમશીરકા કાતીલકે મકતલકો,
ફનાકે બાદ તુર્બતસે તેરા ઘાયલ નીકલ જાએ.
કરૂં ફરયાદ મેહશરમેં તો વલ્લાહ ખોફે દાવરસે,
સફીંસે છુપકે દો ઝખકો મેરા કાતીલ નીકલ જાએ.
તેરી તસવીર ફીરતી હય મેરી આંખોમે અય વલ્લાહ,
ન મરતે દમ ખ્યાલે નાકઓ મેહમીલ નીકલ જાએ.
ફીરીશતે કેહતે હંય હમસે થકે હંય અબતો લીખ લીખ કર,
જો મર જાઓ તો ફીકરે ખાર જો દાખીલ નીકલ જાએ.
મેરે દીલ લેકે કેહતે હો નીકલ જાઓ કહાં હો તુમ,
તેરે કુચેસે કયું કર અય સનમ બેદીલ નીકલ જાએ.
જલા કરતા હૈ કયા દીલ જબ તસવ્વુરમે મેરે આકર,
કોઇ મઝમુ "**ચમન**" જો સએરકે કાબીલ નીકલ જાએ.

ગઝલ (૧૮૫).

કયામત તક ન ભૂલુંગા વોહ તુને કી બુરાઇ હય,
ચમનકો છોડકર ઔરોંસે તેરી આશનાઇ હય.
દુઆએં બએઠ કર વોહ કી વીસાલે યારકી ખાતીર,
જુદા હો કર કહીં ઝાતુ કહીં મેરી કલાઇ હય.

નહી માયુસ હોતા હુ વીસાલે યારસે વલ્લાહ,
મીલાદે ખારકો ગુલસે વોહ શાને કીબ્રીયાઇ હય.
કહોગે કયા બુતો મહેશરમે પૂછેગા ખૂદા જબ યેહ,
સખી બનકર કોઇ દીન હુસ્નકી દવલત લુટાઇ હય.
અબસ લાએ હો શીશે ભરકે કયસે તુમ દિવાને હો,
તબીબો દર્દે ફુરકતકી નહી હોતી દવાઇ હય.
બુતો કયું સંગદીલ હોતે હો કેહ દો કયું યે આશકકી,
વફાએ ભૂલ જાતે હો યે કયસી બેવફાઈ હય.
યે કેહતે હય ચલી જા તુ વોહ કેહતી હય ન જાઉંગી,
યે અરમાનોકી ફુર્કતસે શબે હીજરા લડાઇ હય.
ન આયા માલો ઝર હમારાહ ન કોઇ સાથ સાથી હય,
જો આઇ કામ અપને વોહ "ચમન" અપની ભલાઇ હય.

ગઝલ (૧૮૬).

દુઆ અયસા અસર દીખલા ન વોહ અગયારકો દેખે,
મસીહા બનકે વોહ મેરે દીલે બીમારકો દેખે.
ન લેવે નામ ગુલશનકા હો કુરબાં આરીઝે ગુલ પર.
કોઇ બુલબુલ જો આકર હુસ્નકે ગુલઝારકો દેખે,
બડી કીસમત હય ઉન કદમોંકી જો આએ તેરે દર તક,
ખુશા વોહ આંખ જો રોકર તેરે દીદારકો દેખે.
બુતોંસે લવ લગાઇ હય ખફા કયું ઇસસે હોતે હો,
પઢે સલ્લેઅલા ઝાહેદ જો મેરે યારકો દેખે.
નહીં તાકત હય યુસુફકી ખરીદારી કરે તેરી,
મગર દલ્લાલ બનકર હુસ્નકે બાઝારકો દેખે.
ફનાકે બાઅદ ઉડ કર આ ગયા મેં કુએ જાનામેં,
જમી હય ખાક વોહ મેરી કોઇ દીવારકો દેખે.
તજલ્લી વોહ રૂખે મેહબુબકી હય જો કભી યારો,
છુપે વોહ બાદલોંમેં જો મહે અનવારકો દેખે.

જો આશક હય વોહ મજનું હય ઉસે સબ રંગ યકસાં હય,
ન ગુલશનકો ન ફુલોંકો ન કોઇ ખારકો દેખે.
બીલા ઉસ્તાદકે કયસે લીખે હંય અએ "**ચમન**" હમને,
તસવ્વુરસે કોઇ આકર મેરે અશઆરકો દેખે.

ગઝલ (૧૮૭).

ન કૌસરસે ઈલાકા હય ન આબે ચાહે ઝમઝમસે,
તહારત હો રહી હય આશકોંકી ચશ્મે પુર્નમસે.
કરૂં ઝીનતમેં કયા ઔર ઇદગાહમે ક્રીસ તરાહ જાઉં,
સીવા હય ઇદકા દીન હીજ્રે જાનામેં મોહર્રમસે.
બીલા સાકી છીલકતા હય મેરી ચશમોકા પયમાના,
હુવા મશહુર હય સાગર હમારા સાગીરે જમસે.
ચલાદે તેગ અએ કાતીલ ન હોગા ખું બહા તુજપર,
નહી કુચ્છભી બદનમેં ખું ફીરાકે યારકે ગમસે.
કહા ટાલા ન હવ્વાકા હુંવે ખારજ વોહ જન્નતસે,
મોહબતમેં મીટે કયસે વોહ પુછે કોઇ આદમસે.
મોહબ્બત કેહતે હંય ઇસકો તુમ્હારી યાદ કયસી હય,
સદાએ હાએ જાના આ રહી હય આખેરી દમસે.
કરેંગે આશકોંકી તાઅઝીયત વોહ કયા ભલા યારો,
નહી ફુર્સત ઉન્હે મીલતી હય જલ્લાદોકે માતમસે.
કહો સાયન્સવાલોંસે નહી ઇતના તુમ્હે માઅલુમ,
ઝમીં ફીરતી હય તો ફીરતી હય તો મેરી આહે પય હમસે.
ન ટાલા હુકમ ઉનકા જોકે ફરમાયા બજા લાએ,
નહી માઅલુમ કયું કર હો ગએ હંય વોહ ખફા હમસે.
હઝારો દીજીએ બોસે નહી મેં મર્દે કાનેઅ હું,
જો કાનેઅ હય ઉનહે મતલબ નહી હય બેશ ઔર કમસે.
જો જલતે હય કીસીકે સોઝે ફુરકતસે વોહ મર જાએ,
યેહ બેહતર હય ઇલાહી વોહ જલે નારે જહન્નમસે.

યેહ ઝરવાલોંસે કેહદો યેહ "ચમન" ઉલફતકા તાલીબ હય,
લુભાતા હાં નહી હરગીઝ "ચમન" યેહ દામો દીરહમસે.

ગઝલ (૧૮૮).

જનાબે કયસ ફુર્કતમે જલો આહીસ્તા આહીસ્તા,
કરે અફસોસકો હઝરત મલો આહીસ્તા આહીસ્તા.
ઇસે તાંઅજીલ હય લેકીન ખુદારા હઝરતે ખંજર,
મઝા આએ શહાદતકા ચલો આહીસ્તા આહીસ્તા.
હમે યેહ હય કે મર જાએ તો છૂટે પર વોહ શોખીસે,
યેહ કેહતે હય સીરહાને આ મરો આહીસ્તા આહીસ્તા.
અએ સયલે અશ્કમે દેતા હું મેરી જાનકી સવગંદ,
ન બેહ જાએ કહીં દુન્યા બહો આહીસ્તા આહીસ્તા.
બહાને કયું બતાલે હો ચીરાગોંકે બુઝાનેકે,
શબે વસ્લ અએ પરી ખીલવત નહો આહીસ્તા આહીસ્તા.
ન સુન લેવે યેહ પરવાના રકીબોંને કહા ઉનસે,
તુમ્હારે રાઝકી બાતેં કહો આહીસ્તા આહીસ્તા.
વોહ આકર કબ્ર પર મેરી ઔર થમથમ કર શરારતસે,
લગા ઠોકરકો વોહ બોલે મીટો આહીસ્તા આહીસ્તા.
કટેગી કયું યેહ મંન્ઝીલ ગીરકે બયઠે રો કહો હીંમત,
સંભલકર અએ જનાબે દીલ ઉઠો આહીસ્તા આહીસ્તા.
હવાઓ ધુપસે યેહ ખાક કેહતી હય યું મકતલમેં,
હય કુશ્તે જાબજા દેખો બડહો આહીસ્તા આહીસ્તા.
નહીકા નામ સુનકર નામા બરસે કયું હો ઘભરાતે,
જો કુચ્છ કેહતા હય વોહ ઉસસે સુનો આહીસ્તા આહીસ્તા.
ઉઠાકર લાશ મેરી કયું ધડેહમેં ફેંક દેતે હો,
ન આશકકો અઝીયત હો રખો આહીસ્તા આહીસ્તા.
કરો કુચ્છ કાર દુન્યાકા તુમ્હે દીવાં બનાનેકી,
"ચમન" તાઆજીલ હય કયું કર લીખો આહીસ્તા આહીસ્તા.

શબે વસ્લ આકે મેરે છેડનેસે મુજકો કેહતે હંય,
ન સુન લેવે કોઇ હમસે હંસો આહીસ્તા આહીસ્તા.
અએ મજનુંજી શબે હીજરાંકે કીનેકી યેહ હીકમત હય,
દુઆએ વસ્લે લયલાકી કરો આહીસ્તા આહીસ્તા.

ગઝલ (૧૮૯).

નઝર હય આરેઝે ગુલ પર ઇસે કુરઆન કેહતે હંય,
બુતોંકે હુસ્ને ઝેબાકો ખુદાકી શાન કેહતે હંય.
નહી દેતે કીરાયા હય ન કેહનેસે નીકલતે હંય,
રહેંગે હશ્ર તક દીલમેં મેરે અરમાન કેહતે હંય.
તેરી ગીરયાંસે આએ તંગ હંય અએ આશીકે શયદા,
રહો ચુપકે ખુદારા હઝરતે ઝીંદાન કેહતે હંય.
ન જલતા હો કોસીકે સોઝે ફુરકતસેં જો હર લહઝા,
ઉસી દીલકો બુતો હમ મનઝીલે સુનસાન કેહતે હંય.
ચલા કર તેગ કાતીલને શહીદોંસે મીલાયા હય,
અદનમેં હમકો પોહોંચાયા ઇસ એહસાન કેહતે હંય.
અબસ જુઠા બનાતે હો ગવાહીકો યેહ આએ હંય,
જો મેં કેહતા હું તેરે અહદ ઔર પયમાન કેહતે હંય.
નમાઝોમેં દુઆઓમેં વઝીફોમેં મેરે અલ્લાહ,
મીલાદે યારસે હમકો તુઝે હરઆન કેહતે હંય.
મેરી કીસમત તો દેખો જબ દરે જાનાપે જાતા હું,
નહીં હય હુકમ આનેકા તુમ્હે દરબાન કેહતે હંય.
બુરા કરતે હંય ઝાહેદ ફીર વોહ અલ્લાહકે બનાનેકો,
લરઝકર અઉઝબીલ્લાહે મીનશ શયતાન કેહતે હંય.
કીયા તુને જો હય તુબંત ન બોલેંગે કયામતમેં,
કભી મીઝબાંકી હમ ઝરફી કહીં મેહમાન કેહતે હંય.
અગર દરબારમેં ઉસકી **"ચમન"** અચ્છે કહાતે હંય,
નહી પરવા અગર હમકો બુરા ઇનસાન કેહતે હંય.

"**ચમન**"કે કદરદાનો નીમ શાઅરાસે કહો જાકર,
ઇસે કેહતે હંય ગઝલે ઔર ઇસે દીવાન કેહતે હંય.

ગઝલ (૧૯૦).

વસ્લકે મરંમે ઝબાંસે દમબદમ હોને લગે,
આશકોમેં દોસ્તો મશહુર હમ હોને લગે.
ઇત્તેફાકી હીંદમે હીંદુ મુસલમાંમેં હુઇ,
શુક્ર હય દયરો હરમ મીલકર બહમ હોને લગે.
ઇતના ફરમાઓ કે હમકો છોડ કર અએ મેહલકા,
કયું રકીબોંપર તેરે લુત્ફો કરમ હોને લગે.
ઠોકરે અયસી લગાઇ આકે મેરી કબ્ર પર,
સુનકે હંયરાં દોસ્તો એહલે અદમ હોને લગે.
હીજ્રકો કરદે ફના તાકત નહી અએ કીબ્રીયા,
લાખ બારી એક લેહઝેમે સીતમ હોને લગે.
કયસે મુરગાંને સહર ચીલ્લાંકે હસ્તીસે રવાં,
કયા દુઆએ આશકાંસે સુબહોદમ હોને લગે.
કયસે અખબારોંમે શાઅરાઓમેં અરઝે હીંદમે,
શેઅરગોઇસેં "**ચમન**" મશહુર હમ હોને લગે.
જબકે સુમાં આશકોને હસરતો અરમાનસે,
અર્શપર નાઝાં તેરે નકશે કદમ હોને લગે.
કયા કરે તુજકો નીકલ જાએ કીસી તદબીરસે,
યાર બીન હયરાન અએ બાગે ઇરમ હોને લગે.
ઠંડી ઠંડી સાંઝ ભરતેથે ફનાકે બાઅદ ભી,
જબ રવાના તેરે કુચેસે સનમ હોને લગે.
ફાતેહા દેતેથે સાકીકા સુરાહી જામ પર,
મયકદેમે મસ્ત જબ તેરી કસમ હોને લગે.
કયા તેરી કીસમત હય જો આઇ "**ચમન**"કે હાથમે,
ઇશ્કકે મઝમુ કલમ કયસે રકમ હોને લગે.

ગઝલ (૧૯૧).

લાખ અરમાન મેરે દીલમેં ચલે આતે હય,
હાં મુસાફીર હય વોહ મનઝલમે ચલે આતે હંય.
શમઓ ગુલ શીશઓ સાકીકો મના હી ભી નહી,
શવકસે યારકી મેહફીલમે ચલે આતે હંય.
જીનકી કીસમતમે લીખી હય વોહ શહાદત દેખોં,
સરંકે બલ મકતલે કાતીલમેં ચલે આતે હંય.
લયલા ગરમીસે તડપતી હય શઓરોઝ મુદામ,
નાલઓ કયસ જો મેહમીલમેં ચલે આતે હંય.
ગયરકે હો ગએ વોહ યા નહી હય મેરી ખબર,
કયા તસવ્વુર દીલે બીસમીલમે ચલે આતે હંય.
વરના ગીર પડતા મગર હંમ્મતો તસકીંકે મુદામ,
લાખ કાંટે દીલે ઘાયેલમેં ચલે આતે હય.
કુચ્છ ગુરૂરીસે નહી કામ હમારા હય **"ચમન,"**
હમ સફે નાકીસો કામીલમે ચલે આતે હંય.

ગઝલ (૧૯૨).

આજ કયુંકર ખુદ બખુદ જાને હઝીં ગભરા ગઇ,
કયા હમારા નામ સુનકર નાઝની ગભરા ગઇ.
ઝલઝલા હોતા નહી યેહ કયા નહી તુમકો ખબર,
નાલએ આશકકે સુન્નેસે ઝમીં ગભરા ગઇ.
સયર કરતેથે ચમનમે વોહ તો ફુલોને કહા,
બસ શમીમે ઝુલ્ફે બુએ યાસમીં ગભરા ગઇ.
વોહ હુઇ વેહશતકે દામાને પુકારા અલ હઝર,
ટુકડે ટુકડે હોકે મેરી આસતીં ગભરા ગઇ.
હીજરકી શબ આતે આતે જો મેરે નાલે સુને,
વસ્લકી શબ ફીર ગઇ આઇ નહીં ગભરા ગઇ.

જબ વોહ આતા થા મઝારોંમે તો મેરી દોસ્તો,
ઠોકરોંકે ઓહસે તુર્બત વહીં ગભરા ગઇ.
દેહરમે હમકો સતાતીથી મગર અંધેરસે,
હસરતેં દીલ અએ "ચમન" ઝેરે ઝમીં ગભરા ગઇ.
વોહ પડા સાયા સુલયમાને દીખાઇ આનકર,
કુચ્છ અસર દેખા નહી ખાતમ વહીં ગભરા ગઇ.
યેહ નહીં આતી સદાએ રાઅદ હય અએ દોસ્તો,
કુએ જાના દેખકર ખુદ્દેબરીં ગભરા ગઇ.
હમ સફીરોંમેંસે મુજકો એકને રોકર કહા,
જાન મેરી અએ "ચમન" દેખો યહીં ગભરા ગઇ.

ગઝલ (૧૯૩).

કભીજો હીજમે હમ ચશ્મ આબ આબ કરેં,
હમારા સાથ વહીં દોસ્તો શરાબ કરેં.
દફ્તરે ઇશ્કકો દેખા તો હુઇ ફીક્ર હમે,
હઝાર દર્દ હંય કીસ કીસકો ઇનતેખાબ કરેં.
મેં વોહ કુશ્તા હું કે રોતે હંય જીસે હુરો મલક,
સરોકાં ફોંડકે માતમ મેરા હુબાબ કરેં.
ખુંને દીલ પીનેસે હોતી નહીં સયરી હમકો,
જીગર જલો તો સહી નોશ કુચ્છ કબાબ કરેં.
કયસા રૂત્બા હય મેરા કબ્રસે બુલબુલને કહા,
લાલ મુંહ રોકે મુજે લાલઓ ગુલાબ કરેં.
ચાંદ તારે ન કહીં ટુટ પડે દેખકે મુંહ,
રાતકો આપ જો બેજા નહી હીજાબ કરેં.
ઉનકી મેહફીલમે ગએ બયઠે વહીં આંખ ખુલી,
દીલકી દીલમેહી રહી કયા તુજે અએ ખ્વાબ કરેં.
એક દો દેનેસે વોહ દયન નહીં હોગા અદા,
માંગતે લાખ હંય ઓસે અગર હીસાબ કરેં.

સયર હો દીલ ન કભી શેઅરો સુખુનસે અપના,
લાખ ગઝલોંકી "ચમન" હમ અગર કીતાબ કરેં.

ગઝલ (૧૯૪).

હીજ્રમે જલકે બુજે તો જલે જલે ન જલે,
પહોંચે મનઝીલપે નહી ફીર ચલે ચલે ન ચલે.
જબ ખીઝાં આઇ તો ફીર બર્ગો સમર કુચ્છ ન રહા,
બાગે આલમમે શજર ફીર ફલે ફલે ન ફલે.
મુંહ દીખા કર જો ચલે જાતે હો કયા કીજો ઇસે,
આકે બયઠે ભી નહી ફીર મીલે મીલે ન મીલે.
ઉગલીઓંકા હય નીશાં ઔર લકીરે ભી હય કુચ્છ,
કફે અફસોસ ચમન ફીર મલે મલે ન મલે.
જુઠ કેહતે હો યેહ મજનુંકે ધુલે ફુરકતમે,
કદ તો આતા હય નઝર ફીર ધુલે ધુલે ન ધુલે.
કલ જો હંસતેથે બતા આજ કહાં વોહ માલી,
ગુલ પરેશાન હુવે ફીર ખીલે ખીલે ન ખીલે.
રોઝે મેહશરકો હો પુરસીશ જો હમારી યારો,
દામને યારકે જામે પલે પલે ન પલે.
લાખ હો રંજ રહે ઇશ્કમે પસપા ન કરૂં,
ઉલફતે યાર યેહ મુશકીલ ટલે ટલે ન ટલે.

ગઝલ (૧૯૫).

ચારકી આજ ખબર હમકો સબા લાદે શીતાબ,
ઉનકી મેહફીલકો ઝરા રંગ ઉડા લાદે શીતાબ.
વોહ તો આતે નહી જા જાકે થકે હંય કાસીદ,
ખીંચકર દામને જાનાકો દુઆ લાદે શીતાબ.

લીખી રાહત જો નહી કયું કીયા બેકાર હમે,
અયશો અસરત જો નહી કોઇ બલા લાદે શીતાબ.
હમસે સાકીને કહા કુચ્છ હય તમન્ના બાકી,
જામ છલકાકે કોઇ ઔર કહા લાદે શીતાબ.
યેહ ઝમીં કેહતી હય કયુ લાઇ ગરીબોંકો ભલા,
ઝાલીમો ફાસીકો ફાજરકો કઝા લાદે શીતાબ.
સુનકે મરના મેરા હાથોમે મલી હય મેહદી,
બદલે સુરખીકે સીયાહ રંગ હીના લાદે શીતાબ.
નવ ઉક્સાંકે લીએ જલ્દ ખુદારા રીઝવાં,
ફુલ જન્નતકા કોઇ હાર ગુંદા લાદે શીતાબ.
કયુ બનાતા હય દવા હોજો તબીબે નાદાં,
મેરી બીગડી હુઇ કીસમતકો બના લાદે શીતાબ.
ધુપ નીકલી હય નહી બાદા કશીમે હય મઝા,
આસમાં ઔર કોઇ કાલી ઘટા લાદે શીતાબ.
ખીઝરસે દોસ્તી કરતી હય મુજે અએ સાકી,
મયકી ખ્વાહીશહી નહી જામે બકા લાદે શીતાબ.
બાઅદ મુર્દન ભી વોહ ઝાહિદકો બના દે અંધા,
ખાક આશકકી ઉડા કર તુ હવા લાદે શીતાબ.
સુઝતા કુચ્છ ભી નહી આજ "ચમન" કો વલ્લાહ,
ફીક્ર મઝમુન કોઇ ઔર નયા લાદે શીતાબ.

ગઝલ (૧૯૬).

હંસી આતી હય મુજકો નાઝનીનોંકી તબીઅત પર,
વોહ કેહતે હંય નહી હમકો યકીં તેરી મોહબ્બત પર.
કરૂં કયું કર દુઆ હુરોંસે મીલનેકી અરે ઝાહિદ,
ફીદા હય જાન મેરી યારકે રૂએ મુબ્બતત્ત પર.
યેહ દીલમે હય નીકલ જાઉં કહીં ઔરોંકે મદફનમેં,
મેરે દુશ્મનકે હમરાહ આ ગયા વોહ મેરી તુર્બત પર.

નહી હય હુકમ આનેકા મુજે જો ઉનકી મેહફીલમેં,
વોહ દેખે શમએ સોઝાં રો રહી હય મેરી કીસમત પર.
હમ જીનકો ચુમતે હંય ઝાહેદો અયસે વોહ આરઝ હંય,
નહીં સબકત કરેં કુરઆન રૂખસારોંકી અઝમત પર.
મેરી વહશતકે આગે કયા હકીકત તેરી વહશતકી,
ગીઆલે દેખ મજનું રો રહે હંય મેરી વહશત પર.
મનાઇ હય મુજે આનેકી યેહ દર પર હય લીખવાયા,
ગીરે બીજલી ઇલાહી ઉસ પરીકી બઝમે ઈશરત પર.
યેહ હાંમે હાં મીલાતે હો નહી કુચ્છ સીદક કેહતે હો,
ખુશામદસે હય તુમકો કામ લાઅનત અયસી આદત પર.
નહી હય ચાહતે બદલા બુતોંને જો કીયા હમસે,
હમારા ફયસલ હય છોડતે રોઝે કયામત પર.
હમે ભી કુફ્રાતેહાસે શાદ કરના અએ સનમ વલ્લાહ,
અગર આ જાઓ કોઇ દીન રકીબોંકી ઝીયારત પર.
ગઝલ જો શાયકી સુનતે હંય મુંહસે યેહ નીકલતા હય,
"**ચમન**" હય આફરીં તેરી ફસાહત ઔર બલાગત પર.
જો ચાહે બખ્શ દે યા ડાલ દે મુઝકો જહન્નમમેં,
નઝર હય ઇસ "**ચમન**" આસીકી યા રબ તેરી રહમત પર.

ગઝલ (૧૯૭).

રાહ મીલતી ભી નહીં કુચએ જાના મદદી,
મેં ભટકતા હું દરે યારકે દરબાં મદદી.
જંગલો ગુલશનો જાતા હું તજસ્સુસકે લીએ,
ગુલો રયહાં મદદી ખારે મુગીલાં મદદી,
જલ્દ આ જાએ નઝર હમકો કહીં સુબ્હે વસાલ,
ગમે જાના મદદી અએ શબે હીજરાં મદદી.
મુઝકો મેહફીલસે નીકલવાતે હંય સમજાઓ ઝરા,
શમએ સોઝાં મદદી અએ શબે હીજરાં મદદી.

જલ્દ આનકે બસાએ વોહ દીલે મુઝતરકો,
મેરે અરમાં મદદી ખાનએ વયરાં મદદી.
વોહ પડા સાયા પરીકા કે નહી હોશ બજા,
જીન્નો પરીયોંકે શહનશાહ સુલયમાં મદદી.
આરઝુ કુચ્છ નહી નીકલી હય કે આઇ હય અજલ,
કુમ્બે ઇઝની મદદી ઇસીએ દવરાં મદદી.
મકતલે યારમેં હંય સરકો જુકાએ બયઠે,
તેગે કાતીલ મદદી ખંજરે બુરહાં મદદી.
ઠોકરે મારતે હંય આકે વોહ તુર્બતપે મેરી,
હગઝીશે પા મદદી ગોરે ગરીબાં મદદી.
નહી કરતે હંય રેહા કયેદે સીલાસીલસે મુજે,
ઝુલ્ફે જાના મદદી મસરકે ઝીંદાં મદદી.
જુંઠ કેહતે હંય હંમેશા વોહ નહી આતે હંય,
વાદએ શબ મદદી રોઝકે પયમાં મદદી.
ખુરકો તરમેં હું ભટકતા નહી પાતા હું પતા,
ખીઝરો ઇલ્યાસ મદદી બહરો બ્યોબાં મદદી.
ખેંચતી હય મુજે તસવીર સનમકી આઓ,
મહેતાંબાં મદદી મેહરે દરખશાં મદદી.
રંજને ઘેર લીયા આજ "ચમન"કો આઓ,
મેરે મવલા મદદી શાહે શહીદાં મદદી.

ગઝલ (૧૯૮).

હમ અપનીહી કીસમતકો રોતે રહે હંય,
યેહ દામન ઝમીંકા ભીગોતે રહે હંય.
જો કટતા હય નખ્લે ઉમીદ એક યારો,
દીગર તુખ્મે હસરતકો બોતે રહે હંય.
કહીંસે સીલા તારે ઝુલ્ફે પરીરૂ,
યે અશકોંકે મોતી પરોતે રહે હંય.

નકર શોર અએ સુર ખામોશ હો જા,
યેહ એહલે અદમ દેખ સોતે રહે હંય.
સંભાલી નહી રેહઝનોસે જીન્હોંને,
વોહી અપની દવલતકો ખોતે રહે હંય.
કહાં હય સીકંદર કહાં શાહ અકબર,
નહી ઉનકે બેટે ન પોતે રહે હંય.
નહી નીંદ આતી હય બીસ્તરપે ફુર્કત,
હરએક તાર કાંટે ચુંભોતે રહે હંય.
પએ સયરે ફીકરે "**ચમન**" ખુશ ઝબાંકે,
ઝમીં આસમાં એક હોતે રહે હંય.

ગઝલ (૧૯૯).

લગાએ આગ અબ જાકર ચમનમે આશયાનોંકો,
બીઝાંને યેહ કહા હંસકર નીકાલે બાગબાનોંકો.
નહી હાજત હય હમ ચુમે તેરે કાબબેકી ચોખટકો,
દીએ હંય બોસે અય ઝાહેદ બુંતોકે આસ્તાનોંકો.
જો દેખે ખ્વાબમે તુજકો જીનુંને ઇસ્ક કુચ્છ કમ હો,
નહી કુચ્છ નીંદ હય આતી શબે હીજરાં દીવાનોંકો.
કલીસો દયર કાબબેમે અબસ યેહ ફર્ક રખ્ખા હય,
નહી જીસકા મકાં કોઇ કહે કયા વોહ મકાનોંકો.
જીનુને ઇશકકા વોહ જોશ હય અપની તબયતમે,
યે દીલમે હય કે ટકરા દે ઝમીંસે આસમાનોંકો.
યગાનેસે હય દીલ મીલતા ફીરીશ્તો આએ હો કયું કર,
નહી મે દેખ સકતા હું મલ જાઓ બેગાનોંકો.
નીશાં કબ્રોંકા રેહને દો કીસીને જો કહા બોલે,
નીશાંકી કયા ઝરૂરત હય કહો ઇન બેનીશાનોંકો.
મોઅઝઝન કુચ્છ ખબર હમકો સુના ઉસ શોખકી આકર,
હમારે કાન બેહરે હો ગએ સુનકર અઝાંનોંકો.

પસે મુર્દન હુવા હય શવક હમકો શેઅર સુનનેકા,
ખુલા લાએ કોઇ જાકર ખુદારા શેઅરખ્વાનોંકો.
જીન્હે માઅલુમ હય રૂત્બા શહાદતકા ખુશીસે વોહ,
સરે મકતલ ખડે હો કર ફીદા કરતે હંય નાનોંકો.
"ચમન" યેહ કેહતે હંય મુજસે જીન્હે હંય શવક ગઝલોંકા,
કરેંગે વાર હમ હરદમ "ચમન" તેરે બયાનોંકો.

ગઝલ (૨૦૦).

વાઅદએ દીદકો કરતા હય કયામતપે કોઇ,
ઇસ લીએ દોસ્તો નાલાં ન હય હસરતપે કોઇ.
આંખસે આંખ મીલા કરકે તેરી રાહતકે,
ફુલ નરગીસૂકે ચડાએ મેરી તુર્બતપે કોઇ.
કયા પરેશાન હું જંગલમે બતાઓ કાંટો,
કયું તઅસ્સુફ નહી કરતા મેરી હાલતપે કોઈ.
દેહરમે કબ્રમે આરામ હમે કયું આએ,
દીદકા વાઅદા જો કરતા હય કયામતપે કોઈ.
ઝાહેદો ચૌદા તબક હોએંગે રોશન ઉસકો,
ધયાન દે આરીઝે દીલબરકી તીલાવતપે કોઇ.
યેહ નહી કાટતે શમશાદ મગર અએ જાનાં,
હોતા ગુલશનમે ફીદા હય તેરી કામતપે કોઇ.
રંજો ગમ દર્દો અલમ હય રખે ખાનેકે લીએ,
ખાનએ યારમે આ જાએ ઝીયારતપે કોઇ.
રાતકા રોઝ બના કરકે દીખાએ ઉસકો,
પીરો મુરશીદ જો કરે નાઝ કરામતપે કોઇ.
ફાતેહા પડતે હંય ઔરોંકે મઝારોપે મુદામ,
કબ્ર કયું આતા નહી મેરી ઝીયારતપે કોઇ.
હીજ્રે જાનાંકી નહી બોજ ઉઠા સકતા હય,
નાઝ કરતા હય અબસ કુવ્વતો તાકતપે કોઇ.

દમે આખીર તો ઝરા આકે દીખા દે સુરત,
જાન દેતા હય સીતમગર તેરી ચાહતપે કોઇ.
દીલ તો નાપાક હય ફીર ખુલ્દ કહાંસે પાએ,
નઝર આતા હય જો ઝાહેરમે તહારતપે કોઇ.
વોહી અશરાફ હય ચલતા હય જો જોડીપે મુદામ,
ફીર ભલા નાઝ કયું કરતા હય શરાફતપે કોઇ.
છોડા હય-ફયસલા ગઝલોંકા "**ચમન**" ઔરોં પર,
એજા હય નાઝ કરે અપની ફસાહતપે કોઇ.

ગઝલ (૨૦૧).

કરમ કર ખુદાયા સીયાહકાર હું મેં,
તું ગફફાર હય ઔર ગુનેહગાર હું મેં.
કીયામતમે દાવા કીયા યેહ ચમનને,
ખીઝાને ઉજાડા વોહ ગુલઝાર હું મેં.
યે બઝારે ઉલ્ફતમે આશક પુકારા,
ગમો રંજ આવો ખરીદાર હું મેં.
નં કર તુ દુઆ મુજકો અય પીર મુર્શીદ,
શફા હો ન હરગીઝ વોહ બીમાર હું મેં..
પુકારા જો હરસુ કીસીકો ન દેખા,
કઝાને સુનાયા મદદગાર હું મેં.
ફીરીશતે નહીં હોશ જાઓ યહાંસે,
ખુમારે મોહબ્બતમે સરસાર હું મેં.
પીયા ખુન લાલાકા ઉસ્કે સબબસે,
કહા તુતીને સુર્ખ મીનકાર હું મેં.
કહા દર્દ ફુર્કતને મત કર દવાઇ,
ન જાઉંગા હરગીઝ વોહ આઝાર હું મેં.
અગર આપ ભૂલે ન ભૂલેગા આશક,
જો તુમ બેવફા હો વફાદાર હું મે.

યે નેકી પુકારી મીલાતી હું હકસે,
બદીને સુનાયા કે દીવાર હું મે.
ખુદાકા હું બંદા "ચમન" યેહ ખબર હય,
ન રંદોસે હું ઓર ન દીદાર હું મે.

ગઝલ (૨૦૨).

સનમ તુરે શમ્સો કમર હય તો તુ હય,
નિગેહબાને નખલો સમર હય તો તુ હય.
નહીં જાનતેથે નીશાં આસ્માંકા,
ફલકસે ઝમીં પેશતર હય તો તુ હય.
નહી મરકબો ઝાદકી કુચ્છ ઝરૂરત,
જહાંમેં હવા ખુશ સફર હય તો તુ હય.
વો બએઠે હે મરકનમે તકીયા લગાકે,
કઝા દેખ લે રેહગુઝર હય તો તુ હય.
ન કલબો જીગર હય તને ઝાર સુન લે,
જો દીલ હય તો તુ હય જીગર હય તો તુ હય.
ઉઠા હાથ લબકો ફીલાતે રહે હંય,
દુઆઓમે અપની અસર હય તો તુ હય.
અબસ લાઅન કરતા હય શએતાંપે હરદમ,
અય આદમ સમજ ખ્યરો શર હય તો તુ હય.
અય સાકી મેરી છોડ કરતા હે કયું કર,
મુઝે હોશ હય બેખબર હય તો તુ હય.
અરે આહે આશક તેરા વસ્ફ કયું હો,
જલાએ ફલક વોહ શરર હય તો તુ હય.
"ચમન" જીસ્મે મઝમુન ફલતે હંય હરદમ,
વોહ શએરો સુખનકા શજર હય તો તુ હય.

ગઝલ (૨૦૩).

હીજરકી શબ દીલ મેરા યારો મચલ કર રેહ ગયા,
એહ તડપતાથા કભી ગાહી સંભલ કર રેહ ગયા.
છોડકર હુરોંકી મેહફીલ ઈશ્ક કહેતે હય ઇસે,
કુચએ જાનામે જન્નતસે નીકલ કર રેહ ગયા.
વોહ હુંવા મજમા હસીનોંકા કમારી કબ્રમે,
ઝીક્ર વોહ થી દોસ્તો પેહલુ બદલ કર રેહ ગયા.
જબ ચીરાગે હુસ્ન દેખા હો ગયા કુરબાન વોહી,
મીસ્લ પરવાના કીસી આરઝ પે જલ કર રેહ ગયા.
જબ થકા મે રાહ ઉલ્ફતમે તો દેતાથા સદા,
મંઝીલે જાના મદદ આશક યે ચલકર રેહ ગયા.
નાઝની યેહ ભી હય કાફી ઇસ મરીઝે ઇશ્કકો,
ચુટકીયુંસે દીલ મેરા કયું કર મસલ કર રેહ ગયા.
આજ વાઅદા હય કીસીકા ચાહતે હય શામ હમ,
કયું યે થોડા અય ખુદા ખુરશેદ ઢલકર રેહ ગયા.
બેવફાઇ નાઝનીનોકા કહું મેં કયા "ચમન,"
હસરતેં કુચ્છભી ન નીકલી હાથ મલકર રેહ ગયા.

ગઝલ (૨૦૪).

કેહતે જીસે મજનું હય વોહ દીવાના મેહી હું,
લયલાકે રૂખે પાકકા પરવાના મેહી હું.
ભટ્ટી હય જીગર ઔર યેહ આંખે મેરી સાગર,
સાકી ભી મેરા નામ હય મયખાના મેહી હું.
ગેર ઝીક્ર જબાંસે હય કભી દીલસે હય ઉલ્ફત,
આબાદ મેહી હું કભી વએરાના મેહી હું.
કયા પીશગી ગરદીશ મુજે અફલાકો ઝમીંકા,
ચકકીકો જલા દુંગા વોહી દાના મેહી હું.

આંખોકા વોહ હય નાઝકે સબકત, હય સદફપર,
યેહ અશ્ક સુનાતા હય કે દુરદાના મેહી હું.
યે ઇશ્કકે મઝમુને કહા પડકે થકાગે,
હોવે ન કભી ખત્મ વોહ અફસાના મેહી હું.
મેંહદીકા જો ચુમા તો વહી ઇસને સુનાયા,
ઝુલ્ફે હય બની જીસસે વોહી શાના મેહી હું.
પહેચાના નહી મુજકા પરીને તો સુનાયા,
કેહતે હય "ચમન" જીસકા વોહ દીવાના મેહી હું.

ગઝલ (૨૦૫).

અરે આશક તુજે યેજેહ આરીઝે જાના મુબારક હો,
યે કેહતે હંય મુજે ઝાહેદ હમે કુરઆં મુબારક હો.
જો દેખે જલ્વએ જાના કમર પર કયું નઝર ડાલે,
તુજે અય આસમાં તેરા મહેતાબાં મુબારક હો.
મેં આયા હું બયાબામે ખુશીસે તુમસે મીલનેકા,
ચુપે જાઓ અરે ખારા તુમે દામાં મુબારક હો.
કદમ હંય જીનકે નેકી પર ઉન્હોકા ખુલ્દ હો મીસ્કન,
ગુનેહગારોકા યા રબ આતીશે શાઝાં મુબારક હો.
મએ ગુલગુંકા પી કર આ પડે હંય કુએ જાનામેં,
તેરા કૌસર તેરી જન્નત તુજે રીઝવાં મુબારક હો.
જો પુછા લાઇ હય પએગામ કુચ્છ ઉસ માહે તલઅતકા,
સબા યે મુજસે કેહતી હય શબે હીજરાં મુબારક હો.
મઝા આયા વોહ તુર્બતમેં કે રેહ રેહ કર સુનાતા થા,
અય એહલે દહર તુમકા કસર ઓર અયેવાં મુબારક હો.
દવાઓંકી તબીબો કુચ્છ નહી હમકા જરૂરત હય,
જુદાઇમે નહી જલતા ઉસે દરમાં મુબારક હો.
બીઠાકર દીલમે ફીર ઉનસે કહા મેંને લજાનતસે,
અય અરમાનો તુમ્હે યે ખાનએ વેરાં મુબારક હો.

કહા કાતીલને રખકર હાથ દીલપર ઔર ગલેપર યું,
ઇસ ખંજર મુબારક હો ઇસ પએકાં મુબારક હો.
સુનાતા હય તુ કયું આકર ભલા યે વાઅઝ રંદોકો,
અરે વાઇઝ તુજે યે દીન ઓર ઇમાં મુબારક હો.
ઇસ મુગદીશેકો છોડા હય કઇ ઐયામકે ખાતીર,
"ચમન" અપની દુઆ હય સફરે હીંદુસ્તાં મુબારક હો.

ગઝલ (૨૦૬).

કહાં હય ઇલાહી વોહ દીલ યારા યારા,
કે જીસ્કો સનમકી બલાપર ઉતારા.
નિકલવાતા આંખે હમારી જો કાતીલ,
ન હુરેંકો જન્નતમેં કરતો નેઝારા.
યે બદબખ્ત દીલકો સજા કયા મીલીથી,
ફાસીને જો તીરે નઝર હમકો મારા.
જો કબ્રોંકા પૂછા ખીઝાંને સુનાયા,
કહીં દફ્ન નરગીસ કહીં ગુલ હઝારા.
કરૂં રાહ કયા યેહ ન બસ્તીસે મતલબ,
ખીઝર હમકો લેને દે રસ્તા હમારા.
કીયા ખુંન ફીડોંકા પેહલુ બદલ કર,
મેરી કબ્રકા સંગરેઝા પુકારા.
દીખા આઇના હમકો હુશીયાર કર દે,
કહાં હોએગા વોહ સીકંદર હમારા.
સરેશામ હુરેંને આ કર હમારા,
ગુલોંસે ચીરાગોંસે મદફન સંવારા.
કહા કોન તાલીબ હય અપના જહાંમેં,
કઝાને વહીં આકે દામન પસારા.
અય સુલતાં તજમ્મુલ સુનાયે તુમે કુચ્છ,
"ચમન"કા જો બંબઇમે હોવે ગુઝારા.

ગઝલ (૨૦૭).

મેરી કબ્રકા વો નીશાં ઢુંડતે હંય,
બતાએ કોઇ મહેરબાં ઢુંડતે હંય.
હંય તૈયાર આંખે અગર આપ જાનાં,
ચમનકે લીએ બાગબાં ઢુંડતે હંય.
અય ગરદું જો તેરે સતાએ હુએ હંય,
વોહ જાકર કોઇ આસ્માં ઢુંડતે હંય.
જો નીકલી હય આંખોમે મેરી સમા કર,
ઉસ લયલાકા હમ કારવાં ઢુંડતે હંય.
ખમીદાર જો ચલતે હંય પીરીમે હરસુ,
વોહ અપનીહી ઉમ્રેરવાં ઢુંડતે હંય.
જો ઉલજા થા ઝુલ્ફે સનમમે ઇલાહી,
કહા હય વોહ દીલ નાતવાં ઢુંડતે હંય.
ફલક પર ઝમીં પર નહી કયા હય મસ્કન,
જો પેહલુમે મેરે મકાં ઢુંડતે હંય.
ગમો રંજસે હમને પૂછા તો બોલે,
કહાંસે યે આતી ફુગાં ઢુંડતે હંય.
હુવા ખુન જલજલકે જબ ખાક બોલે,
કોઇ ઔર દીલ ખું મકાં ઢુંડતે હંય.
હય કુએ બુતાંમેં તજસ્સુસ હય ઘરમે,
જહન્નમમે હમકો કહાં ઢુંડતે હંય.
હુઇ આજ ખ્વાહીશ હય યહાંકી દીલકો,
"ચમન" કોઇ અબ્રુ કમાં ઢુંડતે હંય.

ગઝલ (૨૦૮).

કભી આકે જલવા દીખાએ તો જાનું,
વોહ આંખોમેં આકર સમાએ તો જાનું.

જીલાતે હો ઠોકરસે કેહતે હો લેકીન,
અજલ અએ મસીહા જો આએ તો જાનું.
યેહ કેહતે હંય કુવ્વતમેં કાતીલ હય બેહદ,
દમે કત્લ ઝાનું દબાએ તો જાનું.
હવા તેઝ ચલતી હય કેહતે હો યારો,
મેરી ખાક આ કર ઉડાએ તો જાનું.
કહા હય યેહ ફુર્કત સતાતી તો બોલે,
મુજે હીજ્ર આકર સતાએ તો જાનું.
હંય ચુપકે હુવે કયા સબબ રૂઠનેકા,
ગુલોંકો જો બુલબુલ મનાએ તો જાનું.
યેહ દસ્તે હીનાઇ હય આતશ નહી હંય,
જો દામાં શફ્કકા જલાએ તો જાનું.
યેહ કેહતે હંય ચાહ ઉસકો હમારી,
સરે ગોર આંસુ બહાએ તો જાનું.
બહારે દો રોઝાં હંસાતી હય ગુલ કયા,
કભી મેરે દીલકો હંસાએ તો જાનું.
અબસ સુરકા ઝીક્ર કરતા હય વાએઝ,
પસે મર્ગ મુજકો જગાએ તો જાનું.
અએ આશક ન કર વસ્ફ આહે રસાકા,
સમંદરમેં આતશ લગાએ તો જાનું.
યેહ કેહતેં હંય આતા હય તસદીક કયું હો,
વોહ ઉજડા હુવા ઘર બસાએ તો જાનું.
અબસ વસ્ફ કરતા હય જબહરકા કાતીલ,
ગલે પર મેરે તેગ આએ તો જાનું.
"ચમન" શાએરી પે ન હો નાઝ કયું કર,
ગઝલ કોઇ અયસી બનાએ તો જાનું.

ગઝલ (૨૦૯).

ખાકી અયસી ઝીંદગી ઉનકી નઝરસે ગીર પડે,
હમ સમજતે હંય કે ચશ્મે બહરો બરસે ગીર પડે.

સુબ્હેદમ જબ આહ કી મેંને તો ઉસકો દેખ કર,
અશ્કકે કતરે વહી શમએ સહરસે ગીર પડે.
ગુલશને હસ્તીમેં લાલાકી ઝીરાઅત હો ગઈ,
ખૂનકે કતરે મેરે જીસ દમ જીગરસે ગીર પડે.
જબ વોહ આયા બાગમેં તો સુમનેકો ઉસકે પયર,
ગુલ ગીરે પત્તે ગીરે ઔર ફલ શજરસે ગીર પડે.
જબ જુદા હોને લગા તો કયસે અશ્કોંકે ગોહર,
વકતે રૂખસત આરઝે રશ્કે કમરસે ગીર પડે.
ચાંદની ઔર ધુપ દોનોને વોહ તેરે વસ્લકે,
શવકમે હયરાન હો શમ્સો કમરસે ગીર પડે.
ઉસને ઝુંજલા કર કહા કયું હો પડે દર પર મેરે,
યેહ કહા હમને પરીરૂ દર્દે સરસે ગીર પડે.
હમકો કુચ્છ કેહના નહી જો આસમાં જલજલકે આજ,
જો હમારી આહેં સોઝાંકે શરરસે ગીર પડે.
જામ મેરી ખાકકા અયસા બના દેખો જુતો,
સાગરે જમશેદ દુન્યાકી નઝરસે ગીર પડે.
કબ્રકો ઠુકરાને આતેથે વોહ લયકીન રાહમેં,
શુક્ર હય મેરી દુઆઓંકે અસરસે ગીર પડે.
ઉસકી નઝરોંમે સમાએ તો "**ચમન**" કયા ફીક્ર હય,
કુચ્છ નહી હય ગમ અગર ચશ્મે બશરસે ગીર પડે.

ગઝલ (૨૧૦).

રૂખે પુરનુર દીલબરકો હમી કુરઆં સમજતે હંય,
તીલે રૂખસાર જાનાકો મહેતાબાં સમજતે હંય.
ફનાકે બાઅદ ભી બશ્સાસ રહેતે હંય તહે મરકદ,
કફનકો ખીલઅતે શાહી લહદ અયવાં સમજતે હંય.
અબસ મગરૂર હોતા હય ખડા હો બાબે જન્નત પર,
કમીના ઉનકે દરબાંસે તુઝે રીજવાં સમજતે હંય.

નહીં હાજત હય કુચ્છ પધડીઓં જામેકી દીવાનોંકો,
અમામાં આસમાંકો અર્શકો દામાં સમજતે હંય.
પસે મુર્દન અરે યારો કોઇ દીન ઝેરે તુર્બતસે,
ઉડાએગા કીસીકા અહદ ઔર પયમાં સમજતે હંય.
નઝર તીરછીસે જબ દેખા શહાદત હો ગઇ હાંસીલ,
નીગાહે યાર તુજકો ખંજરે બુરરાં સમજતે હંય.
ગમો રંજો અલમ ક્યું કર ખડે હો શર્મસે બાહેર,
ચલે આઓ ચલે આઓ તુમ્હે મેહમાં સમજતે હંય.
ન હો જીસ દીલમે રોશન દાગ ફુરકતકા કયામત તક,
હમ ઉસ દીલકો અઝીઝો ખાનએ વયરાં સમજતે હંય.
બુતોંકે આસ્તાંકી ક્યા કરે તાઅરીફ અએ ઝાહેદ,
ઇસે કાઅબા ઇસીકો દીન ઔર ઇમાં સમજતે હંય.
ખુશીસે આફતેં સેહતે હંય આશક રાહે ઉલ્ફતકી,
જો આતા રંજ હય તો અયશકા સામાં સમજતે હંય.
શબે ફુરકતને આકર હય મનાયા પર ન વોહ સોએ,
મનાનેસે મસીહા કબ દીલે નાદાં સમજતે હંય.
મરીઝે ઇશ્ક કબ દરકાર કરતે હંય તબીબોંકી,
પયામે વસ્લકો વોહ ઇસીએ દવરાં સમજતે હંય.
બુલાતા હય મેરા દીવાં "ચમન" કયા શાયકાનોંકો,
નહી માઅલુમ જીનકો "દાગ"કા દીવાં સમજતે હંય.

ગઝલ (૨૧૧).

રોઝે વીસાલે દીલબર અબ યા કરીમ આયે,
ઉનકી ખબરકો લેકર બાદે નસીમ આયે.
કુએ બુતાંકા ક્યું કર હો વસ્ફ મુજસે ઝાહેર,
વાકુંમે ઉસ ગલીપર બાગે નઇમ આયે.
કાસીદ વહાં જો પહોંચે ઔર ઝીક્ર મેરા આયે,
પૂછે અગર ખબર વોહ લબપર સકીમ આયે.

ગુલજારમેં બનાના ઇસ ખસ્તા દીલકી તુર્બત,
તા ખાકસે હમારી ગુલકી શમીમ આયે.
યે વસ્લ કેહ રહા હય લુકમાંકી કયા હકીકત,
હમ જોડ કર મીલા દેં જો દીલ દો નીમ આયે.
વોહ હુસ્ન હય પરીકા દેખે તો આસમાંસે,
ઓસે કદમકે લેને અર્શે અઝીમ આયે.
વએરાં પડા રહા હું દુખ અયેશ કુચ્છ ભી આયે,
દીલ અપના કેહ રહા હય કોઇ મુકીમ આયે.
ફુર્કતકી આગકી કયા શોઝશ હય અય અઝીઝો,
બદલું વહીં ખુશીસે નારેજ હીમ આયે.
હમ બતાયા ઉસકો દીલબરકા હય ઠીકાના,
અય તુર તુજપે કયું કર મુસા કલીમ આયે.
કહેતા 'ચમન' હય હરદમ કયા ઇશ્ક વોહ કરેગા,
જો નામ સખ્તીયોંકા સુન ઓફ્રાં બીમ આયે.

ગઝલ (૨૧૨).

મેરી બીગડી હુઇ તકદીર બનાદે કોઇ,
મેરે મેહબુબસે આકર કે મીલાદે કોઇ.
દીલ જીગર જલતે હેંય અયસે કે મુજે ડર યે હય,
ખાનએ યારકો આખીર ન જલાદે કોઈ.
અલ મદદ આહેં રસા ઔર કમંદે ઉલ્ફત,
કસરે દીલબરપે મુજે આકે પહોંચાદે કોઇ.
ઇશ્કબાઝોંકો કહાં સુરએ યાસીં હય પસંદ,
સુરએ યુસુફ મેરી તુર્બતપે પડાદે કોઇ.
ઝરરે ઝરરેસે યે આતીથી સદા જંગલમેં,
લાશ મજનુકી ઝરા આકે દબાદે કોઇ.
જાતે હો તુર પે મુસાપે રહે ઇતના ખ્યાલ,
લનતરાનીકી ન આવાઝ સુનાદે કોઇ.

યાદ જો આયેગી ગુલશનકા ફીઝા તડપેંગે,
ગુલ્લો રેહાં સરે મરકદમે ચડાદે કોઇ.
ખુંને આશક સરે મેહશર યેહ નીદા દેતાથા,
કતરે કતરેકી મેરે આજ બહાદે કોઇ.
ઉનકે પાઝેબકી ઝંકાર ઠુમકતી રફતાર,
ડર યેહ રહેતા હય ન તુર્બતસે જગાદે કોઇ.
ઐાફ સૈયાદસે બહેતર હય વતનમેં મરના,
બીજલીયાં આજ નશેમનપે ગીરાદે કોઇ.
અયસે ગાફીલ હુય 'ચમન' હમકે નહી કુચ્છ ભી ખ્યાલ,
ખ્વાબે ગફલતસે હમે આકે જગાદે કોઇ.

ગઝલ (૨૧૩).

ઇસ હીજ્રમેં દુન્યાસે ગુઝર જાય તો અચ્છા,
હો લબપે તેરા નામ જો મર જાય તો અચ્છા.
કાસીદને જો સમજાયા ન સમજે કીસી સુરત,
સમજાનેકો અબ ઉનકો ખીઝર જાય તો અચ્છા.
દેખા જો લહદમે વોહ ખડે હંય તો મેં બોલા,
ખીલવત હો હમારી જો બશર જાય તો અચ્છા.
એક દીલહી ગયા હીજ્રમે ઉસકી નહી પરવા,
ફુર્કતમે તેરી લાખ જીગર જાય તો અચ્છા.
પયેમાંશીકની વોહ ન કરે મુજસે ઇલાહી,
વોહ વઅદએ દુશ્મનસે મુકર જાય તો અચ્છા.
ગીનગીનકે થકા હીજ્રમે દીન રાત ઇલાહી,
દુન્યાસે કહીં શામો સહર જાય તો અચ્છા.
ઇન રોઝો સુસ્ત અય 'ચમન' રહેતી હય તબીયત,
હાં ખયેરસે યેહ દીન જો ગુઝર જાય તો અચ્છા.

ગઝલ (૨૧૪).

ઝખાં થક ગઇ હય ગીલા કરતે કરતે,
થકે તુમ નહી હો જફા કરતે કરતે.
બુરી કયા હય કીસ્મત કે સૈયાદને આહ,
કીયા બંદ દરકો રેહા કરતે કરતે.
જમીં હો ગઇ હય સીયાહ મુફત તેરી,
અય ઝાહેદ યે સીજદે અદા કરતે કરતે.
શબે હીજરકી યેહ ખતા હય કે મેરી,
થકા હું ઇલાહી દુઆ કરતે કરતે.
હુઇ ફીક્ર કયા રોઝે મહેશરકી તુમકો,
રૂકે કયું હો ગર્દન જુદા કરતે કરતે.
નહી માનતા હય હુઇ ઉમ્ર આખીર,
અય ઝાલીમ બયાં મુદદઆ કરતે કરતે.
સુના કુમ્બે ઇઝની લગા આકે ઠોકર,
મસીહા થકાહું દવા કરતે કરતે.
"ચમન"કે સુખનકી છૂ-હે કદ્ર આઇ,
થકે હેં વોહ વરફો સના કરતે કરતે.

ગઝલ (૨૧૫).

ઉનકી દેહ લીઝપે હરદમ યેહ જબીં રખતે હંય,
નઝરે લુત્ફ વોહ આશક પે નહીં રખતે હંય.
દીલ ચુરા લે ન કોઇ ઇસ લીયે પેહલુમે રખા,
ચોરસે ઝરકો છુપા ઝેરે ઝમીં રખતે હંય.
કયસે ફુરકતમેં ખુલે બોલ તુજે કયા દે છુંમા,
કુચ્છ નહી પાસ ફકત જાને હઝીં રખતે હંય.

ફોજ અરમાંકી મદદસે હય શહનશાહ બને,
કીશવરે ઇશ્કકો હમ ઝેરે નગીં રખંતે હંય.
બેવફાઇ હય બુતોંકી જીનહે માલુંમ હુઇ,
અહદો પયમાંપે ન હરગીઝ વોહ યકીં રખતે હંય.
મરતેથે હુસ્નપે ઉનકો યે મીલા હય બદલા,
દુસ્મને જાન વોહ એક એક હસીં રખતે હંય.
ગએરકે મુલ્કમેં મરનેકા અબસ હય યેહ ગીલા,
મીટ્ટી જીસ જાસે ઉઠાઇ વોહ વહીં રખતે હંય.
હુંડ લુંગા જો મેં ખીઝર છોડ દો દામન મેરા,
દુર મતલુબસે તાલીબકો કહીં રખતે હંય.
ઉનકી મહેફીલકે એવૈઝ હાથમે દરબાનોંકે,
રેહ ન હમ આજ '**ચમન**' ખુલ્દ બરીં રખતે હંય.

મોતફ્રરરક અશઆર.

નવીદે જાંફીઝાં આકર કોઇ કાસીદ સુના જાએ,
યેહ દીલ અપના તડપતા હય વહીં કાબુમે આ જાએ.

શેઅર.

ખુદાયા યેહ ફકીરોંકી દુઆ હય તેરી દરગાહમેં,
સખી બનકર વોહ અપને હુસ્નકી દવલત લુટા જાએ.

શેઅર.

ભલા કયું અશકો ખાતે હો ગમ આહીસ્તા આહીસ્તા,
ગમો રંજો અલમકા એકહી લુકમા બના જાએ.
ફ્નાકે બાઅદ મેરી ખાક તાબોસ કદમકે લે,
ન ઉસ કાતીલકે કુચેસે મેરા લાશા ઉઠા જાએ.

શેઅર.

નહી કુચ્છ ઝીક્ર રબકા મેહફીલે આશ્શાકમે ઝાહેદ,
લબોંપર વસ્લકે મરમે વહાં દીન રાત હોતે હંય.

શેઅર.

ગમો રંજો અલમને આકે સીનેમે કીયા મસકન,
ઝબાંમે કયા ખુશીસે નાલએ હયરાન રેહતે હંય.

શેઅર.

રીફાકત ઇશ્કને છોડી નહી અપની કભી યારો,
ફનાકે બાઅદ મર્કદમે હંમેશા સાથ રેહતે હંય.

શેઅર.

ખુદાકા શુક્ર તકતેથે જીનકો હસરતકી નઝરોંસે,
વોહી રૂખસાર સીને પર હમારે હાથ રેહતે હંય.

શેઅર.

તલાસ કી હમને ઉમ્ર સારી નહી વોહ દીલબર નઝર પડા હય,
ન રંગ ઉસકા ન રૂપ ઉસકા ન ઉસકા ઘર દર નઝર પડા હય.

શેઅર.

હીંદુસ્તાન ગુલીસ્તાન દેખે ઉસકો હો અરમાન,
કયસી ખુબી કયસી શાન બડા મુલ્ક હય હીંદુસ્તાન.

શેઅર.

કોઇ ભી સાની નહી અયસા બુરા દઇયુસ હય,
કયું હુવા પયદા જહાંમે અએ ખુદા દઇયુસ હય.

શેઅર.

આબરૂકા ડર નહી હય કયા ભલા પરવા ઉસે,
જોરૂકા તનખ્વાહ લે કરતા મઝા દઇયુસ હય.

શેઅર.

બેવફાઓંસે મીલે ઓર બાવફાઓંસે મીલે,
હમતો કેહતે હંય 'ચમન' રંગે હીના દઇયુસ હય.

શેઅર.

અગર કાઅબેમે જાઉ તો વહાં ભી નામ તેરા હય,
યેહ બુતખાનેમેં જો દેખા યહાં ભી નામ તેરા હય.

શેઅર.

દમે આખીર મસીહા ઝીંદગી મેરી બચા આકર,
ગીરેબાંમે કઝાને હાથ ડાલા હય છુડા આકર.
યેહ આતીથી સદા મજનુંકી તુર્બતસે જઝા કલ્લાહ,
તરાશા ખારકશને જબ કોઇ શજરે હીના આકર.

શેઅર.

ફીરાકે ગુલમેં ઈસ બુલબુલને દેદી જાન આખીરકો,
ગુલો ગુનચોંસે રયહાનોસે અએ માલી દબા આકર.

શેઅર.

ઝુલ્ફે બના બનાકે ફંસાતે હો જાલમે,
હાથ ઉસકે ટુટે જીસને યેહ શાના બના દીયા.

શેઅર.

દીલમે બુલાબુલાકે બુતોંકો બીઠા દીયા,
કાઅબેકો હંમને ઝાહેદો બુતખાના બના દીયા.

શેઅર.

સચ બાત કેહનેસે 'ચમન' હમકો યેહ ફલ મીલા,
દુશ્મન હમારા સારા ઝમાના બના દીયા.

શેઅર.

અએ 'ચમન' દાનએ ગંદુમ જો ન ખાતે આદમ,
બાગે આલમમે ભલા ખાક યેહ ઇનસાં હોતે.

શેઅર.

ઇશ્કકા નામ જો દુન્યામેં ન પયદા હોતા,
ફીર તો યુસુફ ન કભી દાખીલે ઝીંદા હોતે.

શેઅર.

હીજરે જાનામે બહોત બડ ગઇ વહશત મેરી,
અએ જીનું રોઝનએ ચાક હય દામાં હોતે.

શેઅર.

આરઝુ એકભી દીલકી નહી પુરી હોતી,
કત્લ હરરોઝ મેરે દીલકે હંય અરમાં હોતે.

શેઅર.

હીજ્રે સનમને હમકો ધુલાયા હય ઇસ કદર,
કુચ્છ આને જાનેકી નહી તાકત બદનમેં હંય.
કયસી બલા યેહ આઇ હય દુન્યામે અએ "ચમન,"
હમતો ખુદાકે ફઝલસે અબ તક અમનમે હંય.

શેઅર.

હંસીનાને જહાં હમપર કભી એહસાન કરતે હંય,
દીખા કર હુસ્નકી ખુબી હમે શાદાન કરતે હંય.

શેઅર.

કોનસા ઘર હય જો આબાદ હો વયરાં ન હુવા,
ગુલ જો હંય આજ ખીલે કલકો વોહ મુરજાએ હંય.

શેઅર.

ઇસ ઝમાનેકે સદા રંગ બદલતે દેખે,
ચાર દીન અયશ તો ફીર રંજો અલમ ખાએ હંય.

શેઅર.

તુમ્હારી ફુરકતને અય પરીરૂ હમારે દીલકો જલા દીયા હય,
જીગરસે નીકલી હય આહ અયસી કે દમમેં ગરદું જલા દીયા હય.

શેઅર.

જલાયા હીજ્રે અહમદને જીગરકો જીસ્મકો જાંકો,
બુલંદ કરતા હું ફુરકતમેં ફલક તક આહે સોઝાંકો.

શેઅર.

કયા સદકા રસુલીલ્લાહને ઉમ્મતપે દાનોકા,
હસન મસમુમકા શાહે હાદા શાહે શાહીદાંકા.

શેઅર.

કયામતમે ઉઠુંગા જબ બરેહના કબ્રસે અહમદ,
છુપા લેના તેરે દામનસે મેરે જીસમે ઉરયાંકા.

શેઅર.

રંડીબાઝીમે નહી કુચ્છ ફાએદા,
આખરશ ખાલી ખઝાના હા ગયા.

શેઅર.

હમ નહી મરતે ફાંસીપે અએ 'ચમન',
દીલ લગાનેસે બહાના હા ગયા.
નેક કામોંકે લીએ અએ દોસ્તો,
ચાર દીન દુન્યામેં આના હા ગયા.

શેઅર.

જબ ગએ શેહરે ખમુશામે 'ચમન',
દો ઘડી આંસુ બહાના હો ગયા.

શેઅર.

ગમસે છુટેંગે યા રબ જીસ દમ વીસાલ હોગા,
ઉડ જાએગી દુઇ જબ ફીર અરઝે હાલ હોગા.

શેઅર.

ભુલેંગે યાદ તેરી હરગીઝ ન અએ પરીરૂ,
પલપલમેં યાર તેરા હમકા ખ્વાબ હોગા.

શેઅર.

જલજલકે વાહ ખામોશ ચીરાગે સહરી હય,
મેહતાબસે રોશન મેરા દાગે જીગરી હય.

શેઅર.

મેહતાબકો કયું દેખકે ખુશ હોતે હો યારી,
ઇસ ચાંદસે બેહતર મેરા રશ્કે કમરી હય.

શેઅર.

મય પીકે હું બેહોશ નહી પુછો ફીરીસ્તો,
સાકીકી જુદાઇમે મુઝે બેખબરી હય.

શેઅર.

દમે આખીર નહી અરમાન સીનેસે નીકલતે હંય,
ઠહર જા અએ કઝા કુચ્છ ઓર જીનેસે નીકલતે હંય.

દીવાને ચમનનું

શુદ્ધિપત્ર.

પાના.	ગઝલ નંબર.	લીટી.	અશુદ્ધ.	શુદ્ધ.
૩	૪	૮	બનાયા	બસાયા.
૭	૯	૮	પન	યન.
૭	૯	૧૧	મારઝે	મરઝે.
૧૧	૧૪	૫	?ડનેસે	છેડનેસે.
૧૨	૧૫	૭	પરીરૂયાં	પરીરૂખાં.
૧૨	૧૫	૧૩	પરીરૂયાં	પરીરૂખાં.
૧૩	૧૩	૧૭	લાખનેમે	લાખનેસે
૧૩	૧૭	૯	મુસબર	મૂસબર.
૧૫	૧૮	૧૭	છુટે	છુતે.
૧૫	૧૯	૯	લયલા	લયલા.
૧૬	૨૦	૮	કામપે	કામયે.
૧૭	૨૧	૭	સનમસે	સનમને.
૧૯	૨૩	૧૫	તજસ્સુસ	તજસ્સુસકી.
૨૦	૨૫	૭	આતેયે	આતેથે.
૨૧	૨૭	૧૪	રહે	રહેના.
૨૨	૨૮	૧૩	તસ્સ્તુર	તસ્સતુરૂ.
૨૨	૨૯	૩	નિપટ	લીપટ.
૨૨	૨૯	૩	ખાહમારી	આ હમારી.
૨૩	૩૦	૬	મમકતે હુંયે	મહકતે હુંયે.
૨૩	૩૧	૩	બયશો	બયઓ.
૨૫	૩૩	૭	તાલ	તાબ.
૨૫	૩૩	૧૧	મારેક્યું	માહેક્યું.
૨૫	૩૩	૧૨	જવાને	જવાનોંકો.
૨૬	૩૪	૧૨	તસ્સખુર	તસ્સવુર.

પાના.	ગઝલ નંબર.	લીટી.	અશુદ્ધ.	શુદ્ધ.
૨૬	૩૪	૧૭	આના	આજા.
૨૯	૩૯	૯	હીંચકીયાં	હીચકીયાં.
૩૦	૪૦	૯	જયે	જબ.
૩૦	૪૦	૧૪	સબકે।	શબકે।.
૩૦	૪૦	૧૬	લેંગે	લગે.
૩૧	૪૧	૧	સરસાર	શરસાર.
૩૧	૪૧	૭	તવાફ્ફકા	તવફ્ફકા.
૩૧	૪૧	૧૧	કરતી	કરની.
૩૧	૪૧	૧૬	તેરે	તેરી.
૩૨	૪૨	૩	દેતીથી	દેતીથીસો.
૩૨	૪૨	૫	બુલબુલો	બુલબુલયે.
૩૩	૪૩	૧૧	બનાતે	બનાને.
૩૩	૪૩	૧૧	ગોશવાહ્ય	ગોશવારે.
૩૪	૪૫	૭	નહે	નયે.
૩૫	૪૬	૬	તુમહારી	તબાહી.
૩૫	૪૬	૯	વાઅદે	બાઅદે.
૩૫	૪૬	૧૩	કસુ	કેયું.
૩૬	૪૭	૨૦	કુરશ	હુર.
૩૬	૪૭	૨૦	માએલ	શમાએલ.
૩૭	૪૮	૭	નહી	ન.
૩૭	૪૯	૬	નામે	જામે.
૩૭	૪૯	૯	યાકલકા	યાકુબકા.
૩૭	૪૯	૯	શોખરા	શોહરા.
૩૮	૫૦	૨	કટતી	ટુટતી.
૩૮	૫૦	૧૩	તઅજુલ	તઆજુબ.
૪૦	૫૨	૬	સાકી	શાકી.
૪૧	૫૪	૭	હુઇ	દુઇ.
૪૨	૫૬	૭	ઝીલીંગે	ઝેલેંગે.
૪૨	૫૬	૮	આના	આની.

પાના.	ગઝલ નંબર.	લીટી.	અશુદ્ધ	શુદ્ધ.
૪૫	૬૦	૧૫	તેરે	તેરી.
૪૬	૬૨	૭	શીલા	સીલા.
૪૭	૬૪	૮	બસર	બશર.
૫૦	૬૮	૧૦	મલતાહું	મલતાહૂં.
૫૨	૭૧	૮	ઝોરો	ઝવરો.
૫૨	૭૧	૧૩	સુનજા	સુનની.
૫૩	૭૨	૧૫	કુદરત	કદુરત.
૫૪	૭૩	૧૪	માલમન	ચીલમન.
૫૪	૭૪	૧૬	ગુલેખંદામ	ગુલઅંદામ.
૫૫	૭૫	૨	કહીં	કઇ.
૫૫	૭૫	૨	કહીં	કઇ.
૫૫	૭૫	૭	રોતા	રહેતા.
૫૫	૭૫	૧૫	આએ	આઓ.
૫૭	૭૭	૭	મુગતે	ચુબતે.
૫૮	૭૯	૧	નાજકું	નાજહું.
૫૮	૭૯	૧૨	તુને	તુજે.
૬૦	૮૨	૨	ઉજાળા	ઉજાડા.
૬૦	૮૨	૩	મરમર	ચરચર.
૬૦	૮૨	૫	કામન	કામત.
૬૧	૮૩	૧૪	શાખીસે	શોખીસે.
૬૩	૮૬	૧૦	રૂસીહાઇ	રૂસીયાહી.
૬૫	૮૮	૧૩	માહરદા	ચાહરદા.
૬૫	૮૮	૧૮	નવસન	તવસન.
૬૫	૮૮	૨	બદલબદલ	બરસબરસ.
૬૫	૮૯	૪	ઉડાતે	ઉડાતે.
૬૭	૯૨	૨૭	દીલકે	દીલકી.
૬૭	૯૨	૩૨	ગરકું	ગરધું.
૭૮	૯૪	૯	દયર	દેર.
૭૨	૯૬	૬	નકશ	નકશો.

પાના.	ગઝલ નંબર	લીટી.	અશુદ્ધ	શુદ્ધ.
૭૨	૯૬	૧૫	ગુમતે	ઝુમતે.
૭૩	૯૭	૧૧	કાન	શબકોકાન.
૭૬	૧૦૧	૧૦	કહે	કરે.
૮૦	૧૦૬	૨૩	અયબહાર	અયબદાર.
૮૪	૧૧૦	૨૭	હય.	હંસ.
૮૫	૧૧૧	૧૮	લેતેહંય.	લેતેરે.
૮૬	૧૧૨	૧૨	શર્મીહયા.	મરવાશકા.
૮૯	૧૧૭	૩	માહતી.	માહભી.
૯૩	૧૨૦	૧૨	નાપાક	નાચાક.
૯૪	૧૨૨	૧૩	બયઠી	બયઠી.
૯૪	૧૨૨	૧૭	આના	આજા.
૯૫	૧૨૩	૬	જોડું	જોડું.
૯૫	૧૨૪	૧	હીજા	હટજા.
૯૫	૧૨૪	૮	યહ	હય.
૯૫	૧૨૪	૧૫	કુર	હુર.
૯૯	૧૨૭	૧૮	યા	પા.
૯૯	૧૨૭	૨૨	નીકાલા	નીકલા.
૧૦૦	૧૨૯	૧	મરમુન	મહમુમ.
૧૦૦	૧૨૯	૧૨	હમારી	હમહી.
૧૦૨	૧૩૨	૮	માહ	માહ.
૧૦૩	૧૩૩	૧૫	પીગરસે	ગરસે.
૧૦૩	૧૩૩	૧૬	બયબાં	બયાબાં.
૧૦૩	૧૩૪	૭	મતખ	મનખ.
૧૦૪	૧૩૪	૧૭	બનાયે	બજાએ.
૧૦૪	૧૩૫	૬	યારસી	યારસે.
૧૦૬	૧૩૭	૫	બારસ	બારશ.
૧૦૮	૧૩૯	૧૮	કભી	કમી.
૧૦૮	૧૩૯	૧૮	બારીશ	બામશમે.
૧૦૮	૧૪૦	૬	માલી	માલી.

પાના.	ગઝલ નંબર.	લીટી.	અશુદ્ધ	શુદ્ધ.
૧૧૪	૧૪૭	૫	મુએ	સુએ.
૧૨૪	૧૪૭	૧૪	બજા	બની.
૧૨૪	૧૪૭	૧૭	ભીહ્ય	મીર.
૧૧૫	૧૪૮	૭	મોર	ચોર.
૧૧૬	૧૫૦	૪	આએ	આઇ.
૧૧૭	૧૫૧	૫	યેહ	મેહ.
૧૧૭	૧૫૧	૬	હીજમેં	હીજ (હીજ.)
૧૧૭	૧૫૧	૭	નાઅલે	નાલે.
૧૧૭	૧૫૧	૧૪	માહે	ચાહે.
૧૧૮	૧૫૩	૭	ધારો	યારો.
૧૧૯	૧૫૪	૧૬	મરમર	ચરચર.
૧૧૯	૧૫૪	૨૨	હંગે	રંગે.
૧૨૧	૧૫૬	૧	મહેંમંદ	મોહમ્મદ.
૧૨૨	૧૫૭	૧૩	યાર	માર.
૧૨૩	૧૫૮	૨૫	ફસારત	ફસાહત.
૧૨૪	૧૫૯	૫	કયસેહી	કયસહી.
૧૨૪	૧૬૦	૨૫	ગારી	ગાહી.
૧૨૫	૧૬૦	૫	ફ્રાસ્તા	ફરંસ્તા.
૧૨૫	૧૬૧	૧૩	મીલાદેનાયે	ચીલાકેનારે.
૧૨૬	૧૬૨	૧	યાર	માર.
૧૨૬	૧૬૨	૩	ઝુરરી	ગુરરી.
૧૨૬	૧૬૨	૮	નહીહો	નહીફો.
૧૨૬	૧૬૨	૧૩	કફસ	કફશે.
૧૩૧	૧૬૮	૧૦	મટક	મહક.
૧૩૨	૧૭૧	૮	એમા	એંમા.
૧૩૨	૧૭૧	૧૫	ગવારી	ગવાહી.
૧૩૫	૧૭૩	૯	યેહી	યંકીં.
૧૩૫	૧૭૩	૧૯	જોબન	બનકે.
૧૩૬	૧૭૫	૧૫	હરીઝાથી	હરીથી.

પાના.	ગઝલ નંબર.	લીટી.	અશુદ્ધ	શુદ્ધ.
૧૩૭	૧૭૬	૧૨	મજનુકા	મજનુંજી.
૧૩૭	૧૭૬	૨૦	હોતા	હાથો.
૧૩૭	૧૭૬	૨૨	મજકુર	મજદુર
૧૩૮	૧૭૬	૨૩	રોકે	હોકે.
૧૩૮	૧૭૭	૪	તરીકા	તરીકે.
૧૩૮	૧૭૭	૧૦	પરતવસે	પરતવસેયે.
૧૩૮	૧૭૭	૧૧	હથી	હનસ.
૧૪૦	૧૭૮	૧૬	તેઆં	તેઅ
૧૪૦	૧૭૯	૧	જામ	નીમ.
૧૪૨	૧૮૧	૧૯	કભી	કમી.
૧૪૩	૧૮૨	૨	ઉડાનેસે	દીખાનેસે.
૧૪૫	૧૮૪	૧૩	વલા	લયલા.
૧૪૯	૧૮૮	૨૭	કીનેકી	કટનેકી.
૧૫૦	૧૯૦	૯	મરમે	મરમે.
૧૫૨	૧૯૨	૧૨	ખોહસે	ખોફસે.
૧૫૩	૧૯૪	૧૪	નગે	નીમે.
૧૫૪	૧૯૫	૧૩	ઉકસાં	ઉરૂસાં.
૧૫૭	૧૯૯	૯	કહે	કરે.
૧૫૭	૧૯૯	૧૨	મલે	મલે.
૧૫૮	૧૯૯	૧૮	નાનોકો	જાનોકો.
૧૫૮	૨૦૦	૫	જંજાલ	જંગલ.
૧૫૮	૨૦૦	૧૩	ઝીયારથ	ઝીયાફ્ત.
૧૫૮	૨૦૦	૨૫	જોડી	નેકી.
૧૬૧	૨૦૩	૬	ઝીક્ર	ઝીક.
૧૬૧	૨૦૪	૫	ગેર	ગેહ.
૧૬૨	૨૦૫	૧	યજેહ	યે.
૧૬૨	૨૦૫	૧૭	લજાનત	લજાજત.
૧૬૪	૨૦૭	૧૮	મકાં	મકાં.
૧૬૪	૨૦૭	૨૧	યઝાંકી	પયકાંકી.
૧૬૪	૨૦૮	૧૫	માહ	માહતહય.
૧૬૫	૨૦૯	૧	ખાકી	ખાક.
૧૬૭	૨૧૦	૮	અર્શ	અર્ઝ.